

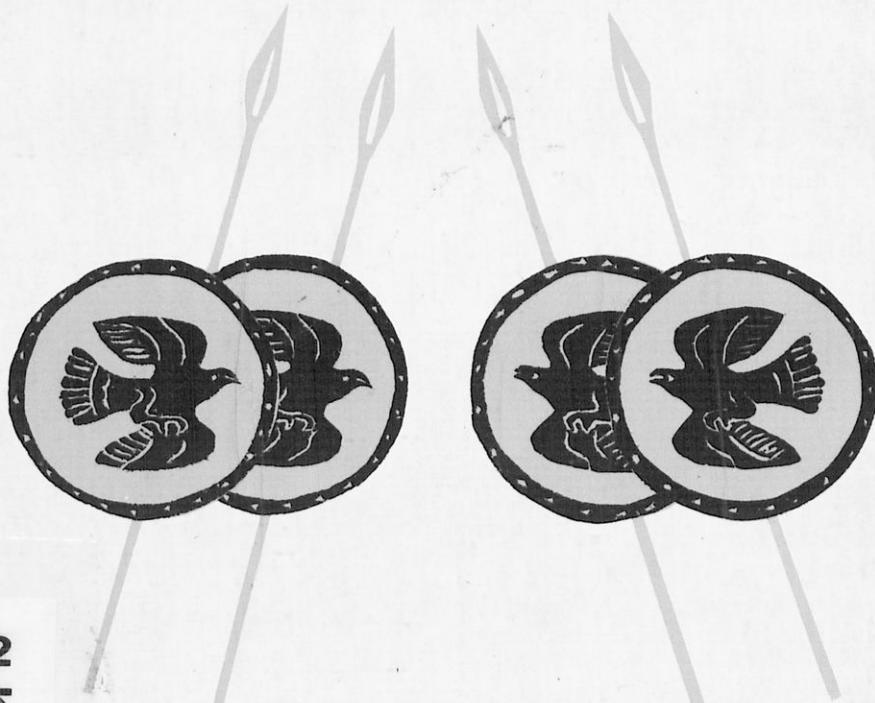
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΩΝΕΣ
32

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

ΕΚΛΟΓΑΙ

Α' ΚΑΙ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Β
390

ΙΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙ 1967

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΤ'

89

ΣΧΒ

Επανδρώσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΑΣ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

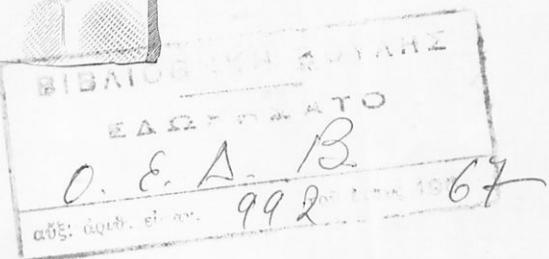
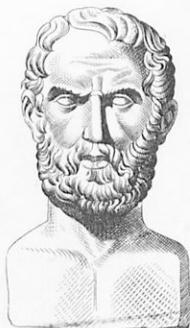
ΣΤ' 89 ΣΧΒ

ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ονυματός

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1967

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

002
ΛΝΕ
ΕΤ2Β
390

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

I. Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

1. Βίος. Ό Θουκυδίδης ἐγεννήθη ἐν τῷ Δήμῳ Ἀλιμοῦντι (παρὰ τὸν σημερινὸν "Αλιμον, πέραν τοῦ Π. Φαλήρου") τῆς Ἀττικῆς περὶ τὸ 470 π.Χ. Ό πατήρ του Ὀλορος ἦτο ἀπόγονος ἄλλου Ὀλόρου, βασιλέως τῶν Θρακῶν, τοῦ μαραθωνομάχου Μιλτιάδου καὶ συγγενῆς τῶν Πεισιστρατιδῶν. Εἰς τὴν καταγωγὴν του δὲ αὐτὴν ὥφειλε τὴν μεγάλην του περιουσίαν καὶ τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ, θρακικῷ χωρίῳ, μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ.

Ο Θουκυδίδης, ὡς καταγόμενος ἐξ εὐπόρου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἔτυχεν ἐπιμελοῦς καὶ τελείας ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Ἐσχε διδασκάλους τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ῥήτορα Ἀντιφῶντα, οἵτινες καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ σύγχρονοι σοφισταὶ Πρωταγόρας, Πρόδικος, Γιερύίας καὶ ἄλλοι, συρρέοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ κέντρον τότε τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τὴν παίδευσιν τῆς ὅλης Ἑλλάδος, μεγάλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν συμβάντα ἐν Ἀθήναις λοιμὸν τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὅτε ἀπέθανεν ὁ Περικλῆς, προσβληθεὶς καὶ ὁ Θουκυδίδης ὑπὸ τῆς νόσου διεσώθη, τῷ δὲ 424 γενόμενος στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων μετέβη εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης. Ἐκεῖ εύρισκόμενος διετάχθη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπειλουμένην ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου στρατηγοῦ Βρασίδου Ἀμφίτολιν, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐβράδυνε, δὲν καταρέθωσε ν’ ἀποτρέψῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς. Ἔνεκα τούτου κατεδιάσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς θάνατον, καί, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν, ὑπεβλήθη εἰς ἔκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια διέμενε κυρίως εἰς τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ κτήματά του.

Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν γεγονότων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου μεταβαίνων πολλάκις εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὅποιους διεδραματίσθησαν ταῦτα καὶ συλλέγων μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὅλην τῆς ἱστορίας του.

Μετά τὴν κατάλυσιν τῶν τριάκοντα τυράννων τῷ 403 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου, ἀλλὰ ταχέως κατέλιπεν αὐτήν, ἵσως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε γενικὴν κατάπτωσιν. Τῷ 369 εὑρισκόμενος ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῆγον ἔργον αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε τὸ μνῆμά του παρὰ τὰ Κιμώνεια μνήματα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Θουκυδίδης Ὁλόρου Ἀλιμούσιος».

2. "Εργον. Ο Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ηελοποννησιακοῦ πολέμου, ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσε τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ, λόγω τοῦ αἰφνιδίου θανάτου του. Η ἱστορία του λήγει τῷ 411 π.Χ., τὴν συνεχίζει δὲ ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰ Ἑλληνικά του.

Η ὅλη συγγραφὴ διηρέθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν εἰς ὀκτὼ βιβλία. Ἐν τῷ πρώτῳ, τὸ ὄποιον χρησιμεύει καὶ ὡς προσύμιον (κεφ. 1 - 23), συγχρίνων τὸν Ηελοποννησιακὸν πόλεμον πρὸς τοὺς προηγουμένους, προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶναι ἀξιολογώτατος πάντων, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Τρωικοῦ καὶ Περσικοῦ, εἰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ πρώτου βιβλίου διεξέρχεται τὰ φανερὰ καὶ ἀφανῆ αἵτια τοῦ πολέμου.

Απὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου ἀρχεται ἡ ἔξιστόρησις τῶν γεγονότων περιλαμβάνουσα μέχρι τοῦ 200οῦ κεφαλαίου τοῦ πέμπτου βιβλίου τὸ πρῶτον δεκαετὲς τμῆμα, τὸν Ἀρχιδάμειον πόλεμον (431 - 421). Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πέμπτου βιβλίου περιλαμβάνει τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ὑποπτὸν Νικείον εἰρήνην μέχρι τῆς εἰς Σικελίαν ἐκστρατείας. Τὸ ἕκτον καὶ ἔβδομον τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν καὶ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀθηναίων (415 - 412). Τὸ δὲ δύδον τοῦ περιλαμβάνει μέρος μόνον τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου μέχρι τοῦ 411 π.Χ.

Ἐν τῇ συγγραφῇ του διακρίνονται : 1) τὰ καθαρῶς ἴστορικά μέρη, εἰς τὴν διήγησιν τῶν ὄποιων προβαίνει κατ' αὐστηρὰν χρονολογικὴν διαίρεσιν εἰς θέρη, καθ' ἀγίνονται αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ μάχαι, καὶ εἰς χειμῶνας, καθ' οὓς γίνονται αἱ παρασκευαὶ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις· 2) αἱ δημητρίαι, αἴτινες εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις· ἐξ αὐτῶν δὲ μετεδόθησαν μόνον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς διασάφησιν τῶν ὑπαύτων ἰστορουμένων γεγονότων.

Ἐν αὐταῖς ὁ συγγραφεὺς μὲ θαυμαστὴν δεξιότητα ζωγραφεῖ συν-

τομώτατα τὰς εἰκόνας ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοῦ Θεμιστοκλέους, Περικλέους, Νικίου κλπ., προσαρμόζων ἀρμονικώτατα πάσας τῶν προσώπων τὰς πράξεις καὶ τοὺς στοχασμοὺς πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Ἐπιτυγχάνει δὲ τοῦτο τόσον ἀκριβῶς καὶ μετὰ τοσαύτης πειστικότητος αἰτιολογεῖ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς γνώμας τῶν ῥητόρων, ὥστε πιστεύει ὁ ἀναγιγνώσκων ὅτι αὐτὰ τὰ ὄγορεύοντα πρόσωπα ἦτο ἀδύνατον ἐπιτυχέστερον νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀπόφεων.

Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δημηγορίαι δὲν εἶναι οἱ λόγοι τῶν ἀγορευσάντων ἴδιαις λέξειν, ἀλλὰ διεπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ ιστορικοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτατα πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα.

3. Δεκτικόν. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ιστορίαν του εἰς ἀρχαίν τὰς ἀττικὴν διάλεκτον, ἡ ὅποια εἶχε διαμορφωθῆ λογοτεχνικῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους διὰ τὴν ποίησιν, ὅχι δὲ καὶ διὰ τὸν ἥδη δημιουργούμενον πεζὸν λόγον. Πρῶτος δὲ αὐτὸς μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ δυνάμεως διέπλασε τὴν ἄφθονον γλωσσικὴν ὥλην τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. "Οθεν μεταχειρίζεται ὅχι μόνον πλείστας ποιητικὰς λέξεις, ὡς κλέος, ἀκριβεία, θάμβος, ἀκραιφνής κλπ., ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ τοιαύτας, ὡς αἱ ἀποδημητής, κινδυνευτής, αὐτοβοεί, ξένισις, ἐπιβόημα, κλπ., ὅλων δὲ αὐτὸς κυρίως ποιεῖται χρῆσιν, ὡς κι ξύν. ἔτοιμος, δμοϊος, αἰεί, τροπαῖον, ἀντὶ τῶν σύν, ἔτοιμος, δμοιος, ἀεί, τρόπαιον." Εκτὸς τούτων καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ πολλαπλῆ χρῆσις καὶ παραγωγὴ νέων ῥημάτων ἐξ ὀνομάτων, ἡ συχνὴ χρῆσις τῆς γενικῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς δήλωσιν αἰτίας, ἡ χρῆσις τῶν οὐδετέρων τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν μετὰ τοῦ ἄρθρου, ὡς τὸ δεδιός, τὸ θαρσοῦν, τὸ σῶφρον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀντὶ τῶν οὐσιαστικῶν, ὁ φόβος τὸ θάρσος, ἡ σωφροσύνη, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀκατεργάστου ἔτι τῆς ἀρχαίας ἀττικῆς διαλέκτου, τὴν ὅποιαν χρησιμοποιεῖ. Ἐντεῦθεν ὁ λόγος του εἶναι ἐν πολλοῖς τραχύς, ἀνώμαλος καὶ δυσνόητος. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Θουκυδίδου, ἡ ὅποια ἀποκλίνει μᾶλλον εἰς τὴν ποίησιν, ισταμένη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαλαρωτέρας συντάξεως τοῦ Ἰώνων καὶ τῆς ἐντέχουν συντάξεως τῶν νεωτέρων ἀττικῶν συγγραφέων, Πλάτωνος καὶ Ξενοφῶντος.

II. Η ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εύθυς μετά τὸ ἔνδοξον τέλος τῶν μεγάλων καὶ φιβερῶν ἀγώνων κατὰ τῶν Περσῶν οἱ "Ελληνες ἥρχισαν νὰ διχονοοῦν· τὰ πρῶτα δὲ ἐπικίνδυνα συμπτώματα τῆς διχονοίας ἀνεφάνησαν μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἐπανελθόντες εἰς τὰ Ἰδια, ἀνφορδόμησαν τὴν πόλιν των, ἡ ὅποια εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἑρείπια καί, κατὰ συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἥρχισαν νὰ περιβάλλουν αὐτὴν μὲ δύχυρὸν τεῦχος. Οἱ Σπαρτιᾶται ἔβλεπον μὲ ὑποπτον βλέμμα τὴν τοιαύτην τῶν Ἀθηνῶν ἐνίσχυσιν, ἐρεθίζομενοι δὲ ὑπὸ τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Αἰγινητῶν, οἱ ὅποιοι μετὰ φόβου καὶ φθόνου παρηκολούθουν τὴν κατὰ θάλασσαν μεγάλην αὐτῶν αὔξησιν, ἐζήτησαν νὰ ἀποτρέψουν τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς ἔκτελέσεως τοῦ σχεδίου των, προφασιζόμενοι ὅτι ἡ δύχυρωσις τῶν Ἀθηνῶν ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ δλεθρία ἐν περιπτώσει νέας ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν.

"Ἡ ἐπέμβασις δύμως τῶν Σπαρτιατῶν ἐματαιώθη διὰ τῆς διπλωματικῆς ἵκανότητος τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ μεγαλεπηβόλου τούτου ἀνδρός, ὁ ὅποιος διηρύθυνε τότε τὰς τύχας τῆς πόλεως. Κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἀμέσως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δύχυρωμάτων" τοῦ Πειραιῶς, δ ὅποιος ἔμελλε νὰ καταστῇ ἀκρόπολις τῆς ναυτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. "Ἡ Σπάρτη ἡναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονός καὶ νὰ κρύψῃ τὴν δργήν της. Ἐνῷ δὲ αἱ Ἀθῆναι τοιουτοτρόπως ἀνελάμβανον πλήρη ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τῆς μέχρι τότε δεσποιζούσης ἐν 'Ελλάδι Σπαρτιατικῆς δυνάμεως, ἐπηκοούθησαν καὶ ἄλλα γεγονότα, τὰ ὅποια ἀνύψωσαν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν θέσιν.

"Ἐπ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πεδίου τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης οἱ συναγωνισθέντες κατὰ τῶν βαρβάρων "Ελληνες ἀπεφάσισαν νὰ ἔξακολουθήσουν τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα. Εἰς ἔκτελεσιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐσχηματίσθη συμμαχικός στόλος ἔξ 100 πλοίων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς νησιώτας καὶ μικρασιάτας "Ελληνας. Οὕτω δὲ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας ἀπελευθερούμεναι προσετίθεντο εἰς

τὴν συμμαχίαν ταύτην καὶ ἐνίσχυον τὸν κοινὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα, παρέχουσαι ναῦς, πληρώματα καὶ χρήματα.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σπαρτιάτου Παυσανίου οἱ σύμμαχοι ἐξεδίωξαν τοὺς Πέρσας ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ἐπειτα κατέλαβον τὸ Βυζάντιον. "Οτε δὲ βραδύτερον δὲ Παυσανίας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀνεκλήθη, οἱ σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν ὡς ἡγεμόνας τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ Πελοποννήσιοι τότε ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμπορικοὶ πληθυσμοὶ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μετὰ τὰς πρώτας νίκας «ἀποκονοῦντες τὰς συνεχεῖς στρατείας» συνεφώνησαν μὲν τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρέχουν κατ' ἔτος χρήματα, τὸν δὲ ἀγῶνα ν' ἀναλάβουν μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἔκαστον τῶν συμμάχων ποσὸν καθώρισεν δὲ Ἀριστείδης τόσον ἐντίμως καὶ δικαίως, ὥστε ἀγοργύστως οἱ σύμμαχοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν φόρον. Τὸ κοινὸν ταμεῖον ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δέλφῳ, διεχειρίζοντο δὲ αὐτὸν οἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκλεγόμενοι ταμίαι, καλούμενοι Ἐλληνοι ταμίαι.

'Ἐφεξῆς δὲ ἐπιθετικὸς πόλεμος διεξάγεται κυρίως ὑπὸ τῶν ἀθηναϊκῶν δυνάμεων, ή δὲ δόξα τῶν μεγάλων νικῶν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Κίμωνα, τὸν υἱὸν τοῦ μαραθωνομάχου Μιλτιάδου.

'Ο Κίμων κατ' ἀρχὰς μὲν μετὰ τοῦ Ἀριστείδου, ἐπειτα δὲ μόνος, κατέλαβε διὰ συντόμου δράσεως τὴν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος Ἡιόνα, κατέστρεψε τὸ ἐν Σκύρῳ κρησφύγετον τῶν πειρατῶν Δολόπων, ἀπὸ τοὺς ὅποιους ἀπήλλαξε τὸ Αἴγαιον, καὶ κατεναυμάχησε τῷ 465 π.Χ. παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὔρυμέδοντος τῆς Παμφυλίας τὸν Περσικὸν στόλον, ἐξασφαλίσας ἐντελῶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν τῶν Ἀθηναίων.

'Η διαρκής δῆμος ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ η αὐστηρὰ ἀπαίτησις τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐκπληροῦνται οἱ δροὶ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς συμμαχίας, ἤρχισαν μετά τινα χρόνον νὰ δημιουργοῦν δυσαρεσκείας καὶ προστριβᾶς τῶν συμμάχων πρὸς αὐτούς, συνεπείᾳ τῶν ὅποιων αἱ συμμαχικαὶ πόλεις, ή μία μετὰ τὴν ἄλλην, κατεβιβάσθησαν εἰς τὴν τάξιν ὑποτελῶν. Τὴν θαυμαστὴν αὐξησιν τῆς Ἀθηναϊκῆς δυνάμεως ὑπέβλεπεν ή Σπάρτη, ἀλλὰ περιστάσεις ίδιαιτεραι καὶ η ἀδρανῆς πολιτικῆς ἡμπόδιζον αὐτὴν νὰ ἐπέμβῃ ἐγκαίρως. Τὰς ὑπόπτους σχέσεις μεταξύ τῶν δύο πολιτειῶν παρώξυνεν ἔτι μᾶλλον ή ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν

ἀποπομπὴ τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλείσης πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Ἰθώμης δυνάμεως.

Καὶ συνήφθη μὲν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κίμωνος τῷ 449 π.Χ. πενταετής ἀνακωχὴ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῆς προκλητικῆς των στάσεως συνετέλεσαν εἰς ταχεῖαν ῥῆξιν. Ἐνῷ δὲ οὗτοι ήττήθησαν ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Βοιωτῶν ἐν Κορωνίᾳ, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Σπάρτης ἀπεστάησαν τὰ Μέγαρα καὶ ἡ Εὔβοια, στρατὸς δὲ Πελοποννησίων ἔφθασεν εἰς Ἐλευσίνα. Οἱ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐπέκειτο πλέον, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Περικλέους, συνωμολογήθησαν τριακονταετεῖς σπονδαὶ τῷ 445 π.Χ. μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Εύβοιας, καθ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι κατέλιπον τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεις των καὶ συνήνεσαν, ἵνα οἱ Μεγαρεῖς προσέλθουν εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Σπάρτης.

Αἱ τριακονταετεῖς σπονδαὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολὺ. Οἱ Σπαρτιάται ἔβλεπον μὲ φθόνον καὶ ζηλοτυπίαν τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐφοβοῦντο περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἰδίου τῶν κράτους. Ἐξήτουν λοιπὸν κατάλληλον στιγμὴν νὰ περιορίσουν αὐτήν. Ἐξ ἄλλου ἡ συμμαχία τῶν Ἀθηναίων εἶχε μεταβληθῆ εἰς αὐθικρέτον δεσποτείαν· ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ παράπονα ἤκουοντο κατ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ τοιαύτῃ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀφορμὴ ἐχρειάζετο διὰ νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου. Ταῦτην ἔδωκεν ἡ ἀνάμειξις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ Κορινθίων καὶ Κερκυραίων ἔνεκα τῆς Ἑπιδάμνου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν πολιορκία τῆς ἀποστάσης Ποτειδαίας. Οὕτως ἤρχισεν ὁ μέγας Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ὁ ὃποῖος διήρεσε τὴν Ἑλλάδα εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καί, ἀφοῦ τὴν ἐξήντλησεν ὑλικῶς καὶ ἡθικῶς, τὴν ὀδήγησεν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὅλεθρον.

Δύο ἐπεισόδια τοῦ πολέμου τούτου, τὰ κατὰ Πλάταιαν καὶ Λέσβον, παρατίθενται κατωτέρω ὡς ταῦτα ἴστορεῖ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς. Ἐπίσης παρατίθενται καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς ταῦτα δημηγορίαι Πλαταιέων, Θηβαίων, Κλέωνος καὶ Διοδότου, ὡς καὶ ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

ΜΕΡΟΣ Α'
KEIMENON

ΠΛΑΤΑΪΚΑ

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΤΑΙΑΣ

(B, 1 - 6)

1. "Αρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθέδε ἥδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, ἐνῷ οὕτε ἐπεμένγυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἔξῆς ὡς ἔκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα καὶ δέκα μὲν ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εύβοίας ἄλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Αργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ιερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτη καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἀρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην μηνὶ ἔκτῳ καὶ δεκάτῳ, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων — ἥγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὄνητορίδου — ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὑπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὓσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέφεξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἴδιας ἔνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι· ἐπράξαν δὲ ταῦτα δι' Εύρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἄνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου· προϊδόντες γάρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν αἱεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος προκαταλαβεῖν. ἦ καὶ ῥᾶσαν ἐλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς

ού προκαθεστηκυίας. Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα τοῖς μὲν ἐπαγαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὡστε εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι καὶ ιέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν, γνώμην δ' ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ἔνυμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν — καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ἔνυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα — νομίζοντες σφίσι τράδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἥσθοντο ἕνδον τε ὄντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι — οὐ γάρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτὶ — πρὸς ἔνυμβασιν ἔχώρησαν καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἀλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδένα ἐνεωτέριζον. πράσσοντες δέ πως ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι τράδίως κρατήσειν τῷ γάρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένων τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρηγτέα εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινούς τοίχους παρ' ἀλλήλους, δπως μὴ διὰ τῶν ὅδῶν φανεροὶ ὢσιν ίόντες, ἀμάξας τε ἀνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵνα ἀντὶ τείχους ἦ, καὶ τᾶλλα ἔξήρτυν, ἦ ἔκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ἔνυμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοῦμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἔχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, δπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὕσι προσφέροιντο καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἥσσους ὢσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἥσαν κατὰ τάχος.

4. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἔξηπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν

σφίσιν αύτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἥ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ δίς μὲν ἡ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων, ἥ χρὴ σωθῆναι — καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν —, ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἥ ἐσῆλθον καὶ αἴπερ ἥσαν μόναι ἀνεῳγμέναι, ἔκληγος στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐξ τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔξιδον ἔτι εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἔρριψαν ἐξ τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούστης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ — αἰσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο — ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδες ἀπώλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον ἐσπίπτουσιν ἐς οἰκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρυς δίοδον ἐς τὸ ἔξω, ὁρῶντες δὲ αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειληγμένους ἐβούλευντο εἴτε κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκημα εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ αὐτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα χρήσασθαι, ὃ τι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾷ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

5. Οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει τῆς νυκτὸς παραγενέ-

σθαι παναστρατιᾶ, εἰ τι ἄρα μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἡμα καθ' ὅδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δὲ ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἐβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἔλθεῖν· ὁ γάρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρύῃ μέγας καὶ οὐ ράδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὕστερον παρεγένοντο, ἥδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἔχομένων. ὡς δ' ἂσθιοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν — ἥσαν γάρ καὶ ἀνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή, οἷα ἀπροσδοκήτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου — ἐβούλοντο γάρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἦν ἄρα τύχωσί τινες ἐζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὕτε τὰ πεποιημένα ὅσια δράσειαν ἐν σπονδαῖς σφῶν πειράσαντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἐφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὅμοιογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἦν τι ξυμβαίνωσι καὶ ἐπομόσαι οὐ φασιν. ἐκ δ' οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἀνδρας εὐθὺς. ἥσαν δὲ ὅγδοήκοντα καὶ ἐκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὐρύμαχος αὐτῶν ἦν, πρὸς δὲ ἐπραξαν οἱ προδιδόντες. τοῦτο δὲ

ποιήσαντες ἐς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπειμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἥ ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἡγγέλθη εὐθύς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν παραχρῆμα χυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπειμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν· οὐ γάρ ἡγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἴεν· ἀμα γάρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξήει, ὁ δὲ δεύτερος ἔρτι νενικημένων τε καὶ χυνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος ηὔρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν σῦτόν τε ἐσῆγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

[Μετὰ τὰ συμβάντα ἐν Πλαταιαῖς καὶ τὴν φανερὰν πλέον λόσιν τῶν συνθηκῶν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐτοιμάζονται πρὸς τὸν πόλεμον. Ἀφοῦ δὲ παρεσκενάσθησαν καὶ ἐβολιδοσκόπησαν ἐκατεροὶ τὰς διαβέσεις τῶν συμμάχων των, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι εἰσβάλλοντες τὸ θέρος τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου (431) εἰς τὴν Ἀττικήν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ δυτοῖοι ἐν τῷ μεταξὺ εἰχον συναθροισθῆ εἰς τὴν πόλιν, ἐγκαταλιπόντες τὴν ὕπαθλον, δὲν ἀντεπεξῆλθον τῇ προτροπῇ τοῦ Περικλέους. Ἔρεκα τούτον οἱ Πελοποννήσιοι ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν δῆμους τινὰς τῆς Ἀττικῆς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἔδια.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος (430) οἱ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες διὰ δεντέρων φοράν, ἀλλ᾽ ἀναγκάζονται νά ἀποχωρήσουν ταχέως λόγῳ τοῦ ἐνσκήψαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καταστρεπτικοῦ λοιμοῦ.

¹Ἐκ τοῦ φόβου δὲ τούτον τῆς νόσου τὸ τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου (429) δὲν εἰσβάλλοντες πλέον εἰς τὴν Ἀττικήν, ἀλλ᾽ ἐρχονται κατὰ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων Πλαταιέων].

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

(B, 71 - 78)

71. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ηελιοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δὲ ἐπὶ Πλαταιαῖν· ἥγειτο δὲ Ἐργίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δηώσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες παρ' αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε· «Ἐργίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκια ποιεῖτε οὐδὲ ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων, ὃν ἐστε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἡ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ ἵερᾳ Διὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντες αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς μηδὲ ἐπὶ δουλείᾳ εἰ δὲ μή, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐκείνοις τοῖς κυδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τάναντία δρᾶτε· μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε· μάρτυρας δὲ θεοὺς τοὺς τε ὄρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρώους καὶ ἡμετέρους ἐγγωρίους, λέγομεν ὑμῖν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, ἐξαν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσεν».

72. Τοσαῦτα εἰπόντων τῶν Πλαταιῶν Ἐργίδαμος ὑπολαβόν εἶπε· «Δίκαια λέγετε, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἣν ποιῆτε ὄμοια τοῖς λόγοις, καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι

μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευὴ δὲ τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως· ἡς μάλιστα μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ μή, ἄπερ καὶ πρότερον ἥδη προυκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἀγετε νευμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἔτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδετέρους· καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει». ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν καὶ τῷ πλήθει τὰ ρήθεντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν, ἀ προκαλεῖται, ἀνευ Ἀθηναίων·—παῖδες γάρ σφῶν καὶ γυναικες παρ' ἐκείνοις εἴεν·—δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει μὴ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι ὅντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν· ὁ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἔφη· «Ὦμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα καὶ ἄλλο, εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἔως ἂν ὁ πόλεμος ἥ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν, ἀ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦτο δε ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι καὶ φορὰν φέροντες, ἡ ἂν ὑμῖν μέλλη ἴκανη ἔσεσθαι».

73. Οἱ δ' ἀκούσαντες ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἀ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον καί, ἦν πείθωσιν αὐτούς, ποιεῖν ταῦτα. μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον καὶ τὴν γῆν μὴ δηγοῦν· ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν· ἐλθόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους καὶ βουλευσάμενοι

μετ' αὐτῶν πάλιν ἥλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοι-
άδε· «οὗτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὃ ἀνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ
ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοι φασιν ἐν οὐδενὶ ὑμᾶς προέ-
σθαι ἀδικουμένους οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ
δύναμιν, ἐπισκήπτουσίν τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὄρκων, οὓς οἱ πατέ-
ρες ὅμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν».

74. Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς
ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι καὶ
γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὃ τι ἀν
ξυμβαίνῃ· ἔξελθεῖν δὲ μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπο-
κρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν, ἢ Λακεδαιμόνιοι
προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν
ἔς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἥρων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδα-
μος ὁ βασιλεὺς κατέστη λέγων διδε· «Θεοί ὅσοι γῆν τὴν Πλα-
ταιίδα ἔχετε καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἐστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν
ἀδίκως, ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε προτέρων τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ
γῆν τήνδε ἥλθομεν, ἐν ᾧ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐζάμενοι ὑμῖν Μή-
δων ἐκράτησαν καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι
τοῖς Ἐλλησιν, οὔτε νῦν, ἦν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκα-
λεσάμενοι γάρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν· ξυγγνώμονες
δὲ ἐστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέ-
ροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως».

75. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρα-
τόν. καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν,
ἀ ἔκοψαν, τοῦ μηδένα ἐπεξιέναι, ἐπειτα γῶμα ἔχουν πρὸς τὴν
πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἵρεσιν ἐσεσθαι αὐτῶν στρα-
τεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ
τοῦ Κιθαιρῶνος παρφορούμονυ ἐκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ^τ
τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. ἐφό-

ρουν δὲ ὅλην ἐς αὐτὸν καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ἔξινεχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὅπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἡγάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς δρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει, ἢ προσεχοῦτο, ἐσφοδόμουν ἐς αὐτὸν πλίνθους ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ νψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα, καὶ προκαλύμματα εἰγεῖ δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἤρετο δὲ τὸ ὄψις τοῦ τείχους μέγα καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανήγει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους, ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν.

76. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχεόμενον, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκληρόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὁρύζαντες καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφεῖλκον αὔθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστε ἐπιβάλλοντας ἡσσον ἀνύτειν ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος καὶ ἵζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. δεδιότες δὲ μὴ οὐδὲ δύνωνται διλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξηγῆρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν ἐσφοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἀλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους αὔθις πρὸς αὐτὸν χοῦν, καὶ προχωροῦντας ἔσω

διπλάσιον τε πόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἂμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανᾷς προσῆγον οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει, μίαν μέν, ἡ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιῆς ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλλῃ τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν ἀπὸ κεραῖῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας, ὅπότε προσπεσεῖσθαι πη μέλλοι ἡ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες, ἡ δὲ ρύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προῦχον τῆς ἐμβολῆς.

77. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἴ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν οὕσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γὰρ δὴ ιδέαν ἐπενόουν, εἰ πως σφίσιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος εἰς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου, διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως, ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείᾳ καὶ πίσσῃ ἥψαν τὴν ὕλην. καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, δῆσην οὐδεὶς πως ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἥδη γὰρ ἐν ὅρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταύτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν καὶ τοὺς Πλαταιαῖς τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦ-

μά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἥλπιζον οἱ ἐ-
ναντίοι, οὐκ ἀν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι,
ὅδωρ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα καὶ οὔ-
τῳ παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον,
μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ πλέον ἀφέντες
περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ
χωρίον· τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἣς ἐπλινθεύσαν-
το. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἔξειργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, κα-
ταλιπόντες φυλακὰς τοῦ ἡμίσεος τείχους — τὸ δὲ ἥμισυ Βοι-
ωτοὶ ἐφύλασσον — ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κα-
τὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναικας καὶ τοὺς
πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἀχρεῖον τῶν ἀνθρώπων πρό-
τερον ἐκκεκομισμένοι ἤσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ ἐπολιορ-
κοῦντο ἐγκαταλειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδο-
ήκοντα, γυναικες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἤ-
σαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ
ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει οὔτε δοῦλος οὔτ' ἐλεύθερος. τοι-
αύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΕΞΟΔΟΣ

(Γ, 20 - 24)

20. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς — ἔτι γάρ ἐπο-
λιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν — ἐπειδὴ
τῷ τε σίτῳ ἐπιλείποντι ἐπιέζοντο καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐ-
δεμίᾳ ἐλπὶς ἦν τιμωρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπι-
βουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι
πρῶτον μὲν πάντες ἔξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πο-
λεμίων, ἦν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν πεῖραν

αύτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εὐ-
πομπίδου τοῦ Δαιμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει· ἔπειτα οἱ μὲν
ἡμίσεις ἀπώκυνησάν πως τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι, ἐς
δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ
ἐθελονταὶ τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει
τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίν-
θων, ἢ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαληγιψμένον τὸ τείχος αὐτῶν.
ἡριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἄμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελλον οἱ μὲν
τινες ἀμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λο-
γισμοῦ, ἀλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἄμα οὐ
πολὺ ἀπέχοντος, ἀλλὰ ῥᾳδίως καθορωμένου ἐς ὁ ἐβούλοντο
τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως
ἔλαβον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

21. Τὸ δὲ τείχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰ-
κοδομήσει· εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν
καὶ εἰ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, διεῖχον δὲ οἱ περί-
βολοι ἐκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν μετα-
ξὺ τοῦτο, οἱ ἐκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανε-
μημένα ωκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνοχὴ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεί-
χος παχὺ ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων
πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἴσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς
τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πά-
ροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν.
τὰς οὖν νύκτας, ὅπότε χειμῶν εἴη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις
ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, δύτων δι' ὀλίγου καὶ ἀνωθεν
στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τείχος, ὃ πε-
ριεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

22. Οἱ δέ, ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύ-
κτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἄμ' ἀσέληνον ἐξῆσαν. ἡ-

γοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν, ἡ περιεῖχεν αὐτούς, ἔπειτα προσέμει-
ξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτούς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάν-
των· ἄμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἦσαν, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρου-
όμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι. ἦσαν δὲ εὔσταλεῖς τε τῇ ὁπλίσει καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα ὑποδεδεμένοι ἀσφα-
λείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσ-
έσμιγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες ὅτι ἐρῆμοι εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίᾳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὃν ἡγεῖτο Ἀμ-
μέας ὁ Κοροίβου καὶ πρῶτος ἀνέβη, μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπό-
μενοι ἐξ ἕφ' ἐκάτερον τῶν πύργων ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ
ἄλλοι μετὰ τούτους ξὺν δορατίοις ἔχώρουν, οἵτις ἔτεροι κατό-
πιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾶσιν προσβαίνοιεν, καὶ
ἔμελλον δώσειν, ὅπότε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἶεν. ὡς δὲ ἂνω
πλείους ἐγένοντο, ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέ-
βαλε γάρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπ-
άλξεων κεραμίδα, ἡ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοὴ
ἡν, τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· οὐ γάρ ἤδει
ὅ τι ἡν τὸ δεινὸν σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὅντος καὶ
ἄμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν ὑπολειειμμένοι ἐξελθόν-
τες προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων ἐκ τοῦμπαλιν
ἢ οἱ ἀνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἤκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν
νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοη-
θεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ
ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἵτις ἐ-
τέτακτο παραβοηθεῖν, εἴ τι δέοι, ἔχώρουν ἔξωθεν τοῦ τείχους
πρὸς τὴν βοήν, φρυκτοί τε ἤροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι.
παρανῆσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τεί-

χους φρυκτούς πολλούς πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἥ καὶ μὴ βοηθεῖεν, ἀλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἥ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἀνδρες οἱ ἔξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀνεβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον, μηδένα δἰ' αὐτῶν ἐπιβογῆθεν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἀνωθεν εἰργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ οἱ πλείους πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἀμα καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος αἱεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἡκόντιζον, εἴ τις παραβογθῶν παρὰ τὸ χεῖλος κωλυτής γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἔχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἔώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσγρόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ὀφανεῖ ὅντες ἥσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὑστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε γάρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἥ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον καὶ ἡ νῦν τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονιφορμένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, δι μόλις ὑπερέχοντες ἐπερχιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

34. Ὁρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς ἐγώ-
ρουν ἀθρόου τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὅδὸν ἐν δεξιᾱͅ ἔχοντες τὸ
τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, νομίζοντες ἥκιστ' ἂν σφᾶς ταύτην
αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι τὴν ἐς τοὺς πολεμίους. καὶ
ἄμα ἑώρων τοὺς Πελοποννήσους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ
Δρυὸς κεφαλὰς τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων
διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἔξ η ἐπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν
ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἐπειθ' ὑποστρέψαντες ἦσαν τὴν
πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὅδὸν ἐς Ἐρύθρας καὶ Τσιάς, καὶ λα-
βόμενοι τῶν ὄρῶν διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀνδρες δώ-
δεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν, οἵ ἀπ-
ετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὸν ὑπερβαίνειν, εῖς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω
τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσοι κατὰ χώ-
ραν ἐγένοντο τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως
Πλαταιῆς τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν, τῶν δὲ ἀπο-
τραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυ-
κα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν
τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ
τῶν Πλαταιῶν ἀνδρες οὕτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 52)

52. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ
οἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖ-
σθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννήσοις τοιῷδε τρόπῳ. προσ-
έβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς
δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ
ἐβούλετο ἐλεῖν — εἰρημένον γάρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμονος, ὅ-
πως, εἰ σπουδαὶ γίγνοιτο ποτε πρὸς Ἀθηναίους καὶ ξυγχω-
ροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἐκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ

ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια ώς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων — προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμοίοις καὶ δικασταῖς ἔκεινοις χρήσασθαι, τούς τε ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν ὁ κήρυξ εἶπεν· οἱ δὲ — ἦσαν γάρ ἥδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ — παρέδοσαν τὴν πόλιν· καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμονίου δικασταί, πέντε ἄνδρες, ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορίᾳ μὲν οὐδεμίᾳ προυτέθη, ἡρώτων δὲ αὐτούς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσίν· οἱ δ' ἔλεγον αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὅντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

(Γ, 53 - 59)

53. «Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὡς Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἡ ὑμῖν, ἡγούμενοι τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἀμμα ἡμαρτήκαμεν. τόν τε γάρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἴναι εἰκότως ὑποπτεύομεν καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαίρομενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημένης, ἡ χρὴ ἀντειπεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἡτησάμεθα, τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὅν, φὰ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν δὲ ἀπόροι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἴναι

εἰπόντας τι κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ὥδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἀν ἦν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια, ὃν ἀπειροὶ ἦτε, ὡφελούμεθ' ἀν. νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα».

54. «Παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἂν ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ ἔς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους "Ἐλληνας, τῶν εὗ δεδραμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρασόμεθα. φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὗ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς 'Ἐλλάδος μόνοι Βοιωτῶν· καὶ γὰρ ἡ πειρῶταί τε ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ· εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς "Ἐλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὡ Λακεδαιμόνιοι, ίδια, ὅτεπερ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς 'Ιθωμῆν Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὃν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν».

55. «Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἤξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον· ὑμεῖς δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπε-

ώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἔγγυς
ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐ-
δὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε.
εἰ δὲ ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἡθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάν-
των, οὐκ ἡδικοῦμεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντίᾳ
Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε, καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι
ἦν καλόν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὗ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος
προσηγάγετο ξυμμάχους καὶ πολιτείας μετέβαλεν, ιέναι δὲ ἐς
τὰ παραγγελόμενα εἰκός ἦν προθύμως. ἂ δὲ ἐκάτεροι ἐξη-
γεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἴ τι μὴ κα-
λῶς ἐδρᾶτο, ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα».

56. «Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἡδίκησαν, τὸ
δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε, δι' ὅπερ καὶ τάδε πάσχομεν· πό-
λιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς
καὶ προσέτι ιερομηνίᾳ δρθῶς τε ἐτιμωτησάμεθα κατὰ τὸν
πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀ-
μύνεσθαι, καὶ νῦν οὐκ ἀν εἰκότως δι' αὐτοὺς βλαπτούμεθα. εἰ
γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ
δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν δρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ
ζῆτες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι, εἰ νῦν ὑ-
μῖν ὡφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι "Ελ-
ληνες, μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἥτε. νῦν μὲν γὰρ
ἐτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί, ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε
πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐτοῦ ἡσαν.
καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι, ἀν-
τιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν, καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εύ-
ρήσετε καὶ ἐν καιροῖς, οἷς σπάνιον ἦν τῶν 'Ελλήνων τινὰ
ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι, ἐπηγοῦντό τε μᾶλ-
λον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλέιᾳ πράσ-
σοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὃν

ἡμεῖς γενόμενοι καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι γρὴ ταύτα περὶ τῶν αὐτῶν διμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν αἰεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχουσι καὶ τὸ παραυτίκα που ὑμῖν ὡφέλιμον καθιστῆται».

57. «Προσκέψασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα — οὐ γάρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ’ ἡμῶν μεμπτῶν —, ὅρᾶτε, ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπές τι ἐπιγνῶνται, οὐδὲ πρὸς ιεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἐλλάδος ἀνατεθῆναι. δειγὸν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι’ ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἐλληνικοῦ πανοικεσίᾳ διὰ Θηβαίους ἔξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο γάρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπωλύμεθα καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὸν φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μέν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου δίκη κρίνεσθαι. καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἐλληνας, ἐρῆμοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ οὕτε τῶν τότε ξυμμάχων ὡφελεῖν οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ἦ Λακεδαιμόνιοι, ἢ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ οὐ βέβαιοι ἔτε».

58. «Καίτοι ἀξιοῦμεν γε καὶ θεῶν ἔνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἐλληνας καμ-

φθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγγῖναι, εἴ τι ὑπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε, τὴν τε δωρεὰν ἀνταποιησαι αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἥδονὴν δόντας ἄλλοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γάρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκολειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἔχθροὺς γάρ ἥμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιοῦντες ὅσια ἀν δικάζοιτε καὶ προνοοῦντες ὅτι ἔκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖρας προϊσχομένους — ὁ δὲ νόμος τοῖς "Ελλησι μὴ κτείνειν τούτους—, ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παντός. ἀποβλέψατε γάρ ἐξ πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἔκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἥμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὗνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὀμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. ὃν ὑμεῖς τούτωντίον ἀν δράσαιτε μὴ δρθῶς γνόντες. σκέψασθέ τε· Παυσανίας μὲν γάρ ἔθαπτεν αὐτοὺς νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῦτε ἥμᾶς καὶ χώραν τὴν Πλαταιάδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους καὶ ξυγγενεῖς ἀτίμους γερῶν, ὃν νῦν ἵσχουσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾧ ἡ ἡλευθερώθησαν οἱ "Ελλήνες, δουλώσετε, ἱερά τε θεῶν, οἵτις εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν εἰσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε ».

59. «Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, δὲ Λακεδαιμόνιοι, τάδε οὔτε ἐξ τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐξ τοὺς προγόνους ἀμαρτάνειν οὔτε ἥμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας ἔνεκα ἔχθρας μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας διαφθεῖραι, φείσασθαι δὲ καὶ

ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας, μὴ ὅν πει-
σόμεθα μόνον δεινότητα κατανοοῦντας, ἀλλ' οἵοι τε ἂν ὄντες
πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ἔνυμφορᾶς, φτινί ποτ'
ἄν καὶ ἀναξίω ἔνυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἥμιν καὶ ὡς ἡ
χρεία προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς διμοβωμίους καὶ
κοινοὺς τῶν Ἐλλήνων ἐπιβοῶμενοι, πεῖσαι τάδε, προφερό-
μενοί θ' ὄρκους, οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὕμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν
ἴκεται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρώων τάφων, καὶ ἐπικαλού-
μεθα τοὺς κεκυηκότας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις μηδὲ τοῖς
ἔχθιστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι, ἥμέρας τε ἀναμιμνή-
σκομεν ἐκείνης, ἢ τὰ λαμπρότατα μετ' αὐτῶν πράξαντες,
νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν· ὅπερ δὲ ἀναγ-
καῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὥδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν,
διότι καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγύς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι
λέγομεν ἡδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν — εἶλόμε-
θα γάρ ἄν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ δλέθρῳ, λιμῷ τελευ-
τῆσαι —, ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν — καὶ δίκαιον, εἰ
μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας τὸν ἔνυντυχόντα κίν-
δυνον ἔᾶσαι ἥμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι —, ἐπισκήπτομέν τε ἄμα
μή, Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τοὺς "Ἐλληνας
γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἥμιν ἔχθιστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων
χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ίκέται ὄντες, ὡς Λακεδαι-
μόνιοι, παραδοθῆναι, γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἥμῶν καὶ μὴ
τοὺς ἄλλους "Ἐλληνας ἐλευθεροῦντας ἥμᾶς διολέσαι".

60. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον· οἱ δὲ Θηβαῖοι δεί-
σαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοί τι ἐνδῶ-
σι, προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ
καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδό-
θη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔ-
λεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

(Γ, 61 - 67)

61. «Τοὺς μὲν λόγους οὐκ ἀν ἡτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ οὗτοι βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποιήσαντο καὶ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ ἡτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον, ὃν οὐδεὶς ἐμέμψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντιπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε.

‘Ημεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα τὸ πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἀλλῆς Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἀ ἔυμμείκτους ἀνθρώπους ἔξελάσαντες ἔσχομεν, οὐκ ἡξίουν οὗτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἀλλών Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηγνωκάζοντο, προσεγγόρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον ἀνθ' ὧν καὶ ἀντέπασχον».

62. «Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὶ τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὐ φαμέν, διότι οὐδὲ Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐτῇ ἵδεα ὕστερον ιόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἷς εἰδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξαν. ἡμῖν μὲν γάρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ισόνομον πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν· ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστείᾳ ὀλίγων ἀνδρῶν εἴγε

τὰ πράγματα. καὶ οὗτοι ἴδιας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέχοντες ἵσχυί τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὕσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἐπραξεν, οὐδὲ ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι, ὃν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν· ἐπειδὴ γοῦν ὅ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρή, Ἀθηναίων ὕστερον ἐπιόντων τὴν τε ἄλλην Ἐλλάδα καὶ τὴν ὑμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ στάσιν ἥδη ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλά, οἱ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ νικήσαντες αὐτοὺς ἡλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μῆδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα».

63. «Ως δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε ἥδικήσατε τοὺς Ἐλληνας καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν· ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατέ, Ἀθηναίων ξυμμαχοί καὶ πολῖται. οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ξυνεπίεναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἀκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἥδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ίκανὴ γάρ ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν καί, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ' ἔκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων, καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἰσχιον καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας Ἐλληνας καταπροδοῦναι, οἵτις ξυνωμόσατε, ἢ Ἀθηναίους μόνους, τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἐλλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἵσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην· ὑμεῖς μὲν γάρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς, ὡς φατέ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κα-

τέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας ».

64. «Δῆλόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἔνεκα μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντία. καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ' ὃν δὲ ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων ὡφελεῖσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἴλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρὴ ἀπ' αὐτῆς νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γάρ αὐτὴν καὶ παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινάς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε ἀκοντές ἔχοντές τε τοὺς νόμους, οὖσπερ μέχρι τοῦ δευτέρου, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὶν περιτειχίζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε, τίνες ἂν οὖν ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἑλλησι μισοῦντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προύθεσθε ; καὶ ἂ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε, ἀ δὲ ἡ φύσις αἱεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γάρ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἴοντων ἔχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν ».

65. «Α δὲ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι — παρανόμως γάρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ιερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν —, οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν· εἰ μὲν γάρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδηγοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἀνδρες

ύμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἔκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γάρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ' οὗτ' ἔκεινοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὔτε ἡμεῖς πολεῖται δὲ ὅντες ὥσπερ ὑμεῖς καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἔαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίους, οὐ πολεμίους κομίσαντες ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἔχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἀπασι δ' ὁμοίως ἐνσπόνδους».

66. «Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γάρ ἡδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἵέναι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὑμεῖς ἀσμενοὶ χωρήσαντες καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὅστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὅντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν ὄμοια οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε νεωτερίσαι ἔργῳ λόγοις τε πείθειν ὥστε ἐξελθεῖν, ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε οὐχ ὄμοιως ἀλγοῦμεν — κατὰ νόμον γάρ δῆ τινα ἔπασχον —, οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν μὴ κτενεῖν ὅστερον παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τὴν τε λυθεῖσαν ὄμολογίαν καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὅστερον θάνατον καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτενεῖν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἦν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ

ἀντιδοῦναι δίκην. οὐκ, ἢν γε οὗτοι τὰ ὄρθὰ γιγνώσκωσι· πάντων δὲ αὐτῶν ἔνεκα κολασθήσεσθε».

67. «Καὶ ταῦτα, ὁ Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἔνεκα ἐπεξῆλθομεν καὶ ὑπέρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε καὶ δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι δσιώτερον τετιμωρημένοι. καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι, μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθων, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. καὶ γάρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὥν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἀγοντες ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβῦται λελειμμένοι κατ' οἰκίας ἐρῆμοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἴκετείαν ποιοῦνται τούσδε τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ οἵδε, τὰ ἔναντια ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἔκυτοὺς ἔχουσι· τοὺς γάρ ἀμείνους ξυμμάχους ἐκόντες ἀπεώσαντο. παρενόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἡ δίκη κρίναντες καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν Ἰσην τιμωρίαν· ἔννομα γάρ πείσονται καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προϊσχόμενοι, ὥσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες· ἀμύνατε οὖν, ὁ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι καὶ ἡμῖν ἔννομα παθοῦσιν, ἀνταπόδοτέ τε χάριν δικαίαν, ὥν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς "Ἑλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων, ὥν ἀγαθῶν μὲν ὄντων βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία

ἀρκεῖ, ἀμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεισι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἥσσον τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλούς ζητήσει».

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

(Γ, 68)

68. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὁρθῶς ἔξειν, εἴ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὅπ' αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἤξιουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς Παυσανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν καὶ ὅτε ὕστερον ἢ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατέχεινας, οὐκ ἐδέξαντο, ἥγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσε- ἔκσπονδοι ἥδη ὅπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὗθις τὸ αὐτὸ δένα ἔκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδραχότες εἰσίν, ὅπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον καὶ ἔξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ξυνεποιορκοῦντο· γυναικας δὲ ἥνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτόν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν ἔδοσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων ὠκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίω καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, καὶ δροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἢ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ "Η-

ρᾳ καὶ νεών ἔκατόμπεδον λίθινον ὄχοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἔνεκα, νομίζοντες ἐξ τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὡφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενήκοστῷ, ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

(Γ, 1—18)

1. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἥγεντο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς —, καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήσουν τὴν γῆν· καὶ προσβολαί, ὡσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἵππεων, ὅπη παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὄμιλον τῶν ψιλῶν εἵργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον, οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεγώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

2. Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εύθυς Λέσβιος πλὴν Μηθύμνης ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων, βουληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου — ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσεδέξαντο —, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἦ διενοοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἀ μεταπεμπόμενοι ἥσαν. Τενέδιοι γὰρ ὄντες αὐτοῖς διάφοροι καὶ Μηθύμνιοι καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἴδιᾳ ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικίζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ καὶ τὴν παρασκευὴν ἀπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μή τις προκαταλήψεται ἥδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου,

3. Οι δ' Ἀθηναῖοι — ἡσαν γάρ τεταλαιπωρημένοι ὑπό τε τῆς νόσου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθιστάμένου καὶ ἀκμάζοντος — μέγα μὲν ἔργον ἤγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο τὸ πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλουτο. καὶ πέμπουσιν ἔξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκεύασμέναι πλεῦν. Κλεππίδης δὲ δεῖ Δεινίου τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει· ἐστηγγέλθη γάρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἕορτή, ἐν ἣ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἕορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειχθέντας ἐπιπεσεῖν ἄφων· καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ἡ πεῖρα, εἰ δὲ μὴ, Μυτιληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆσες ὅρχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἄνδρας ἔξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβάς ἐς Εὔβοιαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιιστὸν ἐλθών, ὀλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών, πλῷ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ οὗτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἔξῃλθον τὰ τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φράξαμενοι ἐφύλασσον.

4. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὑστερον καταπλεύσαντες ὡς ἔώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἔξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν ἔκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυ-

μαχίαν δλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀττικῶν νεῶν λόγους ἥδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὅμολογά τινὶ ἐπιεικῇ ἀποπέμψασθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἵκανοὶ ὡσὶ Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἔνα, ὃ μετέμελεν ἥδη, καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, οἵ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως· οὐ γάρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἐπρασσον, διποτανοὶ βοήθεια ἤξει.

5. Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις, ὡς οὐδὲν ἥλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν καὶ "Ιμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν ἄλλων δλίγοι τινὲς ξυμμάχων. καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾧ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτο τι, κινδυνεύειν· καὶ γάρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἐρμαιώνδας Θηβαῖος, οἱ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήγουν πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἔαυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν.

6. Οι δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιφρωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἵ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν ὄρωντες οὐδὲν ἵσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ περιορμισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἐκατέρωθεν τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἰργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθήκότες ἥδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορὰ η Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

8. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὁλυμπίαζε παρεῖναι, δύως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικοῦνται ἐς τὴν Ὁλυμπίαν· ἦν δὲ Ὁλυμπιαός οἱ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἔορτὴν κατέστησαν ἐς λόγους, εἶπον τοιάδε.

[Ἡ κρατοῦσα δυσμενῆς γνώμη περὶ τῶν ὑφισταμένων συμμάχων δὲν ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς· διότι η συμμαχικὴ ἡμῶν σχέσις πρὸς τὰς Ἀθηναῖς, ἔχουσα βάσιν τὴν κοινὴν κατὰ τῶν Μήδων ἀμυναν, ἔχασε πλέον τὴν ἴσχύν της, ἀφ' ης οἱ Ἀθηναῖοι ὑποτάσσουν κατὰ σειρὰν τὰς συμμαχικὰς πόλεις. "Οτι δὲ η αὐτονομία της διετηρήθη μέχρι σήμερον, διφειλεται εἰς συμφεροντολογικὸν ὑπολογισμὸν ἐκ μέρους των. Ἡ πρόθεσίς των λοιπὸν αὐτῇ τῆς ὑποταγῆς τῶν συμμάχων κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ὁῆξιν καὶ ὑπελείπετο ποῖος πρῶτος θὰ παραβῇ τὴν συμμαχίαν. Τοῦτο ἐπράξαμεν ἡμεῖς ὡς ἀσθενέστεροι.

"Οθεν εἶναι εὐκαιρία τῷρα βοηθοῦντες ἡμᾶς νὰ καταβάλλετε τοὺς Ἀθηναῖον, οἱ δποῖοι ἔχοντα φθαρῆ ἀρκετὰ ἐκ τῆς νόσου, τῆς χρηματικῆς δαπάνης καὶ τῆς ἀποστασίας τῶν συμμάχων. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλουν τὴν βοήθειαν αὐτήν].

15. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπειδὴ ἥκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἔφραζον ἵέναι ἐς τὸν Ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὄλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἴσθμῷ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυνελέγοντο καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

16. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὁρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἷοί τέ εἰσι μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾳδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἐκατὸν ἐσβάντες αὐτοὶ τε πλὴν ἱππέων καὶ πεντακοσιομέδίμων καὶ οἱ μέτοικοι, καὶ παρὰ τὸν ἴσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου, ἢ δοκοίη αὐτοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ὥρθεντα ἥγοῦντο οὐκ ἀληθῆ καὶ ἀπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα οὐ παρῆσαν καὶ ἡγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆσες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. Ὁστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, δις ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἔκείνους εῖδον.

18. Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακε-

δαιμόνιοι περὶ τὸν ἴσθμὸν ἥσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδο-
μένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι· καὶ
προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προχώρει, ἢ προσεδέχον-
το, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρρας καὶ Ἐρέσου, καὶ κα-
ταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα καὶ τελ-
χη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἶκου. ἐστράτευσαν
δὲ καὶ οἱ Μυθημναῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' Ἀντισσαν·
καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισ-
σαίων καὶ τῶν ἐπικούρων ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρη-
σαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦ-
τα, τούς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τούς σφε-
τέρους στρατιώτας οὐχ ἴκανον δύνασθαι εἰργειν, πέμπουσι περὶ
τὸ φθινόπωρον ἥδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρα-
τηγὸν καὶ χιλίους δόπλιτας ἑαυτῶν. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαν-
τες τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην ἐν
κύκλῳ ἀπλῷ τείχει· φρούρια δ' ἔστιν οὖς ἐπὶ τῶν καρτερῶν
ἐγκατωκοδόμητο· καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη κατὰ κράτος ἥδη
ἀμφοτέρων καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χει-
μὼν ἤρχετο γίγνεσθαι.

- ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 25 - 33)

25. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ-
τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαίμονιος ἐξ Μυτιλήνην
τριήρει. καὶ πλεύσας ἐξ Πύρραν καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χα-
ράδραν τινά, ἢ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθών ἐσ-
έρχεται ἐξ τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσ-
βολή τε ἄμα ἐξ τὴν Ἀττικὴν ἔσται καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες
παρέσονται, ἀς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαποπεμφθῆναί τε

αὐτὸς τούτων ἔνεκα καὶ ἄμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην ὡστε ξυμβαίνειν. ὅ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, δῆ Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

26. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν, ἄρχοντα Ἀλκιδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι ἥσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις ἐπιβοηθήσωσιν. ἤγειτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπὲρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱός βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πατρὸς δὴ ἀδελφὸς ὁν. ἐδήλωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρεξέλειπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν· ἐπιμένοντες γάρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἥδη πεπεραϊμένων ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς, ὃν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελεοίπτει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

27. Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἱ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἦκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελεοίπτει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς ὀπλίζει τὸν δῆμον πρότερον φιλὸν ὄντα ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δέ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἡκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἔκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν

ἀπασιν, ἡ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

28. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὕτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ ὅμολογίαν πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὃστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων, ὅποιον ἀν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἀν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα μήτε ἀνδραποδίσαι μήτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο· οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων περιδεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἡγέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως καθίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτούς ὃστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο καὶ τᾶλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο, ἡ αὐτῷ ἐδόκει.

29. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περὶ τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἐσχον, προσμείξαντες δ' ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἐάλωκε· βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐς Ἐμβατὸν τῆς Ἔρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἐάλωκυίᾳ ἐπτά, ὅτε ἐς τὸ Ἐμβατόν κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς ὁ Τευτίαπλος ἀγήρος Ἡλεῖος τάδε.

30. «Αλκίδα καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτιλήνην πρὸν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν· κατὰ γάρ τὸ εἰκός ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἔχόντων πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὑρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ἢ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ὃν τινα σφίσι πολέμιον καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα· εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον ὡς κεκρατηκότων διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτός, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἰ τις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὕνους, καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον, ὃ εἰ τις στρατηγὸς ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροΐη, πλεῖστ' ἂν δρθοῦτο ».

31. 'Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἔπειθε τὸν Ἀλκίδαν. ἀλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι οἱ ξυμπλέοντες πορήνουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὀρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν — ἐλδα δ' εἶναι, οὐδεὶν γάρ ἀκουσίως ἀφῆθαι —, καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων ἵν' ὑφέλωσι καὶ ἄμα, τὴν ἐφοριμῶσι σφίσιν, αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται· πείσειν τε οἴσθαι καὶ Πισσούθην ὥστε ξυμπολεμεῖν. ὃ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμεῖξαι.

32. "Αρας δὲ ἐκ τοῦ Ἐμβάτου παρέπλει, καὶ προσσχὼν Μυοννήσῳ τῇ Τηίων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Ἐφεσον καθορ-

μισαμένου αύτοῦ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρόσβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτόν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὕτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὕτε πολεμίους, Ἀθηναίων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης ξυμμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, δλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν εἰς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε καὶ Χίων ἄνδρας, ὃσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε καὶ τῶν ἄλλων τινάς· ὅρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ὡς Ἀττικαῖς καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μή ποτε Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν.

33. Ἐπὸ δὲ τῆς Ἔφέσου ὁ Ἀλκίδας ἐπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου ἔτι περὶ Κλάρον ὁρμῶν — αἱ δ' ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι, καὶ δεδιώκτην δίωξιν ἐπλει διὰ τοῦ πελάγους ὡς γῇ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἤλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἔρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖται δὲ καὶ πανταχόθεν ἀτειχίστου γὰρ οὐσης τῆς Ἰωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μή παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἀμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις· αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἡναγκάσθησαν στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι τοιούτην παρασχεῖν.

(Γ, 35 - 58)

35. Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἥ τι αὐτῷ ἐδόκει.

36. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἀ παρεχόμενον τὰ τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν — ἔτι γάρ ἐπολιορκοῦντο — ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ δργῆς ἐδοξεῖν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπαντας Μυτιληναίους, ὅσοι ἥβωσι, παῖδας δὲ καὶ γυναικας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ προσέχυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς δρμῆς οἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασι παρακινδυνεῦσαι· οὐ γάρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχις κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ὡς δ' ἦσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὕθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἔπεισαν ρῆσον,

διότι καὶ ἔκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὕθις τινα σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων ὁ Κλεαίνετον, ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενήκηει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὃν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δῆμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὕθις ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΛΕΩΝΟΣ

(Γ, 37 - 40)

37. « Πολλάκις μὲν ἥδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δῆμοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἀρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεέες καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἄλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅ τι ἀν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτω ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, οἵ οὐκ ἔξ ὃν ἀν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἔξ ὃν ἵσχυν μᾶλλον ἡ τῇ ἔκείνων εὔνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὃν ἀν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἡ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὧφελιμώτερον ἡ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἀμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγήγνεσθαι, ὡς ἐν ὄλλοις μείζοσιν οὐκ ἀν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς

πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἔχυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὅντες ἀπὸ τοῦ ἵσου μᾶλλον ἡ ἀγωνισταὶ ὁρθοῦνται τὰ πλείω. ὃς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παρατινεῖν».

38. «Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὕθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὃ ἐστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον — ὁ γάρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὄργῃ ἐπεξέρχεται, ἀμύνεσθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀν λαμβάνοι, θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας ἥμιν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάψας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἂν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος τὸ εὐπρεπές τοῦ λόγου ἐκπονήσας παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἀθλα ἐτέροις δίδωσιν, αὐτῇ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἴτιοι δ' ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἕργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὗεἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἥδη, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὅψει λαβόντες ἡ τὸ ἀκουσθέν, ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ κοινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἀριστοί, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἔθέλειν, δοῦλοι ὅντες τῶν αἰεί ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἔκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μή, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὑστεροὶ ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ,

δέ τι λέγοντος προεπαινέσαι καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι τὰ λεγόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα, ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἴκανῶς ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἥδονῇ ἡσσώμενοι καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις».

39. «Ὥν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἥδικηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγράμμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἥμετέρους πολεμίους, ἐνῷ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἀφρακτοὶ ἦσαν πρὸς αὐτούς, αὐτόνομοι τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὕτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν—ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιον τι πασχόντων ἐστὶν—ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιώτατων ὑμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν ἕκτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὕτε αἱ τῶν πέλας ἔμφοραὶ ἐγένοντο, δσοὶ ἀποστάντες ἥδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὅκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, ίσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐνῷ γάρ ὥήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων, αἷς ἂν μάλιστα ἀπροσδόκητος καὶ δι’ ἐλαχίστου εὐπραξίᾳ ἐλθῃ, ἐς ὅβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εύτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ρᾶσον ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασφέζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι

μηδὲν διαφερόντως τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἀν ἐς τόδε ἐξύβρισαν· πέφυκε γάρ καὶ ἄλλως ἀνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολασθέντων δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν δλίγοις ἡ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γάρ ὑμῖν γε ὅμοιώς ἐπέθεντο, οἵτις γ' ἐξῆν ὡς ἡμᾶς τραπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι· ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν δλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἔκουσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε ὅντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἡ κατορθώσαντι ἀλευθέρωσις ἥ ἥ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί· καὶ τυχόντες μὲν πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες τῆς ἐπετείας προσόδου, δι' ἣν ίσχύοιμεν, τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἔξομεν, καὶ διν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῦ ἐγθροῖς ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν».

40. «Ούκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὕτε λόγῳ πιστὴν οὕτε χρήμασιν ὠνητήν, ὡς ξυγγρωμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ἀκοντες μὲν γάρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξυγγρωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. ἐγώ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ καὶ ἥδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν· ἔλεός τε γάρ πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιοις ἔντιδίδοσθαι καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὔτ' ἀντοικτοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας αἱεὶ πολέμιους· οὐ τε τέρποντες λόγῳ ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ

ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὗ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ἡ πρὸς τοὺς ὅμοίως τε καὶ οὐδὲν ἡσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. ἔν τε ξυνελῶν λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἄμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γάρ οὕτοι ὁρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεών ἀρχοιτε. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἡ πανεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφυγόντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆσαι, ἐνθυμηθέντες ἡ εἰκός ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας· μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. ὁ γάρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθῶν χαλεπώτερος διαφυγῶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἵσης ἐχθροῦ.

Μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἀνέτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γάρ ἦν γνῶσιν, ἡσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μακεῖσθε ξυμμάχοις ».

41. Τοιαῦτα μὲν Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὔχρατος, ὅπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθῶν καὶ τότε ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ

(Γ, 42 - 48)

42. « Ούτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὗθις περὶ Μυτιληναίων αἰτιῶμαι οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ, νομίζω δε δύο τὰ ἐν-αντιώτατα εὑθουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ δργήν, ὃν τὸ μὲν με-τὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βρα-χύτητος γνώμης. τοὺς τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδα-σκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἡ ἀξύνετός ἐστιν ἡ ἴδιᾳ, τι αὐτῷ διαφέρει· ἀξύνετος μέν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἥγειται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι, διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι εῦ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἀν-ήγειται πέρι τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εὖ δὲ διαβαλὼν ἐκπλῆ-ξαι ἀν τοὺς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσομένους. γαλεπώ-τατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γάρ ἀμαθίαν κατητιῶντο, δι μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἀν δόξας εἶναι ἡ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης πείσας τε ὑποπτος γίγνεται καὶ μὴ τυχόν μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἡ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γάρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβούλων. καὶ πλεῖστ' ἀν ὁρθοῦτο ἀ-δυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν· ἐλά-χιστα γάρ ἀν πεισθείη ξυναμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ίσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ τε πλεῖστα εῦ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμήν, ἀλλὰ μηδ' ἐλασ-σοῦν τῆς ὑπαρχούσης, καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. οὕτω γάρ ὅ τε κατορθῶν ἥκι-στα ἀν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιοῦσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι, ὅ τε μὴ ἐπιτυχόν ὁρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαρι-ζόμενός τι καὶ αὐτός, προσάγεσθαι τὸ πλῆθος ».

43. «Ων δημεῖς τάναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἦν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἔνεκα, τὰ βέλτιστα δὲ ὅμως λέγειν. φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν τὴν φανερὰν ὡφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τάγαθὰ ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥστε δεῖν ὅμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλῆθος καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὗ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἐξαπατήσαντα ἀδύνατον· ὁ γάρ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιἄδει ἀξιοῦν τι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγου σκοπούντων, ἀλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γάρ ὁ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὅμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἀν ἔκρινετε· νῦν δὲ πρὸς ὅργὴν ἥντιν’ ἀν τύχητε ἔστιν ὅτε σφαλέντες τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὔτῶν, αἴ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον».

44. «Ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὕτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων οὕτε κατηγορήσων. οὐ γάρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ὑμῖν ὁ ἀγῶν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὑβουλίας. ἦν τε γάρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον· ἦν τε καὶ ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἐᾶν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ὑμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὁ μάλιστα Κλέων ἴσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἡσσον ἀφίστασθαι θάνατον ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι.

δικαιότερος γάρ ὅν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὄργὴν ἐξ Μυτιληναίους τάχ' ἀν ἐπισπάσαιτο· ἡμεῖς δὲ οὐδικαζόμεθα πρὸς αὐτούς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν».

45. «Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημίαι πρόκεινται καὶ οὐκ ἵσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἀμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδείς πωκαταγνοὺς ἔσωτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἥλθεν ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἡσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείαν ἢ ἄλλων ξυμμαχία, τούτῳ ἐπεχείρησε; πεφύκασί τε ἀπαντες καὶ ἴδιᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος, ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληγύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἀνθρώποι προστιθέντες, εἴ πως ἡσσον ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς, παραβαινομένων δὲ τῷ γρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἔστιν ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ' ἡ μὲν πενία ἀνάγκη τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἡ δ' ἔξουσία ὑβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι, αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ἐπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος, ἔξαγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὅντα ἀφανῆ κρείσσω ἔστι τῶν ὀρωμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἐλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν· ἀδοκήτως γάρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει καὶ οὐχ ἡσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ τῶν μεγίστων τε, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ πάντων ἔ-

καστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν. ἀπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐθείας, ὅστις οἴεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως δρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἴσχυι ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ ».

46. « Οὕκουν χρὴ οὕτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐγεγγύω πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὕτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μέν, ἣν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἂν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δέ τίνα οἰεσθε ἥντινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ δὲ παρατενεῖσθαι ἐς τοῦσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι; ἡμῖν τε πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἣν ἔλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἴσχύομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. Ὅστε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι ἢ δρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἴσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἕργων τῆς ἐπιμελείας. οὖν νῦν τούναντίον δρῶντες, ἦν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλεύθερους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἵωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν ».

47. « Ύμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἀμαρτά-

νοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἔστι καὶ ἡ οὐ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις ἦ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς, καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν Μυτιληναίων, ὃς οὕτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδὴ τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἔκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθύς ξύμμαχον ἔξουσι προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν δμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δέ, καὶ εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἔστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἥγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι ἢ δικαίως οὓς μὴ δεῖ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξυμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν δν ἄμα γίγνεσθαι».

48. «Γιμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι καὶ μήτε οἴκτω πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἵς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθέ μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικοῦντας κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν οἴκειν. τάδε γὰρ ἐς τὸ μέλλον ἀγαθὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ἡδη φοβερά· ὅστις γὰρ εὖ βουλεύεται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἔστιν ἢ μετ' ἔργων ἴσγύοις ἀνοίᾳ ἐπιών».

49. Τοιαῦτα δὲ Διόδοτος εἶπε. ῥηθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἥλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγγώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τοιήρη εὐθὺς

ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς προτέρας εῦρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευασάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νῇ οἶνον καὶ ἄλφιτα καὶ μεγάλα ὑποσχομένων, εἰ φθάσειαν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἥσθιόν τε ἔμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυρμένα, καὶ οἱ μὲν ὕπνον ἤροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος καὶ τῆς μὲν προτέρας νεώς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὃσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ φήμισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλθε κινδύνου.

50. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διεφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι — ἥσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίου —, καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὑστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῶν Μηθυμναίων τρισχιλίους, τριακοσιους μὲν τοῖς θεοῖς ιερούς ἔξειλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἵς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡπειρῷ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὃσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπήκουουν ὑστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 46)

34. 'Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅστα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἔκαστος, ἣν τι βούληται. ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφόρα ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἀμαξῖαι φυλῆς ἔκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὅστα, ἃς ἔκαστος ἢν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἵ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. Ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι ἐκείνων δὲ διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἥρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, δις ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξιώνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὅδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίνῃ αὐτοῖς, ἔχρωντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῦσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἥρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ κατρός ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ύψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὄμιλου, ἔλεγε τοιάδε.

35. «Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἥδη εἰρηκότων ἔπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς

ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δὲ ἀρχοῦν ἀν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργων γενομένων ἔργων καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὅρᾶτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γάρ τὸ μετρίως εἰπεῖν ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὃ τε γάρ ξυνειδώς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἀν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἀ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσεις δηλοῦσθαι, ὃ τε ἀπειρος ἔστιν ἀ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀκούοι· μέχρι γάρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι εἰσὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐφ' ὅσον ἀν καὶ αὐτὸς ἔκαστος οἴηται ἵκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι ὃν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἥδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἔκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον».

36. «"Αρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γάρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γάρ χώραν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέρων δι' ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἀξιοὶ ἐπαίνου καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γάρ πρὸς οὓς ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἴδες νῦν ἔτι δύντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκούσῃ ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὃν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οὓς ἔκαστα ἐκτίθη, ἢ εἰ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ "Ελληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμινάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἥλθομεν ἐπ'

αὐτὰ καὶ μεθ' οἵας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οἷων μεγάλα ἐ-
γένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαι-
νον, νομίζων ἐπί τε τῷ παρόντι οὐκ ἀν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐ-
τὰ καὶ τὸν πάντα διμίλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἴ-
ναι ἔπακοῦσαι αὐτῶν ».

37. «Χρώμεθα γάρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τούς τῶν πέλας
νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν ἡ μιμού-
μενοι ἑτέρους. καὶ ὅνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς
πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται. μέτεστι δὲ κατὰ μὲν
τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἵσον, κατὰ δὲ τὴν
ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ
πλέον ἐς τὰ κοινὰ ἡ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδ' αὖ κατὰ πε-
νίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ
κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν
καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑ-
ποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἥδονήν τι δρᾶ, ἔχον-
τες, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὅψει ἀχθηδόνας προσ-
τιθέμενοι. ἀνεπαγγθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημό-
σια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἱεὶ ἐν ἀρχῇ
ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε
ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται καὶ ὅσοι ἔγραφοι ὄν-
τες αἰσχύνην διμολογουμένην φέρουσι».

38. «Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ
γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νο-
μίζοντες, ἴδιαις δὲ κατασκευαῖς εὑπρεπέσιν, ὃν καθ' ἡμέραν
ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεσέρχεται δὲ διὰ τὸ μέ-
γεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡ-
μῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνό-
μενα καρποῦσθαι ἡ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ».

39. «Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν τε γάρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις τῶν πολεμίων ἴδων ὡφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἵσοπαλεῖς χωροῦμεν. τεκμήριον δέ· οὗτε γάρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτούς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν· ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἦν δέ που μορίῳ τινὶ προσμείξωσι, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἥσσησθαι. καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἱεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις».

40. «Φιλοκαλοῦμέν τε γάρ μετ' εὔτελείας καὶ φιλοσοφοῦμέν ἄνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινα αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέροις ἔτερα πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γάρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ'

ἀχρεῖον νομιζομέν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἡτοι κρίνομέν γε ἡ ἐνθυμού-
μεθα δρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλά-
βην ἥγονται, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγω πρό-
τερον ἢ ἐπὶ δεῖ ἔργων ἐλθεῖν. διαφερόντως γάρ δὴ καὶ τό-
δε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ᾧ
ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος,
λογισμὸς δὲ ὄχνον φέρει. κράτιστοι δ' ἀν τὴν ψυχὴν δικαίως
κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες καὶ
διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν
ἐνηντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γάρ πάσχοντες εῦ, ἀλλὰ δρῶντες
κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιότερος δὲ δράσας τὴν χάριν ὥστε
ὁφειλομένην δι' εὐνοίας φέρειν· ὁ δὲ ἀντοφείλων
ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν
ἀποδώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἢ
τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινα ὠφελοῦμεν».

41. «Ἐνυελῶν τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος
παίδευσιν εἶναι καὶ καθ' ἔκαστον δοκεῖν ἃν μοι τὸν αὐτὸν
ἀνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἀν εἴδῃ καὶ μετὰ χαρίτων μά-
λιστ' ἀν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὡς
οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐ-
στὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε
τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γάρ τῶν νῦν ἀκοῆς
κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὕτε τῷ πολεμίῳ ἐπ-
ελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἷων κακοπαθεῖ, οὕτε τῷ ὑ-
πηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπὸ ἀξίων ἄρχεται. μετὰ μεγά-
λων δὲ σημείων καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν
παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα,
οὐδὲν προσδεόμενοι οὕτε 'Ομήρου ἐπαινέτου οὕτε δοτις ἔ-
πεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀ-
λήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν
Ψηφιοποιήθηκε από το Νοστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε κάγαθῶν ἀίδια ἔυγκατοικίσαντες. περὶ τοι- αὐτῆς οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρε- θῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάν- τα τινὰ εἰκός ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν ».

42. «Δι' ὁ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδα- σκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἵσου ἡμῖν εἰναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἵς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὅμοίως, καὶ τὴν εὐλογίκην ἄμα ἐφ' οὓς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐ- τῆς τὰ μέγιστα· ἂν γὰρ τὴν πόλιν ὑμησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλή- νων ἴσορροπος ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἕργων φανείη. δο- κεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηγύουσα καὶ τε- λευταία βεβαιοῦσα ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ τοῖς τᾶλλα χείροις δίκαιοιν τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πα- τρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανί- σαντες κοινῶς μᾶλλον ὡφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτου τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐ- μαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλπίδι, ὡς κἄν ἔτι διαφυγὼν πλου- τήσειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναν- τίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες καὶ κινδύνων ἄ- μα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἔβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανές τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἥδη ὅρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ὀξιοῦντες πεποιθένται· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύ- νεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζε- σθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώ- ματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἄμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν ».

43 . «Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὁφελίαν, ἢν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἴναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὅποτε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖεν, οὐκ οὖν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ γάρ τὰ σώματα διδόντες ἴδιᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἄνδρῶν γάρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἔγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὕψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γάρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῦν ἢν τοῦ βίου, οἵς ἐλπίς οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἵς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἵς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἢν τι πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρα γάρ ἄνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἡ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἄμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος».

44. «Δι' ὅπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γάρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὔτυχές, οἵ ἀντῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἵδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἵς ἐνευδαιμονῆσαί τε δι βίος δμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἴδα πείθειν ὅν, ὃν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὔτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἡγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὃν ἀν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἀν ἐθᾶς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἵς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἵδιᾳ τε γάρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ τε τοῦ μὴ ἔρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γάρ οἶόν τε ἵσον τι ἡ δίκαιοιν βουλεύεσθαι, οἵ ἀν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ δμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε πλέονα κέρδος, δὸν ηὔτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γάρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείᾳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδάίνειν, ὥσπερ τινὲς φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι».

45. «Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἡ ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα — τὸν γάρ οὐκ ὄντα ἀπας εἴωθεν ἐπαινεῖν —, καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ δμοῖοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθεῖτε. φθόνος γάρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἔμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εύνοίᾳ τετίμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἄπταν σημανῶ. τῆς τε γάρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι. ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα καὶ ἡς ἀν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἡ ψόγου ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἡ».

46. «Εἰρηται καὶ ἔμοι λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον

πρόσφορα, καὶ ἔργω οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἥδη κεκόσμηνται,
τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἢ πόλις μέ-
χρι ἥβης θρέψει, ὡφέλιμον στέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λει-
πομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἀθλα γάρ οἵς κει-
ται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἀριστοι πολιτεύουσι.
νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι δύν προσήκει ἐκάστω ἀπιτε».

ΜΕΡΟΣ Β'

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I. ΠΛΑΤΑΪΚΑ

Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς.

(B, 1 - 16)

1. ἐνθέδε = ἀπὸ ταύτης τῆς πολεμικῆς πράξεως, δηλ. τῆς εἰσβολῆς τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 431 π.Χ. ἐκατέροις· ἀντὶ ἔκατέρων, ἐν ᾧ· εἰς τὸ ἐνθέδε = ἀπὸ τῆς ὥποιας. οὕτε ἐπεμειγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους = οὔτε ἤρχοντο πλέον εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κηρύκων. καταστάντες τε· δηλ. εἰς τὸν πόλεμον = καὶ ἀφοῦ ἔκαμαν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. ἔξης = κατὰ σειράν. κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα· τὸ θέρος κατὰ Θουκυδίδην ἦτο ὀκτάμηνον διάστημα, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου, ὁ δὲ χειμῶν τετράμηνον, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡ διαίρεσις αὗτη στηρίζεται εἰς τὴν φύσιν τῶν ιστορουμένων γεγονότων· διότι τὸ μὲν θέρος, δηλ. τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον, ἐγίνοντο αἱ κυρίως πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, τὸ δὲ χειμῶνα αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί.

2. ἐνέμειναν = διετηρήθησαν ἐν ἴσχυi. αἱ τριακοντούτεις σπονδαί· ἡ ἐν ἔτει 445 π.Χ. συναφθεῖσα εἰρήνη μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἡ ὥποια ἐγένετο μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὑποταγὴν τῆς ἀποστάσης Εύβοίας. πέμπτω καὶ δεκάτῳ ἔτει· τῷ 431 π.Χ. μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Ἀργει" ιερωμένης (= ιερείας οὐσης)· ἡ Χρυσίς ἦτο ιέρεια τῆς "Ηρας ἐν" Ἀργει· ἥριθμουν δὲ οἱ Ἀργεῖοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ιερειῶν. Ἐπειδὴ ἐπὶ Θουκυδίδου δὲν ὑπῆρχε χρονολογικὴ ἀφετηρία, δρίζει οὕτος τὴν ἔναρξιν τοῦ Πελ. πολέμου ἀναφέρων τὰς χρονολογίας τριῶν ἐπιφανεστέρων πόλεων, τοῦ "Ἀργους, τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν. ἤρχοντος = δτε ἔμελλε νὰ εἶναι ἀρχῶν (ἐπώνυμος). βοιωταρχοῦντες· τὸ πολίτευμα τῶν Βοιωτῶν ἦτο διλγαρχικόν, τὴν ἀνωτάτην δὲ ἔξουσίαν ἦσκουν 11 βοιωτάρχαι κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι, διν οἱ δύο ἐκ Θηβῶν. ἐπηγάγοντο.

δηλ. αύτούς = προσεκάλεσαν αύτούς. ιδίας ἔνεκα δυνάμεως = ἵνα αύτοὶ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς. τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους = τοὺς πολιτικοὺς τῶν ἀντιπάλους. προσποιῶ τί τινι = προσθέτω τί τινι. δυνατωτάτου = ἔχοντος μεγίστην πολιτικὴν ἴσχυν. διάφορος = ἔχθρα. μήπω φανεροῦ καθεστῶτος = ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἰχεν ἀρχίσει φανερά. ή καὶ ῥᾶσιν = διὰ τοῦτο καὶ εὐκολώτερον. φυλακῆς οὐ προκαθεστηκούσας = ἐπειδὴ δὲν ἦτο τοποθετημένη πρὸ τῆς πόλεως (ή πρότερον) φρουρά. τίθεμαι τὰ δπλα = παρατάσσομαι. ἔργου ἔχεσθαι = νὰ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ ἔργου (δηλ. τῆς συλλήψεως καὶ τοῦ φόνου τῶν δημοκρατικῶν). γνώμην ἐποιοῦντο = ἐδόκει αὐτοῖς. ἐπιτηδείοις = φιλικοῖς. ἐξύμβασιν καὶ φιλίαν ἀγαγεῖν τὴν πόλιν = νὰ προσκαλέσουν εἰς συμβιβασμὸν καὶ φιλικὴν συνενόησιν τοὺς πολίτας. καὶ ἀνεἶπεν = καὶ ὅντως (= καὶ) ἐκήρυξε. κατὰ τὰ πάτρια = κατὰ τὰς συνθήκας τῶν προγόνων (καθ' ᾧ ή Πλάταια ἀνῆκεν εἰς τὴν βοιωτικὴν συμμαχίαν).

3. ἔξαπιναίως = αἰφνιδιαστικῶς. πρὸς ξύμβασιν ἔχώρησαν = ηλθον εἰς συμβιβασμόν. τοὺς λόγους· δηλ. τὰς γενομένας διὰ τοῦ κήρυκος προτάσσεις. ἄλλως τε καὶ = καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι. ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον = δὲν ἐπείραζαν κανένα. πράσσοντες δέ πως ταῦτα = ἐνῷ δέ, τρόπον τινά, διεπραγματεύοντο ταῦτα. τῷ πλήθει οὐ . βουλομένω ήν = τὸ πλῆθος οὐκ ἐβούλετο. ἐπιχειρητέα εἶναι = ἐπιχειρητέον εἶναι. ἔξαρτύω = παρασκευάζω. ή = ὅπως. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν = ὅσον ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις. φυλάξαντες ἔτι νύκτα = ἀφοῦ ἐφύλαξαν (ἐπερίμενον), ὥστε νὰ εἰναι ἀκόμη νῦν. περίοθρον = ὅρθρος βαθύς. δπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι (τοῖς Θηβ.). προσφέροιντο (οἱ Πλατ.) καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνωνται = ἵνα μὴ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.), ὅτε θὰ ἔχουν περισσότερον θάρρος διὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ (ἵνα μὴ οἱ Θηβ.) εὑρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν (πλεονεκτικήν) θέσιν μὲ αὐτούς. ἀλλά... φοβερώτεροι (οἱ Θηβ.) = ἔχοντες περισσότερον φόβον. ἕσσους ὡσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν = (νὰ) εἶναι κατώτεροι αὐτῶν, ποὺ εἶχον γνῶσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως, (ὁδῶν καὶ παρόδων). κατὰ τάχος = ταχέως.

4. ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς = συνεπυκνοῦντο. ή

προσπίπτοιεν = ὅπου κάθε φοράν ἐπετίθεντο. (οἱ Πλ.) **όλολυγῇ χρῶμαι** = ἐκβάλλω θρηνώδη φωνήν. **ὑετὸς** = βροχή. ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ = μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν λάσπην. **ἡ** = δι' ὄν. μηνός· ἡ νῦν ἥτο ἀσέληνος, ἐπειδὴ ἥτο τὸ τέλος τοῦ (σεληνιακοῦ) μηνός. τοῦ μὴ **ἐκφεύγειν** = ὡστε νὰ μὴ διαφεύγῃ κανεῖς· **στυράκιον**· τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀκοντίου. **βάλανος**· σιδηρᾶς ῥάβδος, ἡ ὅποια, εἰσαγομένη εἰς τὴν ὁπῆν τοῦ μοχλοῦ καὶ τῆς πύλης, δὲν ἀφηνε τὸν μοχλὸν νὰ κινηται. **ταύτη** = διὰ τούτου τοῦ μέρους. **αἰσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο** (τοῖς Πλ.) = ταχέως ἀντελήθησαν τοῦτο οἱ Πλαταιεῖς. **ἄλλῃ** = εἰς ἄλλο μέρος. **σποράδες** = σποραδικῶς. **ἀντικρυς** = εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος. **ἀπειλημμένους** = ἀποκεκλεισμένους. **ώσπερ ἔχουσι** = ἂνευ ἀναβολῆς. **περιῆσαν** = ἔζων. **οὕτως ἐπεπράγεσαν**. = αὐτὸ τὸ τέλος εἶχον.

5. εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη = ἀν τυχὸν δὲν ἐπήγαινε καλὰ ἡ ἐπιχείρησις. γενόμενον = ἐπελθόν. **ἔρρυη μέγας** = ἐπλημμύρισεν, ὡστε ἔγινε μέγας. **ἔχομαι ζῶν** = αἰχμαλωτίζομαι. **κατασκευὴ** = ἀπασαὶ ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐγκατάστασις, ἐργαλεῖα κλπ. **οἰα...** γενομένου = ἐπειδὴ πράγματι τὸ κακὸν ἐπῆλθεν ἀπροσδοκήτως ἐν καιρῷ εἰρήνης. **ὑποτοπέω** = ὑποπτεύω. **ὅσιος** = ὁ συμφώνως πρὸς τὸν θεῖον νόμον. τὰ **ἔξω...** μὴ ἀδικεῖν. = μὴ βλάπτειν τὰ ἔξω, δηλ. τοὺς ἀνθρώπους, ἀγρούς, κατασκευήν.

9. **ἐπομόσαι φασὶ** = λέγουν ὅτι ἐπεβεβαίωσαν δι' ὄφου τοὺς λόγους των. **οὖ φασιν** = ἀρνοῦνται. **ἥν τι ξυμβαίνωσι** = ἀν καταλήξουν εἰς συμφωνίαν τινά. **πρὸς δὲν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες** = μετὰ τοῦ δόποίου διεξήγαγον τὰς διαπραγματεύσεις οἱ προδόται. **ὑπόσπονδος** = ὁ ἔξησφαλισμένος διὰ σπονδῶν. **καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα** = ἐκανόνιζον σύμφωνα πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. μηδὲν **νεώτερον ποιεῖν** = μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴ κάμνουν κανὲν κακόν. **ἐπιστέλλω** = παραγγέλλω. **τοὺς ἀχρειοτάτους** = τοὺς καθ' ὄλοκληρίαν ἀχρήστους (ἀμάχους, δηλ. γέροντας, ἀσθενεῖς, ἀναπήρους).

Πλαταιῶν πολιορκία.

(B, 71 - 78)

71. **τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους**· κατ' Ιούνιον τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ πολέμου, ἥτοι τῷ 429 π.Χ. οὐκ ἐσέβαλον· φοβούμενοι τὴν νό-

σον, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐθέριζε τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν Ἀθηναίους. καθίσας τὸν στρατὸν = στρατοπεδεύσας. ὃν ἔστε = ἐκ τῶν ὅποιων κατάγεσθε. ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης = νὰ ἀναλαβούν μετ' αὐτοῦ, νὰ συμμερισθῶσι, τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. Διὰ τούτων ὑπαινίσσεται τοὺς Θηβαίους, οἱ ὅποιοι μηδίζοντες τότε δὲν ἤθέλησαν νὰ συμμετάσχουν τῶν κατὰ τῶν Περσῶν ἀγώνων. ἀπεδίδου = ἔδιδε τὸ προνόμιον (νὰ εἴναι κύριοι τῆς χώρας των) ἢ ὡς τιμητικὴν ὄφειλήν. ἀμύνω τινὶ = βοηθῶ τινα. τοὺς δρκίους γενομένους = τοὺς ὅποιους ἐπεκαλέσθησαν τότε εἰς τοὺς δρκους. ἥμετέρους ἔγχωρίους οἱ ἔγχώριοι θεοὶ προστατεύσαντες τοὺς ὑπὲρ τῆς χώρας πολεμήσαντας ἔγιναν θεοὶ καὶ τῶν περὶ τὸν Παυσανίαν Λακεδαιμονίων, τῶν πατέρων δηλ. τῶν νῦν ἐπιδρομέων. δικαιόω = κρίνω δίκαιον.

72. ὑπολαβὼν = λαβὼν τὸν λόγον. ξυνελευθεροῦτε = προστ. = προσπαθεῖτε νὰ τοὺς ἐλευθερώσετε σὺν ἡμῖν. αὐτῶν = δηλ. τῶν ξυνομοσάντων καὶ ὑπ' Ἀθηναίοις νῦν ὄντων. ἥσ = ταύτης δέ, δηλ. τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν προσπαθείας. μάλιστα = πρὸ πάντων. εἰ δὲ μή = δηλ. βούλεσθε μετασχεῖν· προκαλοῦμαί τι = προτείνω τι. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν = τὰ κτήματά σας. μηδὲ μεθ' ἐτέρων = μετὰ μηδετέρων. ἐπὶ πολέμῳ = πρὸς πολεμικοὺς σκοπούς. οὐκ ἐπιτρέπωσι = δηλ. νὰ τηρήσουν οὐδετερότητα. ὡς ἔνορκοι ὄντες = ἐπὶ τῇ ἴδεᾳ ὅτι· περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐνόρκους συμφωνίας. κατὰ τὸ δέχεσθαι = ως πρὸς τὸ δέχεσθαι. γῆς δρους ἀποδείξατε = καθορίσατε τὰ σύνορα τῆς χώρας σας. ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν = ἀριθμηθῆναι. μεταχωρήσατε = ἀπέλθετε. φοράν φέροντες = πληρώνοντες ποσόν τι (ἀπέναντι τῶν προσόδων, τὰς ὅποιας θὰ στερηθῆτε).

73. ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι = κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὅποιων ἥτο δυνατὸν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐπιστρέψουν (οἱ Πλαταιεῖς πρέσβεις). τέμνω τὴν γῆν = καταστρέφω τὴν χώραν (κυρίως διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀγρῶν καὶ δενδροτομιῶν). ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ = πρότερον. φασί... ἐν οὐδενὶ προέσθαι ὑμᾶς = λέγουν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει σᾶς ἐγκατέλειψαν. περιορῶ = ἀδιαφορῶ. ἐπισκήπτω = παραγγέλλω. μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴν κάμνετε καμμίαν μεταβολήν.

74. βουλεύομαι = ἀποφασίζω. ἐντεῦθεν δὴ = τότε.. ἀνέχεσθαι· όρῶντας... πάσχοντας. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καθίσταμαι = ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρας. ξυνίστορες = μάρτυρες. τὴν ἀρχήν· ἐπιρ. = κατ' ἀρχάς. ἐκλιπόντων τὸ ξυνώμοτον = παραβάντων τὴν μεθ' ὄρκου γενομένην συμφωνίαν. παρέσχετε εὑμενῆ ἐναγωνίσασθαι= παρέχετε εὑμενῆ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀγῶνα. εἰνότα = λογικά. ξυγνώμονές ἔστε... νομίμως= συγκατανεύετε, ὅπως, ὅσοι μὲν κάμνουν πρῶτοι ἀρχήν νὰ ἀδικοῦν, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀδικίαν, ὅσοι δὲ νομίμως ἐπιδιώκουν τὴν τιμωρίαν, τὴν ἐπιβάλλουν.

75. ἐπιθειάζω = ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρας. καθίστηξ πόλεμον = παρεσκεύαζε πρὸς πόλεμον. περισταυρόω = περιφράσσω διὰ πασσάλων. ἔχουν (τοῦ χώρα - χώρηννυμι) = ἐσώρευνον χῶμα. παρωκοδόμουν ἐκατέρωθεν = φύκοδόμουν παραλλήλως ἐκατέρωθεν τοῦ ἐπισωρευομένου χώματος. φορμηδὸν = σταυρωτά. ἐπὶ πολὺ = εἰς μεγάλην ἔκτασιν. φορέω = ἐπισωρεύω. ἀνύτειν = νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνύψωσιν. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας... αἱρεῖσθαι = διηρημένοι εἰς τμήματα οὕτως, ὥστε ἄλλοι μὲν νὰ μεταφέρουν ὑλικά, ἄλλοι δὲ νὰ τρώγουν καὶ νὰ κοιμῶνται· ἢ... ὥστε, ὅταν τὸ ἐν ἐργάζεται, τὸ ἄλλο νὰ ἔχῃ ἀνάπτασιν (νὰ ξεκουράζεται). ξεναγοί· Λακεδαιμόνιοι ἀποστελλόμενοι ὡς ἀρχηγοὶ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια εἶχον καὶ ἴδιους ἀρχηγούς. τείχος = προτείχισμα, ἢ προσεχοῦτο = ἐκεῖ ὅπου συνεσωρεύετο τὸ χῶμα. ξύνδεσμος = μέσον συνδέσεως. δέρρεις· (ἡ δέρρις) = ἀκατέργαστα δέρματα. διφθέραι = κατειργασμένα δέρματα. οἰστὸς = βέλος. οὐ σχολαίτερον = μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. ἀντανήσει αὐτῷ = ἐξ παραλλήλου πρὸς αὐτὸν ὑψοῦτο. διελόντες... γῆν = ἀφοῦ ἐχάλασαν μέρος τοῦ τείχους, ἐκεῖ ὅπου ἐγίνετο ἡ πρόσχωσις, ἔφερον μέσα (εἰς τὴν πόλιν) τὸ χῶμα.

76. ταρσοί καλάμου = κοφίνια καλαμένια. ἐν ταρσοῖς... διηρημένον = γεμίζοντες μὲ πηλὸν καλάθια ἔρριπτον αὐτὰ μέσα εἰς τὸ σχηματιζόμενον ἄνοιγμα (χάσμα) ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ χώματος (ὑπὸ τῶν Πλ.). διαχεόμενον ὑποκ. τὸ διηρημένον = διασκορπιζόμενον. ἡ γῆ = ὁ ἄλλος σωρὸς τοῦ χώματος. φοροῦμαι = μεταφέρομαι. ταύτη (οὕτω) ἀποκληγόμενοι· δηλ τοῦ ἐσφορεῦν τὴν γῆν. τοῦτο... ἐπέσχον = ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν προσπάθειάν (των) αὐτήν. ξυντεκμή-

ράμενοι = ύπολογίσαντες ἀκριβῶς τὸ μέρος, ἀνωθεν τοῦ ὅποίου ἐγίνετο ἡ ἐπιχωμάτωσις. **ὑφεῖλκον** = εἶλκον κάτωθεν κρυφίως. **ώστε** ἐπιβάλλοντας... τοῦ χώματος = ὥστε, ἐνῷ ἔρριπτον ἀπ' ἐπάνω χῶμα, δλιγάτερον τοῦ δέοντος κατώρθωνον, ἐπειδὴ κρυφίως τὸ χῶμα ἀπεσύρετο κάτωθεν. **ἰζάνω** = κατακαθίζω. **προσεπεξῆρον** = πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπενόησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων. **τὸ κατὰ τὸ χῶμα** = τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν γινομένην ἐπίχωσιν. **ἀπὸ τοῦ βραχέος**· δηλ. ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦ τείχους, τὸ ὅποῖον δὲν είχεν ύψωθῆ. **ἐκ τοῦ ἐντὸς** = ἀπὸ τὸ μέσα μέρος. **μηνοειδής** = δρεπανοειδής. **ἔς τὴν πόλιν** = μὲ τὸ κυρτὸν αὐτοῦ βλέπον πρὸς τὴν πόλιν. **ὅπως...** **ἀντέχοι** = ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ἀντιτείχισμα. **ἐν ἀμφιβόλῳ...** **γίγνεσθαι** = προσβάλλεσθαι πανταχόθεν. **ἐπὶ μέγα κατέσεισε** = ἐκλόνησε εἰς μεγάλην ἔκτασιν (ἢ μεγάλως). **μηχανάς**· ἡ κυριωτέρα πολιορκητικὴ μηχανὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦτο ὁ κριός. **ἀνακλάω** = σύρω πρὸς τὰ ἄνω. **κεραία**· ἡ προέχουσα δοκὸς γεράνου. **ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν** = ἀπὸ τῶν δύο ἀκρων (τῶν δοκῶν), ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν = ἔχουσῶν ἐπικλινῆ θέσιν, κεκαμμένων καὶ προεξεχουσῶν (ὅπως αἱ κεραῖαι τῶν ἀτμοπλοίων, ἐκ τῶν ὅποιων ἔξαρτῶνται αἱ λέμβοι). **ἀνελκύσαντες ἔγκαρσίας** = ἀνελκύσαντες, ὥστε νὰ είναι πλάγιαι. **ῥύμη** = μεθ' ὅρμης ἀποκαυλίζω = ἀποκόπτω τὸν καυλόν. **ἐνταῦθα** δὲ τὸ προέχον ἀκρον τῆς μηχανῆς (τοῦ κριοῦ) **ἔμβολὴ** = ἡ κεφαλὴ τοῦ κριοῦ.

77. **τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἔγιγνετο** = πρὸς ἔξουδετέρωσιν τῆς ἐπιχωματώσεως κατεσκευάζετο τὸ μηνοειδὲς τεῖχος. **ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν** = μὲ τὰ διατιθέμενα φοβερὰ καὶ κοπιώδη μέσα. **πᾶσαν ίδειν ἐπενόουν** = τὸ πᾶν, κάθε μέσον, ἐσοφίζοντο. **σφίσιν** = ὑπ' αὐτῶν, ὅλης φακέλους = δεμάτια ξύλων. **παρέβαλλον** = ἔρριπτον ἄλλα ἐπ' ἄλλων (= παρά). **ἐπιπαρανέω** = ἐπισωρεύω πρὸς τούτοις. **ἐπιπαρένησαν...** **ἐπισχεῖν** = ἔπειτα, ἐκτὸς τούτων, ἐπεσώρευσαν εἰς ὅσον περισσότερον μέρος καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πόλεως ἥδυναντο νὰ φθάσουν ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου τῆς προσχώσεως (ἐνν. ἔξακοντίζοντες). **ἥδη γάρ...** **ἀνῆκε** = διότι μέχρι τότε ξύλα ξηρὰ (χλάδοι, φύλλα) τριφθέντα ὑπὸ τῶν ἀνέμων μεταξύ των μόνα των ἀνέδωκαν πῦρ καὶ φλόγα. **ἐντὸς πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι** = ἐντὸς μεγάλης ἐκτάσεως τῆς πόλεως (ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς) δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ κανέις. **ἐπίφορος** ὁ ἐπί τι φέρων, εὔνοϊκός.

78. διαιμαρτάνω τινὸς = ἀστοχῶ εἰς τι. διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον = διαιρέσαντες τὴν ὅλην ἔκτασιν (περιοχὴν) εἰς τμῆματα. πλινθεύομαι = κατασκευάζω πλίνθους. περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς = κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀρκτούρου· εἶναι δὲ ὁ ἀρκτοῦρος ἀστὴρ μέγιστος ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοῶτου ἐμφανιζόμενος ἐσπερινὸς μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, πρωινὸς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου. Ἐνταῦθα νοεῖται ἡ κατὰ Σεπτέμβριον γινομένη ἐπιτολή. κατεσκευάσθη = διωργανώθη.

Πλαταιέων ἔξοδος.

(Γ, 20 - 24)

20. χειμῶνος· δῆλ. τοῦ 428 π.Χ. τῷ σίτῳ ἐπιλείποντι = ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ σίτου. τιμωρία = βοήθεια. ἐπιβουλεύουσιν ἔξελθεῖν = ἀποφασίζουν νὰ ἐξέλθουν. ἢν δύνωνται βιάσασθαι = ἂν δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχουν διὰ τῆς βίας. πεῖρα = ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις. ἀποκνέω τὸν κίνδυνον = ἐκ φόβου ἀπέχω τοῦ κινδύνου. πως = κάπως. ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων = εὗρον τὸ δόλον μέτρον (τῶν κλιμάκων) διὰ (καταμετρήσεως) τῶν σειρῶν τῶν πλίνθων. ἔξαληλιμμένον = καλῶς (= ἐκ) ἀσβεστωμένον. λογισμὸς = ὑπολογισμὸς (τῶν στρώσεων). οὐ πολὺ ἀπέχοντος = διότι καὶ ἡ ἀπόστασις (ἀπὸ τοῦ τείχους) δὲν ἦτο μεγάλη, ἔβούλοντο· δῆλ. ἀναβαίνειν.

21. πρός τε Πλαταιῶν... ἐπίοι = καὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν Πλαταιῶν καὶ ἀν ἵσως κανεὶς ἔξωθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπήρχετο. διέχω = ἀπέχω. πόδας· ὁ ποὺς ἴσουται πρὸς 0,30 τοῦ μέτρου περίπου. μάλιστα = περίπου. διὰ δέκα ἐπάλξεων = εἰς κάθε δέκα ἐπάλξεις· αἱ ἐπάλξεις ἥσαν προμαχῶνες ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀμυνόμενοι προσέβαλλον τοὺς ἐπερχομένους. διήκω = φθάνω. παρὰ πύργον = ἔξωθεν (πλησίον) τοῦ πύργου. ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν = ἀλλὰ διὰ μέσου αὐτῶν διήρχοντο (όσάκις δῆλ. στρατιώτης ἤθελε νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐπάλξεώς τινος εἰς ἄλλην κειμένην πέραν τοῦ πύργου.). νοτερὸς = βροχερός. δητῶν δι' δλίγου = εὑρισκομένων εἰς μικρὰ ἀπ' ἀλλήλων διαστήματα. στεγανὸς = ἐστεγασμένος.

22. παρεσκεύαστο· ἀπροσ. = παρασκευὴ ἐγεγόνει. τηρήσαν-

τες = περιμείναντες. **χειμέριος** = χειμερινός. **περιέχω τινά** = περιβάλλω τινά. **ἀνά τὸ σκοτεινὸν** = μέσα εἰς τὸ σκότος. **Φόφω δέ...** **τοῦ ἀνέμου** = ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνέμος ἔκαμψε πάταγον καλύπτοντα τὸν ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν κρότον. **διέχοντες** = ἀφήνοντες μεγάλα διαστήματα μεταξύ των. **εὔσταλεῖς τῇ διπλίσει** = ἐλαφρῶς ὥπλισμένοι. **τὸν ἄριστερόν...** **ὑποδεδεμένοι** = ὅταν κανεὶς ἔχῃ γυμνὸν ὑποδήματος τὸν ἔνα πόδα, πατεῖ στερεώτερα εἰς λασπώδες ἔδαφος. **ἀσφαλείας** ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλὸν = διὰ νὰ βαδίζουν ἀσφαλεῖς εἰς λασπώδη τόπον. **μεταπύργιον** = τὸ μεταξύ τῶν δύο πύργων διάστημα. **προσέθεσαν** = ἐτοποθέτησαν. **διότε εἰεν...** = ὅταν θὰ ἐπλησίαζον. **καταβάλλω** = βίπτω κάτω. **ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων** = ἐνῷ προσεπάθει νὰ πιασθῇ... ἐκ τοῦ μπαλιν = ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. **ὅπως ἤκιστα τὸν νοῦν ἔχοιεν** = διὰ νὰ μὴ προσέχουν καθόλου. **κατὰ χώραν** = εἰς τὴν θέσιν των. **φρυκτοὶ πολέμιοι** = σήματα διὰ πυρῶν δηλοῦντα ἐμφάνισιν πολεμίων. **παρανῆσχον** (παρ-ἀν-ίσχω) **φρυκτοὺς** = παραλλήλως πρὸς αὐτοὺς ὕψωναν φρυκτούς. **φρυκτωρία** = ἡ διὰ πυρῶν μακρόθεν συνεννόγησις. **καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο** = καὶ πατήσουν εἰς ἀσφαλὲς ἔδαφος.

23. ἐν τούτῳ δηλ. τῷ χρόνῳ. τὰς διόδους τῶν πύργων = τὰς πρὸς τοὺς πύργους φερούσας δόδούς. **οἱ μέν** • δηλ. **οἱ ἀναβάντες** ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐν ταῖς διόδοις. **οἱ δέ** • δηλ. **οἱ λοιποὶ Πλαταιεῖς. ἀπώσαντες** = καταρρίψαντες (ἴνα μὴ δυσχεραίνεται ἡ ἀνάβασις). **διακομιζόμενος αἱεὶ** = ὁ ἐκάστοτε ὑπερβαίνων τὸ τεῖχος καὶ τὴν τάφρον. **αὐτοῖς ἐπεφέροντο** = ἐπήρχοντο κατ' αὐτῶν. **ἔς τὰ γυμνά** • εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σώματος τὰ μὴ κεκαλυμμένα ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, δηλ. τὰ δεξιά. **φθάνουσι...** **διαβάντες** = ἐπρόθυασαν καὶ διέβησαν. **κρύσταλλος...** **ώστε ἀπελθεῖν** = κρύσταλλος ὅχι στερεός, ὗστε νὰ πατήσῃ τις ἐπάνω καὶ νὰ περάσῃ. **ἄλλ' οἰος ἀπηλιώτου** ἡ βορέου ὄδατώδης μᾶλλον = ἀλλὰ τοιοῦτος (κρύσταλλος), ὃποῖος συμβαίνει νὰ είναι, ὅταν πνέῃ ἀπηλιώτης ἡ βορρᾶς ὄδατώδης μᾶλλον (ἢ βέβαιος = στερεός). **νῦξ ὑπονιφορμένη** = νῦξ, καθ' ἣν χιονίζει σιγά σιγά (ἄλλ' ἀδιακόπως). **διάφευξις** = φυγή.

24. Ἀνδροκράτης • ἥρως τιμώμενος ἐν Πλαταιαῖς, τοῦ ὃποίου τὸ μνημεῖον ἦτο ἔξω τῶν τειχῶν. **νομίζοντες...** **τραπέσθαι** = νομί-

ζοντες, ότι δὲν ήτο δυνατὸν νὰ ὑποπτεύσουν (οἱ Πελ.) ποσῶς, ότι (οἱ Πλατ.) ἐτράπησαν (ἐπῆραν) ταύτην τὴν ὁδόν. τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν διώκοντας = ἀκολουθοῦντας ἐν τῇ διώξει τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν. λαβόμενοι τῶν δρῶν = ἀφοῦ ἐπῆραν τὰ βουνά· ἀπετράποντο = ἐγύρισαν ὅπισσα. κατὰ χώραν ἔγενοντο = ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των. ως οὐδεὶς περίεστι = ότι δὲν ἐσώθη κανείς. ἔσπενδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς = ἐζήτουν νὰ κάμουν σπονδάς, διὰ νὰ σηκώσουν καὶ θάψουν τοὺς νεκρούς.

Πλαταιέων παράδοσις

(Γ, 52)

52. εἰρημένον ἥν = εἶχε δοθῆ ἐντολή. εἰ... ξυγχωροῖεν = ἐὰν ἐγίνετο ἀμοιβαία παραχώρησις. ἀποδίδομαι = δίδω ὅπισσα. μὴ ἀναδοτος εἴη = μὴ δοθῆ ὅπισσα. παρὰ δίκην = παρὰ τὸ δίκαιον. ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ = ἐν ἐσχάτῃ ἀδύναμίᾳ, τελείως ἔξηντλημένοι. ἐπικαλοῦμαι = προσκαλῶ. ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσί· οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἔθεσαν πρὸ διλήμματος τοὺς Πλαταιεῖς, διότι, ἂν ἀπαντήσουν οὗτοι ότι τοὺς εὐηργέτησαν, θὰ τοὺς ἀντιταχθῆ ὅτι ψεύδονται, ἐφ' ὃσον ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Λακεδ. ἂν δὲ εἴπουν δχι!, τότε θὰ καταδικασθοῦν κατὰ τὴν ὅμοιογίαν των. προτάξαντες σφῶν αὐτῶν = ἀφοῦ ὕρισαν τοὺς συνηγόρους των.

Δημηγορία Πλαταιέων

(Γ, 53 - 59)

53. οὐ τοιάνδε... δίκην ὑφέξειν = ότι δὲν θὰ ὑποστῶμεν τοιαύτην δίκην (οἷαν δηλ. ὑπέχομεν διὰ τοῦ ἐρωτήματος· πρβλ. Γ, 42,4). οἱόμενοι... ἡγούμενοι· αἱ μετοχαὶ αὕται περιέχουν τοὺς λόγους, διατὶ πιστεύσαντες... τὴν παράδοσιν ἐπιτησάμεθα. δεξάμενοι = εἰ δεξαίμεθα, ἀπόδοσις δὲ τό : τὸ ἵσον μάλιστ' ἂν φέρεσθαι = θὰ ἡμπορούσαμεν πρὸ πάντων νὰ εὑρωμεν τὸ δίκαιον μας. ὕσπερ καὶ ἔσμεν· δηλ. οὐκ ἐν ἀλλοις δικασταῖς. ἐν δικαστοῖς γενέσθαι = νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον δικαστῶν. ἀμφοτέρων δηλ. νομιμωτέρας δίκης καὶ δικαίων δικαστῶν τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἰναι = ότι ὁ ἀγῶν εἰναι περὶ ζωῆς ἡ θανάτου. κοινὸς = δίκαιος, ἀμερόληπτος. τεκματιρόμενοι... οὐ προγεγενημένης = συμπεραίνοντες

ἐκ τοῦ ὅτι δὲν διετυπώθη πρότερον κατηγορία. λόγον ἥτησάμεθα· δηλ. τὴν ἀδειαν νὰ ὁμιλήσωμεν (πρβλ. Γ, 52), τὸ τε ἐπερώτημα βραχὺ (= σύντομον) ὃν· αἰτ. ἀπόλυτος ἀναφ. εἰς τὸ τεκμαιρόμενοι. φῶ (δηλ. ἐπερωτήματι) ἀποκρίνασθαι... γίγνεται = πρὸς τὸ ὄποιον ἐπερώτημα ἡ ἀλγθῆς ἀπόκρισις ἀποβαίνει διεθρία (εἰς τὸν ἀποκρινόμενον). τὰ δὲ φευδῆ· δηλ. ἀποκρίνασθαι. ἔλεγχον ἔχει = ἀποδεικνύεται (φευδῆς). πανταχόθεν ἀποροι καθεστῶτες = ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὑρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν. δο μὴ δρθεῖς λόγος = τὸ μὴ δρθῆναι λόγον = ἡ σιωπή. τοῖς ὡδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι = δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν (= αἰτίαν) τῶν εὑρισκομένων εἰς τοιαύτην κατάστασιν (εἰς τὴν θέσιν μας). πρὸς τοῖς ἄλλοις = ἔκτὸς τῶν ἄλλων δυσχερειῶν. ἡ πειθώ = τὸ πεῖσαι ὑμᾶς = ἡ δύναμις τοῦ πείθειν. ἀγνῶτες δύντες ἄλληλων (ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς) = ἐὰν ἡμεθα ἀγνωστοι μεταξύ μας. ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια = ἐπεσενεγκόντες ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν = προσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριόν σας (= εἰς) πρὸς ὑπεράσπισιν μας (= ἐπὶ) ἀποδείξεις. ἀπειροι ἥτε = δὲν γνωρίζετε. καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ... = δέδιμεν μὴ προκαταγόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων = καὶ φοβούμεθα οὐχὶ μήπως ἐκ τῶν προτέρων καταδικάσαντες τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν ὡς κατωτέρας τῶν ἰδικῶν σας. Ἐννοοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι, ἀς οἱ Πλαταιεῖς παρέσχον ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε· δηλ. τὸ ἡσσους εἶναι = θεωρῆτε αὐτὸ ὡς κατηγορίαν ἡμῶν. ἄλλοις (δηλ. τοῖς Θηβαίοις) χάριν φέροντες = χαριζόμενοι = πρὸς εὐχαρίστησιν ἄλλων. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα = (μήπως) εἰσαγώμεθα εἰς κρίσιν προαποφασισμένην, εὑρισκώμεθα πρὸ εἰλημμένης ἀποφάσεως.

54. παρεχόμενοι ἄ... διάφορα = ἀναφέροντες τὰς δικαιολογίας (λόγους), τὰς ὄποιας ἔχομεν ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ἡμῶν μὲ τοὺς Θηβαίους. εὖ δεδραμένα = αἱ εὐεργεσίαι. γάρ = δηλαδή. πρὸς τὸ ἐρώτημα· ἡ πρὸς σημ. ἀναφοράν. φαμὲν γάρ... εἰ ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας = ἀποκρινόμεθα ὅτι, ἐὰν μὲν ἐρωτᾶτε ἡμᾶς ὡς ἔχθρούς σας, δὲν ἔχετε ὑμεῖς ἀδικηθῆ, ἐὰν δὲν εὐηργετήθητε ἀπὸ ἡμᾶς. αὐτοὺς = ὑμᾶς αὐτούς. τὰ δὲ ἐν εἰρήνῃ· εἰς τὸ ἀγαθοὶ = ὅσον ἀφορᾶ δὲ εἰς τὴν διαγωγὴν ἡμῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀγαθοὶ γεγενήμεθα = ἔχομεν δειχθῆ γενναῖοι, ἔντιμοι, ἀμεμ-

πτοι. νῦν (= ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ)· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ τότε (= ἐν τοῖς Μηδικοῖς). ξυνεπιθέμενοι = μεθ' ὑμῶν ἐπιθέμενοι. ἔς ἐλευθερίαν = ἵνα διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν. μόνοι Βοιωτῶν· δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ γράμμα, διότι πλὴν αὐτῶν καὶ οἱ Θεσπιεῖς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ τὸν Παυσανίαν ἔλαβον μέρος πλὴν αὐτῶν. μάχῃ = κατὰ τὴν μάχην. Παυσανίᾳ· ὁ Π. ἦτο ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. παρὰ δύναμιν = ὑπὲρ δύναμιν δτε περ δὴ = καθ' ἣν μάλιστα στιγμήν. περιέστη τὴν Σπάρτην = ἔστη περὶ τὴν Σπάρτην = κατέλαβε τὴν Σπ. ἔς Ιθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων· βραχυλογ. = ἀποστάντων καὶ ἀποχωρησάντων, σεισμόν· τὸν γενέμενον τῷ 464 π.Χ. Ὡς γνωστόν, οἱ Σπαρτιάται τόσον πολὺ ἐφοβήθησαν ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν Εἰλώτων, ὡστε ἔστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν Περικλείδαν ζητοῦντες βοήθειαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν τὸν Κίμωνα. οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν = δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λησμονῆτε.

55. τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι = ἐθεωρήσαμεν πρέπον νὰ εἴμεθα τοιοῦτοι. ἐβιάσαντο = μετεχειρίσθησαν βίαν καθ' ἥμῶν. Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ δήτορος εἶναι ἀληθές, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδ. VI, 108. Πιεζόμενοι δηλ. τότε οἱ Πλαταιεῖς ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμ., ἀλλ' οὗτοι παρέπεμψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἀθην. ὡς κατοικοῦντας πλησίον. ἐκπρεπέστερον = ἔξω τοῦ πρέποντος, ἀσύνηθες πάθημα. ἐμελλήσατε· δηλ. πεισεσθαι. εἰ = δτι. οὐκ ἡδικοῦμεν = δὲν ἡμεθα ἔνοχοι ἀδικίας. ἀπωκνεῖτε = ἐδιστάζετε. καλὸν = ἔντιμον. ἄλλως τε καὶ = καὶ πάντων. πολιτείας (= ἰσοπολιτείας) μετέλαβε· ἐνταῦθα λέγει ὁ Θουκυδίδης δτι οἱ Ἀθην. εἶχον δώσει προηγουμένως εἰς τοὺς Πλαταιεῖς ἰσοπολιτείαν, ἢτις συνίστατο εἰς τὸ δτι πᾶς πολίτης, ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν μετοικῶν, ἐγίνετο μόνιμος πολίτης ταύτης, εἰς ἣν μετώκει. παραγγελλόμενα· δηλ. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. & δὲ ἐκάτεροι... τῆς συμμάχοις = δσα δὲ ἐκάτεροι (ὑμεῖς καὶ οἱ Ἀθην.) ὡς ἡγεμόνες τῶν συμμάχων παραγγέλλετε εἰς αὐτοὺς. οἱ ἐπόμενοι· δηλ. ἐκατέροις. ἐπὶ τὰ μὴ δρθῶς ἔχοντα = ἐπὶ τὰ ἀδικα.

56. τὸ τελευταῖον· ἐνν. δ ἡδίκησαν = τὴν τελευταίαν ἀδικίαν ἐν σπονδαῖς· ἐνν. τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. ιερομηνίᾳ (ιερὰ-Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μήνη = σελήνη) ἔορτάσιμος ἡμέρα. Εἶχον δὲ οἱ Πλαταιεῖς Ἱερομηνίαν, διότι οἱ Θηβ. τοὺς ἐπετέθησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός. **δρυῶς ἔτι-**
μωρησάμεθα· ἐν τούτοις οἱ Πλ. εἶχον κάμει συμφωνίαν πρὸς τοὺς
 εἰσελθόντας Θηβαίους (πρβλ. Γ, 66,2 καὶ Β, 2, 1). **κατὰ τὸν πᾶσι**
νόμον καθεστῶτα = κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γενικῶς σύνηθειαν.
ὅσιον = δίκαιον. **εἰ γάρ... λήψεσθε** = διότι, ἐὰν κρίνετε τὸ δίκαιον
 ἀποβλέποντες εἰς τὸ προσωρινὸν συμφέρον ὑμῶν καὶ τὴν ἔχθραν ἐκεί-
 νων (τῶν Θηβ.) **φανεῖσθε** = δείξετε ὑμᾶς αὐτούς. **τότε**· δηλ. ἐν
 τοῖς Μηδικοῖς. **εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι** = ἂν ἴσως ἔχῃ γίνει σφάλμα.
ἀντιθεῖναι = ἀντιπαραβαλεῖν. **μείζω πρὸς ἐλάσσω** = μεγαλυτέραν
 (τὴν προθυμίαν) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μικρότερον σφάλμα. **ἐπη-**
νοῦντό τε μᾶλλον... πράσσοντες = οἱ μὴ ἐπιδιώκοντες (ὡς οἱ Θηβ.)
 ὑπὲρ ἔσωτῶν ἀνευ κινδύνων τὰ συμφέροντά των σχετικῶς μὲ τὴν ἔ-
 φοδον τῶν βαρβάρων (πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἔχθρου). **τολμᾶν τὰ**
βέλτιστα = μετὰ τόλμης πράττειν τὰ βέλτιστα (ὡς ἐπραξαν οἱ Ἀ-
 θηναῖοι ἐρημῶσαντες τὴν πόλιν των). Παρατηρητέα ἡ ἀντιστοιχία :
 ἔθέλοντες τολμᾶν — πράσσοντες, μετὰ κινδύνων — ἀσφαλείᾳ, βέλτι-
 στα — ξύμφορα ὕν = ἐκ τούτων (τῶν μετὰ κινδύνων περὶ τῶν βελ-
 τίστων ἀγωνισαμένων). Διότι οἱ Πλ. κατὰ τὰ Μηδικὰ προτιμήσαν-
 τες τὰ βέλτιστα κατέλιπον τὴν πόλιν των νὰ τὴν πυρπολήσουν οἱ Πέρ-
 σαι. (πρβλ. Γ, 57, 3). **ἔσ τὰ πρῶτα** = τὰ μέγιστα. **ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.**
 εἰς τὸ διαφθαρῶμεν = διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργείας (διότι δηλ.
 ἐπροτιμήσαμεν τὸ δρθὸν τοῦ συμφέροντος). **δικαίως** = κατὰ τὸ δί-
 καιον. **κερδαλέως** = κατὰ τὸ συμφέρον μας. **καίτοι χρή...** **καθι-**
στῆναι = ἀλλ' ὅμως κρίνοντες περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρέπει
 νὰ φαίνεσθε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν γνώμην καὶ νὰ μὴ νομίσετε, ὅτι (τὸ
 πραγματικὸν) συμφέρον ὑμῶν εἶναι ἄλλο τι παρά, ὅταν καὶ τὸ προσ-
 ωρινὸν συμφέρον ὑμῶν ῥυθμίζεται ὠφελίμως, ἐνῷ τηρεῖτε πάντοτε
 πιστῶς πρὸς τοὺς ἀνδρείους συμμάχους τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν
 ἀνδρείαν των· ἥτοι ὁ συμβιβασμὸς τῆς ἐκάστοτε ὠφελείας ὑμῶν μὲ
 τὴν σταθερὰν εὐγνωμοσύνην τῶν γενναίων συμμάχων, (τοῦτο εἶναι τὸ
 πραγματικὸν συμφέρον). Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦν εἰδος μομφῆς κατὰ
 τῶν Λακ., οἱ διότοι μετέβαλον γνώμην.

57. **προσ** (= προσέτι) **σκοποῦμαι** = σκέπτομαι. **ἀνδραγαθία** =
 γενναίαι φροσύνη· **ἐνταῦθα** = χρηστότης, τιμιότης. **εἰ γνώσεσθε** μὴ τὰ

εἰκότα = ἐὰν θὰ ἀποφασίσετε ὅχι δίκαια. γάρ· αἰτιολογεῖ τὰ ἐπόμενα « ὁρᾶτε δύως ». οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην = δὲν θὰ ἀποφασίσετε ἐν κρυπτῷ. **ἐπαινούμενοι...** μεμπτῶν = διότι καὶ οἱ κρίνοντες ἐπαινοῦνται καὶ οἱ κρινόμενοι δὲν εἰναι ἀξιόπεμπτοι· ἡτοι θὰ δικάσετε ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι κατέχομεν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν ἔλλην. κόσμον διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὑπηρεσίας ἡμῶν. οὐκ ἀποδέξωνται = μέμψονται = δὲν θὰ ἐπικροτήσουν. **αὐτοὺς** = ὑμᾶς αὐτοὺς (τοὺς Λακ.) ἀμείνους· δηλ. ἡμῶν τῶν Πλαταιέων. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τινος κολακείας. **ἐπιγνῶναι** = γνῶναι καθ' ἡμῶν (= ἐπί). **οὐδέ**· δηλ. ἀποδέξωνται. **Ιεροῖς κοινοῖς**· ἐννοοῦνται οἱ ναοὶ τῆς Ἐλλάδος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς, ἔνθα συνήθως ἀνέθετον οἱ νικηταὶ ἀπὸ τοὺς ἡττηθέντας ἀναθήματα. **τρίποδα**· τὸν ἀφιερωθέντα εἰς τοὺς Δελφοὺς μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ὑπὸ τοῦ Παυσανίου. **πανοικεσίᾳ** = οἰκογενειακῶς. **ἐς τοῦτο ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν** = εἰς τοιοῦτον σημεῖον δυστυχίας ἔχομεν φθάσει. **οἴτινες** = ὥστε ἡμεῖς... ἀπωλλύμεθα· ἐννοεῖ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ξέρξου μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ('Ηροδ. IX, 50). **ἐν ὑμῖν...** **ἡσσώμεθα** = ἐνώπιον ὑμῶν (ὡς δικαστῶν) εἰμεθα κατώτεροι. **ἀγῶν** = κίνδυνος. **τότε**· δηλ. πρὸν ἀποφασίσουν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Λακεδαιμ. (πρβλ. Γ, 52, 3 καὶ 56, 3). **θανάτου κρίνεσθαι** = δικάζεσθαι περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. **περιέωσμεθα...** **ἀτιμώρητοι** = μετὰ πολλὰς προσβολὰς τῆς τύχης (= περὶ) κατηντήσαμεν τέλος ἐξ ὅλων τῶν Ἐλλήνων ἡμεῖς οἱ Πλ. ἕρημοι καὶ ἀβοήθητοι (ἀπροστάτευτοι). **τότε**· δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. **βέβαιοι** = σταθεροί.

58. **καίτοι...** **ἀξιοῦμεν** = καὶ ὅμως (ἀν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν προστασίαν εἰναι ἀσθενής) ἵκετεύομεν. **ξυμμαχικῶν γενομένων** = οἴτινες ἔγιναν ἔφοροι (προστάται) τῆς ἡμετέρας συμμαχίας· δηλ. κατὰ τὰ Μηδικά, ὅτε ὁ Παυσανίας ἐπικαλεσθεὶς εἰς βοήθειαν τοὺς ἔχοντας τὴν Πλαταικὴν γῆν θεοὺς ἐνίκησε τοὺς Μήδους. **καὶ ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἐλλήνας** = καὶ τῆς ἀνδρείας, τὴν ὅποιαν ἐδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων. **τὴν δωρεάν...** **πρέπει** = (ἵκετεύομεν) νὰ ἀπαιτήσητε πρὸς ἀνταμοιβὴν ἡμῶν (ἀντὶ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν) παρ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.) νὰ μὴ φονεύετε ἔκεινους, τοὺς ὅποιους δὲν ἀρμόζει εἰς ὑμᾶς (νὰ φονεύετε). **σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι** (= κομίσαι ὑμῖν αὐτοῖς) **χάριν** = καὶ νὰ λάβετε παρ' ἡμῶν ἔντιμον Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εὐγνωμοσύνην ἀντί τῆς αἰσχρᾶς (ἀτίμου) τῆς παρὰ τῶν Θηβαίων. **κακήια** = δυσφημία, κακὸν ὄνομα. **ἀντιλαβεῖν** = ἀντὶ τῆς ἡδονῆς λαβεῖν. **δύσκλεια** = κακὸν ὄνομα. **οὐκ ἔχθρον**ς ἡμᾶς τιμωρήσεσθε = ἡμεῖς, οὓς τιμωρήσεσθε, οὐκ ἔσμεν ἔχθροι. τῶν σωμάτων ἀδειαν ποιεῖν = παρέχειν ἡμῖν ἀσφάλειαν. **πρὸνοοῦντες** = ἀν, πρὶν ἀποφασίσετε, λάβετε ὅπ' ὅψιν. **χεῖρας προϊσχομένους** (τοῦ προϊσχω = παρέχω) = τὰς ἔκατῶν χεῖρας προβάλλοντας, ἵκετεύοντας. **ὁ νόμος τοῖς "Ελληνησι** = ἡ συνήθεια ἡ καθιερωμένη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. **διὰ παντὸς = καθ'** δλον τὸν πρότερον χρόνον. **Θήκη** = τάφος. **ἔσθήμασι.** ἐνδύματα προσεφέροντο εἰς τοὺς νεκρούς, ἀκόμη δὲ καὶ ὅ, τι ἄλλο ἢ το προσφιλές εἰς αὐτοὺς ζῶντας. **ώραια** = ὥριμοι καρποί, τῆς ἐποχῆς. **ἀπαρχαῖ.** ἦσαν ἡ προσφορὰ καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν. **ἔπιφέρω** = προσφέρω. **δμαιχμος** = συμπολεμιστής. **δρθῶς** = δικαίως. **τοιούτους** δηλ. φιλίους. **τί** ἄλλο δηλ. ποιήσετε. **αὐθένταις** = τοῖς φονεῦσι. Οὕτω λέγονται οἱ Θηβαῖοι ὡς φονεῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, διότι εἶχον ταχθῇ μετὰ τῶν Περσῶν καὶ συνεπολέμουν μετ' αὐτῶν. **ἀτίμους γερῶν** = ἐστερημένους τιμῶν. Οἱ Θηβαῖοι, ἐγκαθιστάμενοι ἐν Πλαταιαῖς ὡς φονεῖς τῶν πατέρων, δὲν δύνανται νὰ λατρεύουν αὐτούς. **ἴν νῦν ἵσχουσιν** = ἀ νῦν ἵσχουσιν (ἔχουσιν). **ἐρημοῦτε· εἰς θέσιν μέλλοντος — ἐρημώσετε.** **εἰσαμένων** ἰδρυσάντων. Τὸ **εἰσάμενοι** = ἀρ. τοῦ Ἱζω. Εἶναι καθιερωμένος δρος ἐπὶ τῶν ἰδρυτῶν τῶν ιερῶν καὶ ναῶν. **ἐφρόντισεν** δὲ ὁ Θουκ. νὰ ἐπεξηγήσῃ τὴν λέξιν διὰ τῶν κτισάντων, διότι ἐπὶ τῶν χρόνων του ἢ το ἀρχαϊκή.

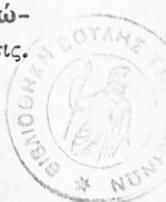
59. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε = δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν φήμην σας αὐτά. **φείσασθαι** (ληπτέον ἀπολύτως) **δέ...** **λαβόντας** = νὰ μᾶς λυπηθῆτε διὰ νὰ καμφθῆτε κρίνοντες τὸ πρᾶγμα μὲ λελογισμένην συμπάθειαν (δηλ. προερχομένην ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας). **ώς ἀστάθμητον...** **ξυμπέσοι** = πόσον δλίγον δύναται κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ κατὰ τίνος ποτὲ καὶ χωρὶς νὰ πταίῃ (καὶ ἀν δὲν τὸ ἀξίζῃ) Θὰ ἐπιπέσῃ ἡ συμφορὰ (ἢ πόσον ἀπροσδιόριστον εἶναι ποῖον θὰ εὕρη, ὁ ὄποιος δυνάτὸν νὰ μὴ τὸ ἔξιζε, καὶ πότε θὰ τὸν εὕρῃ ἡ συμφορά). **ἡμεῖς τε...** ἀντιτίθεται πρὸς τὸ **ὑμετέρας δόξης**. **ώς δηλ.** κινδυνεύει ἡ δόξα ὑμῶν, οὕτως ὑπολείπεται ὑμῖν μόνον ἡ ἴκεσία. **ώς ἡ χρεία προάγει** = καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ. **ἐπιβοώμενοι θεοὺς τοὺς δμοθωμίους** = ἐπικαλούμενοι τοὺς εἰς τοὺς

αύτοὺς βωμούς τιμωμένους θεούς· δῆλος ἐν Ὁλυμπίᾳ. Δελφοῖς. πεῖ-
σαι τάδε· ἐκ τοῦ ἐπιβοῶμενοι· δῆλοι φείσασθαι καὶ ἐπικλασθῆναι.
προσφερόμενοι = προβάλλοντες πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν. Ικέται γι-
γνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρώων τάφων· τὸ ὑμῶν ἐκ τοῦ τάφων,
τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ Ικέται = σᾶς καθικετεύομεν καταφεύγοντες εἰς τὴν
προστασίαν τῶν τάφων, ἔνθα κεῖνται οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐπικαλούμε-
θα... Θηβαίοις = ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας νὰ μὴ πειέλθωμεν
εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Θηβαίων. μετ' αὐτῶν· δῆλοι τῶν κεκμηκότων.
ῶδε ἔχουσι = εἰς εὐρισκομένους εἰς τοιαύτην θέσιν. μετ' αὐτοῦ· δῆλοι.
τοῦ τελευτᾶν πρό γε τούτου δῆλοι. τοῦ παραδοθῆναι. τῷ αἰσχίστῳ·
διότι ὁ λιμὸς ἐπιφέρει ἀδοξον θάνατον, καθ' ὅσον ἀποθνήσκει τις χωρὶς
νὰ πράξῃ τι γενναῖον. ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας = εἰς τὴν αὐτὴν
θέσιν (εἰς ἣν δῆλοι. ημεθα πρὸ τῆς παραδόσεως) ἀφοῦ ἐπαναφέρετε.
τὸν ξυντυχόντα... ἐλέσθαι = ἔξορκίζομεν νὰ μὴ παραδοθῶμεν ἐκ
τῶν ὑμετέρων χειρῶν, εἰς ἀς παρεδώσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ προη-
γουμένην διαβεβαίωσιν πίστεως (= ὑμῖν πιστεύσαντες).

60. πρὸς τὸν λόγον = ἀπέναντι τῆς πειστικότητος τοῦ λόγου.
προσελθόντες· δῆλοι. ἐνώπιον τῶν πέντε δικαστῶν. ἐνδῶσί τι = δεί-
ξουν κάποιαν ὑποχώρησιν. ἐκείνοις· δῆλοι. τοῖς Πλαταιεῦσι· παρὰ γνώ-
μην = παρ' ἐπίδα. τῆς ἀποκρίσεως = παρ' ὅσον ἀπήτει ἢ ἀπόκρισις.

Δημηγορία Θηβαίων

(3, 61 - 67)

61. τοὺς μὲν λόγους = τούτους τοὺς μακροτέρους λόγους. οὗτοι·
δῆλοι. οἱ Πλαταιεῖς. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι = στρέψοντες καθ' ἡμῶν
τὸν λόγον. καὶ μὴ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα
οὐδὲ (περὶ αὐτῶν) ἥτιαμένων (ὑπό τινος) πολλὴν τὴν ἀπολο-
γίαν ἐποιήσαντο καὶ ἔπαινον (πραγμάτων), ὃν οὐδεὶς ἔμεμ-
ψαντο = καὶ δὲν ἔκαμνον ἔξω τῆς ὑποθέσεως μακρὰν τὴν περὶ αὐτῶν
ἀπολογίαν καὶ μάλιστα χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς κατηγορήσῃ καὶ ἔπαινον
διὰ πράγματα, διὰ τὰ ὄποια κανεὶς δὲν τοὺς ἔψεξε. πρὸς μὲν τὰ·
δῆλοι. πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν κατηγορίας· τῶν δέ· δῆλοι. τῆς περὶ ἑαυτῶν
ἀπολογίας καὶ τοῦ ἔπαινου. ἡ ἡμετέρα κακία = ἡ κακία, ἣν νομίζου-
σιν, ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τινος εἰρωνείας. δόξα = φή-
μη. διάφορος = ἐγθύμος. ξυμμείκτους. χρησούσεν = ἐκδιάξαντες ἀν-

θρώπους μιγάδας· ήσαν δὲ οὗτοι Θρῆκες, Πελασγοί, "Ταντες. οὐκ
ἥξιουν οὔτοι= δὲν κατεδέχοντο οὗτοι. προσηναγκάζοντο· ἐνν. ἐμμέ-
νειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι· κυρίως πρὸς τὸ μὴ παραβαίνειν τὰ πάτρια.

62. τῇ αὐτῇ ίδέᾳ· εἰς τὸ ἀττικίσαι= μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν. ἐν
οἷς εἴδει· δηλ. πολιτείας = (ἐν ὅποιω¹) ὅποιον πολίτευμα ἔχοντες.
καὶ δλιγαρχίαν ισόνομον = καθ' ἣν ὅλοι οἱ εὐγενεῖς εἶναι ὄμοτιμοι.
ὅπερ ἐστὶ νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον = τὸ ὅ-
ποιον εἶναι ὅλως ἀντίθετον πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸ ίδεῶδες
καλῶς συντεταγμένης πολιτείας. ίδίας δυνάμεις... σχήσειν = ἐλπί-
σαντες ὅτι θὰ καταστοῦν ισχυρότεροι. τὰ τοῦ Μῆδου= οἱ Μῆδοι.
κατέχοντες ισχύ= κρατοῦντες διὰ τῆς βίας. ἐπηγάγοντο αὐτὸν
= προσεκάλεσαν τοὺς Μήδους πρὸς τὸ συμφέρον των. αὐτοκράτωρ
= κυρία ἐσυτῆς. μὴ μετὰ νόμων = εύρισκομένη εἰς ἔκνομον κατάστα-
σιν. τοὺς νόμους ἔλαβε = ἀνέκτησεν (ἢ πόλις) τὸ νόμιμόν της πολί-
τευμα. καὶ κατὰ στάσιν ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ= καὶ ἐνῷ κα-
τεῖχον ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων τὸ περισσότερον μέρος αὐτῆς. ἐν
Κορωνείῃ πρὸς δυσμάς τῆς Κωπατέδος. Ἐνταῦθα ἡττήθησαν οἱ Ἀθη-
ναῖοι τῷ 446 π.Χ. ὅπο τῶν Βοιωτῶν, Εὐβοέων κλπ.

63. ἀξιώτεροι δηλ. ἡμῶν. ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ= διὰ νὰ
ἡμπορῆτε γὰ μᾶς ἀποκρούσετε. οὐκοῦν χρῆν... πρὸς ἡμᾶς= λοιπὸν
ἔπρεπε νὰ προσκαλῆτε αὐτοὺς ὑμεῖς μόνον ἐναντίον μας. ὑπάρχον-
-γε ὑμῖν· ἐνν. μὴ ξυνεπιέναι= ἀν καὶ ἡτο εἰς τὸ χέρι σας. εἴ τι προσ-
-ήγεσθε= ἀν τυχὸν ἡναγκάζεσθε. ἐπὶ τῷ Μῆδῳ= κατὰ τοῦ Μῆδου.
προβάλλεσθε= πρὸς προστασίαν σας προβάλλετε. παρέχειν· ἐνν.
ὑμῖν = ἐπιτρέπειν. τοὺς μὲν δηλ. Ἀθηναίους. τοὺς δέ· δηλ. Λακε-
δαιμονίους. οὐκ Ισην χάριν ἀνταπέδοτε= δὲν ἀνταπεδώκατε Ισην
εὐεργεσίαν (ἀλλὰ μείζονα). ἐκεῖνοι δηλ σᾶς ἐβοήθησαν ἀδικούμενους,
ώς λέγετε, σεῖς δὲ τοὺς ἐβοήθησατε ἀδικοῦντας. καίτοι τὰς ὁμοίας...
ἀποδιδομένας = καὶ ὅμως τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ τις τὰς ὁμοίας ὑποχρεώ-
σεις εἶναι μᾶλλον ἐπονεῖδιστον παρὸ (τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ) τὰς δικαίως δ-
φειλομένας, πρὸς ἀδικίαν ὅμως (πρὸς τὸ ἐτέρους ἀδικῆσαι) ἀποδιδομένας.

64. τε= καὶ οὕτω. μόνοι· ἐνν. Βοιωτῶν. τοῖς μέν· δηλ. Ἀθη-
ναῖοι· τοῖς δέ· δηλ. Θηβαίοις (ἡμῖν) ἀξιοῦτε ἀρέ' ὥν (ἀπὸ τού-
των δ) ἐγένεσθε ἀγαθοί... ὠφελεῖσθαι = ἔχετε τὴν ἀξιωσιν νὰ ὠφε-

λῆσθε διὰ πράξεις, τὰς ὁποίας, ἐκάματε, διὰ νὰ ὠφελήσετε καὶ εὐχαριστήσετε ἄλλους. ἀλλ' οὐκ εἰκός· ἐνν., ἐστιν ὠφελεῖσθαι. ξυναγωνίζεσθε· προστ. = διαμένετε συναγωνισταὶ καὶ σύμμαχοι. τὴν τότε ξυνωμοσίαν· τὴν γενομένην κατὰ τὸν γνωστὸν χρόνον συμμαχίαν. Πότε ἐγένετο αὕτη; ξυγκατεδουλοῦσθε = σὺν τοῖς Ἀθηναίσις κατεδουλοῦσθε. Οἱ Ἀθηναῖοι βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν συμμάχων των Πλαταιέων κατέλαβον τὴν Αἴγιναν. διεκαλύνετε· δηλ. ἐτέρους καταδουλοῦσθαι αὐτούς, ἔχοντές τε τοὺς νόμους = αὐτόνομοι τε ὅντες = μὴ ὑπακούοντες εἰς δυνάστας (ὅπως ἡμεῖς πρβλ. Γ, 62). τὴν τελευταῖαν πρόσκλησιν ἥμῶν ἐς ἡσυχίαν = δτε ἡμεῖς προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς εἰς εἰρηνικὴν οὐδετερότητα (πρβλ. Β, 72, 1). ιακῷ = δουλώσει (τῶν Ἐλλήνων). ἀνδραγαθίαν προύθεσθε = ἐδείξατε γενναιότητα. οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε = ἀπεδείξατε τώρα δτι δὲν ἀνῆκον (δὲν ἤσαν ἔδια) εἰς ὑμᾶς. ἂ δὲ ἡ φύσις ... ἐς τὸ ἀληθές = ὅσα δὲ ἡ φύσις ὑμῶν πάντοτε ἐπεθύμει, ἔξελεγχθέντα ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ, ἤλθουν εἰς τὸ φανερόν. τοιαῦτα ἀποφαίνομεν = τοιαύτας ἀποδείξεις προσάγομεν.

65. ἂ δὲ τελευταῖα = ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα δὲ ἀδικήματα. ἡμεῖς αὐτοὶ = μόνοι, ἀπρόσκλητοι. τῆς ἔξω συμμαχίας· δηλ. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. οἱ γάρ ἄγοντες... τῶν ἐπομένων· παρῳδεῖ τὰ ἐν κεφ. 55, 4 λεγθέντα ὑπὸ την Πλαταιέων: «οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι ἄλλ' οἱ ἄγοντες ». πλείω παραβαλλόμενοι = διακυβεύοντες περισσότερα συμφέροντα (ὡς πρῶτοι χρήμασι καὶ γένει). τοὺς ὑμῶν χειρους... γενέσθαι = οἱ ἔξω χειρότεροι νὰ μὴ γίνουν ἀκόμη χειρότεροι. τούς τε ἀμείνους... ἔχειν = καὶ οἱ καλύτεροι νὰ τιμῶνται ἵναλόγως τῆς ἀξίας των. σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης = περιστέλλοντες τὴν ὄρμὴν τῆς ψυχῆς ὑμῶν. τῶν σωμάτων ἀλλοτριοῦντες = τῶν πολιτῶν στεροῦντες. ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες = συμφιλιώνοντες ὑμᾶς πρὸς τοὺς ὄμοιφύλους σας (τοὺς Βοιωτούς).

66. πολιτεύω = εἶμαι πολίτης. χωρήσαντες ἐνν. πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμεν... πρᾶξαι = καὶ ἀν τυχὸν ἐφαινόμεθα δτι ἐπράξαμέν τι ὅπωσοῦν ἀπρεπὲς (ἄδικον). οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ἐσελθόντες = εἰσελθόντες ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ λαοῦ. ἐν χερσὶν = ἐν τῇ συμπλοκῇ. κατὰ νόμον τινὰ = συμφώνως πρός τινα νόμον (συνήθειαν). χειρας προΐσγουμαι = ἐκτείνω γεῖρας ἴκετιδας, Ψηφιστοῦθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ίκετεύω. παρανόμως = παρὰ τὴν συνήθειαν (τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἔφρονευον τοὺς ίκέτας, πρ.βλ. 67, 6). πῶς οὐ δεινά εἰργασθε = πῶς δὲν διεπράξατε ἀπάνθρωπον πρᾶξιν. τρεῖς ἀδικίας · δῆλο. ὄντα. ἐν δλίγω = ἐν βραχεῖ χρόνῳ. λυθεῖσα δμοιογία = ἡ παράβασις τῆς συνθήκης. ἡ φευσθεῖσα ὑπόσχεσις = ἡ ἀθέτησις τῆς ὑποσχέσεως. ἀντιδοῦναι δίκην = ἀντὶ τούτων δοῦναι δίκην = κολασθῆναι. οὔκ. ἐνν. τοῦτο γενήσεται (μὴ ἀντιδοῦναι δίκην). ἦν τὰ δρθὰ γιγνώσκωσι = ἀν κρίνωσι δικαίως (οἱ Λακεδ.).

67. ἐπεξήλθομεν = ἔξεθέσαμεν λεπτομερῶς. ἵνα ὑμεῖς μέν... καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ... τετιμωρημένοι = ἵνα ὑμεῖς μὲν γνωρίζετε ὅτι δικαίως θὰ καταδικάσετε αὐτούς, ἡμεῖς δὲ ὅτι δικαιοτέρων ἐκδίκησιν ἔχομεν λάβει δι' ὑμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἔνεκα τῆς ζωηρᾶς των ἐπιθυμίας φαντάζονται ὡς τετελεσμένην τὴν τιμωρίαν. εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο = ἀν τυχόν τις καὶ ἔγινε (εἶναι ἡ πραγματική). ἐπικλασθῆτε · πρβλ. 59, 1. ζημίας · ἐνν., αἰτίους εἶναι. οὐκ ἐκ προσηκόντων = δχι ὡς ἀρμόζει εἰς αὐτούς (διὰ τὰς προτέρας ἀρετάς). δλοφυρμῷ · δῆλο. αὐτῶν. οἴκτω · δῆλο. ὑμῶν αὐτῶν. ἐπιβοώμενοι πρβλ. 58,3. σφετέραν ἐρημίσαν = τὴν ἴδιαν αὐτῶν ἀπομόνωσιν. τὴν ὑπὸ τούτων ἥλικιαν ἡμῶν διεφθαρμένην = τοὺς νέους ἡμῶν (τὸ ἄνθος τῶν πολιτῶν μας), οἱ ὅποιοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούτων. ἄγοντες = πειρώμενοι ἄγεων. ἐν Κορωνείᾳ · πρβλ. 62,3. Ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἤναγκάσθησαν νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Βοιωτούς. τὰ ἐνάντια = τούναντίον. ἐπίχαρτοι εἶναι = (εἶναι ἀξιοί), ὥστε νὰ χαίρῃ κανεὶς διὰ τὰ κακά, τὰ ὅποια πάσχουν. δι' ἔαυτούς = ἐξ αἰτίας των. πλέον ἢ = μᾶλλον ἢ, μίσει ἢ δίκη = (ὁθούμενοι) ἀπὸ τὸ μῆσος ἢ ἀπὸ τὸ δίκαιον. καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἰσην τιμωρίαν = καὶ διότι δὲν τιμωροῦνται καὶ τώρα μὲ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀδίκημά των τιμωρίαν ἀμύνατε τῷ νόμῳ = προστατεύσατε τὸν νόμον. ὡν = δι' ὅσα. καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν = καὶ μὴ διὰ τῶν λόγων τούτων ἀπωσθῶμεν προσβεβλημένοι ἐνώπιον ὑμῶν. Διὰ τούτων παραδεῖ τοὺς λόγους τῶν Πλατ. ἐν 57, 4. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων = ὅτι δὲν θὰ δικάσετε λόγους ἀλλ' ἔργα. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ᾧτορικούς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὅποιους ἡ σχολοῦντο τότε οἱ Ἀθηναῖοι. βραχεῖα · ἐνν. οὕσα. ἀμαρτανομένων δὲ (τῶν ἔργων) ... γίγνονται

= ὅταν δὲ τὰ ἔργα περιέχωσιν ἀμαρτήματα, λόγοι μὲν ὡραίας λέξεις καὶ λαπτισθέντες γίνονται προκαλύμματα αὐτῶν, ἣν κεφαλαιώσαντες διαγνώμας ποιήσῃσθε = ἀν διατυπώσαντες περιληπτικάς ἀποφάσεις διακοινώσητε αὐτάς. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ βραχὺ ἐπερώτημα τῶν Λακ. δικαστῶν 52, 4 «εἴ τι Λακ. ἀγαθὸν εἰργασθε». πρὸς τοὺς ξύμπαντας δηλ. ὅχι μόνον πρὸς ἐνόχους. ἥσσον τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλούς ζητήσει = ὁ καθένας διλγώτερον θὰ καταφεύγῃ εἰς ὡραίους λόγους διὰ νὰ καλύπτῃ ἀδίκους πράξεις.

Πλαταιέων καταδίκη

(Γ, 68)

68. νομίζοντες... δρθῶς ἔξειν = φρονοῦντες (καὶ μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων) ὅτι ὅρθὸν εἶναι νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ ἔρωτημα. προείχοντο = προέτειναν. κοινούς· δηλ. εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπομένως οὐδετέρους. κατ' ἔκείνας· δηλ. τὰς σπονδὰς τοῦ Παυσανίου. τῇ ἑαυτῶν δικαίῳ βουλήσει = διὰ τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν αὐτῶν (τῶν Λακ.). ἔκσπονδοι = ἀπηλλαγμένοι τῶν δεσμῶν τῆς συνθήκης. Ἡσαν δὲ ἀπηλλαγμένοι οἱ Λακ., διότι οἱ Πλατ. ἀπέρριψαν τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γενομένας εἰς αὐτοὺς προτάσεις περὶ οὐδετερότητος (πρβλ. Β, 72: «καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων»). ἔνα ἔκαστον παραγαγόντες = ὀδηγοῦντες ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἔνα ἔνα χωριστά. ὅπότε μὴ φαῖεν = ἐὰν δὲν ἔδιδον καταφτικὴν ἀπάντησιν. ἔξαίρετον ἐποιήσαντο = ἔξήρεσαν. κατὰ στάσιν ἔκπεπτωκόσι = ἔξορίστοις ἔνεκα πολιτικῆς στάσεως, τὰ σφέτερα φρονοῦντες = λακωνίζοντες. καθελόντες ἐς ἔδαφος = κατεδαφίσαντες. ἐκ τῶν θεμελίων = ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τῶν θεμελίων διότι τὰ ἴδιωτικὰ οἰκήματα ἥσαν κατεσκευασμένα ἐκ πλίνθων πλὴν τῶν θεμελίων, τὸ δὲ καταγώγιον ἀπαν ἦτο ἐκ λίθων. καταγώγιον· οἰκημα διὰ τοὺς ἔνους, οἱ διοῖοι ἐπεσκέπτοντο τὸν ναὸν τῆς "Ηρας. θυρώματα = κουφώματα. τοῖς ἄλλοις = μὲν τὰ ἄλλα ὑλικά. δημοσιώσαντες = κηρύξαντες δημοσίαν. ἀπεμίσθωσαν = ἔδωκαν ἐπὶ ἐνοικίῳ. ἀποτετραμμένοι ἔγένοντο = ἀπετράποντο, ἐφάνησαν δυσμενεῖς. σχεδόν δέ τι... ἔνεκα = καὶ σχεδὸν καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οἱ Λακ. ἐφάνησαν τόσον δυσμενεῖς πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς ἔνεκα τῶν Θηβαίων.

II. ΛΕΣΒΙΑΚΑ

Μυτιληναίων ἀποστασία

(3, 1 - 18)

1. Θέρους· ἐνν. τὸ θέρος τοῦ 428, τετάρτου ἔτους τοῦ πολέμου.
ἄμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι = ὅτε ὁ σῖτος ἡτο ὥριμος πρὸς θερισμόν,
ἥτοι περὶ τὸ τέλος τοῦ σημερινοῦ Μαΐου. Διατὶ ἔκαμψον τὸν Μάϊον
τὰς εἰσβολάς; ἐγκαθεζόμενοι = ἐν αὐτῇ (μονίμως) στρατοπεδεύσαν-
τες. εἰώθεσαν ἐνν. γίγνεσθαι. δηπη παρείκοι = ὅπου τοὺς ἤρχετο βο-
λικά. προεξιόντες τῶν ὅπλων = ἔξερχόμενοι τοῦ στρατοπέδου καὶ
προχωροῦντες ἀπ' αὐτοῦ. οὖν εἶχον τὰ σιτία = ἐφ' ὅσον χρόνον εἶχον
τροφάς. διελύθησαν κατὰ πόλεις = διαλυθέντες ἤλθον ἔκαστοι εἰς
τὰς πόλεις τῶν.

2. Μήθυμνα πόλις τῆς Λέσβου ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς Ἀθηναίους.
τῶν λιμένων τὴν χῶσιν... ἔδει ἀφικέσθαι = ἐπερίμεναν νὰ τε-
λειώσῃ τὸ κλείσιμον τῶν στομάτων τῶν λιμένων καὶ νὰ φθάσουν ὅσα
ἐχρειάζοντο ἐκ τοῦ Πόντου. διάφορος = ἔχθρος. πρόξενοι = οὕτω ἔκα-
λοῦντο οἱ ἀναλαμβάνοντες τὰς ὑποθέσεις ζένης πόλεως, τῆς ὅποιας οἱ
πολῖται, ἔρχόμενοι εἰς τὴν ἴδιαν τῶν χώραν, ἀπέλαυνον τῆς προστασίας
καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών των· κά-
τι ἀνάλογον πρὸς τοὺς σημερινάς πρεσβευτάς. ξυνοικίζουσι τὴν Λέ-
σβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ = ἔξαναγκάζουν τοὺς Λεσβ. (τοὺς ἐν
τοῖς ἄγροῖς καὶ τοῖς χωρίοις) νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Μυτιλήνην. καὶ
τὴν παρασκευὴν... ἐπείγονται = ἐπισπεύδουν τὴν προετοιμασίαν τῶν.
ξυγγενῶν. ἦσαν δλοι Αἰολεῖς. ἥδη = ἐν τάχει, εὐθύς.

3. ἅρτι καθισταμένου = ὁ ὄποιος μόλις εἶχεν ἀρχίσει. μέγα ἔρ-
γον = ἐπικίνδυνον πρᾶγμα. Λέσβον προσπολεμώσασθαι = νὰ κατα-
στήσουν τὴν Λέσβον πολεμίαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πολεμίοις. ἀκέ-

ραιος = ἀβλαβής, μεῖζον μέρος... εἶναι = ἀποδίδοντες μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἔσωτῶν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ εἶναι ἀληθῆ (ἢ εἰς τὰς καταγγελίας). **τὴν ξυνοίκησιν διαλύειν** = νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν συνοίκησιν (νὰ ἀποστέλουν εἰς τὰ ἔδια τοὺς μετακομισθέντας εἰς τὴν πόλιν). **Μαλάεις**· ἐπιθ. τοῦ Ἀπόλλωνος (ἴσως ἐκ τοῦ μᾶλον = μῆλον = πρόβατον), διότι ἦτο ἀγροτικὸς θεός. **ἄφων** = αἰφνιδίως. **ἥν μὲν ξυμβῇ ἥ πεῖρα**· ἐνν. εὗ ἔχει = ἀν μὲν ἐπιτύχῃ ἥ ἀπόπειρα, ἔχει καλῶς. **κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν** = συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ τῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεις. **ἔς φυλακὴν ἐποιήσαντο** = έθεσαν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. **Γεραιστός**· ἀκρωτήριον, λιμὴν καὶ πόλις τῆς Εὐβοίας. **δληάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν** = εὑρῶν φορτηγὸν πλοῖον ἔτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν. **πλῷ χρησάμενος** = πλεύσας μὲ εὔνοικὸν ἄνεμον. **τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν...** ἐφύλασσον = ὅλα τὰ ἄλλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ τείχη καὶ τοὺς λιμένας ἐφύλασσον, ἀφοῦ τὰ ἡμιτελῆ ἔφραξαν.

4. **τὰ ἐπεσταλμένα** = τὰ προσταχθέντα. **λόγους ἥδη προσέφερον** = τώρα πλέον (ἐν τῇ ἀνάγκῃ) ἐπρότειναν διαπραγματεύσεις. **παραστίκα** = πρὸς τὸ παρόν. **διολογία τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψαθαι** = νὰ ἀπομακρύνουν ἀφ' ἔσωτῶν μὲ ἐπιεικῆς τινας δρους. **ἀνακωχῆ ὅπως καὶ σήμερον.** οἱ διαβάλλοντες = οἱ καταδόται. **ώς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων** = διότι δῆθεν αὐτοὶ δὲν θὰ διαταράξουν τὰς συμμαχικὰς σχέσεις. **οὐ γάρ ἐπίστευον...** **προχωρήσειν** = διότι δὲν ἥλπιζον, ὅτι θὰ ἐπιτύχουν αὐτά, ποὺ ἐπερίμεναν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. **ταλαιπώρως** = μὲ κόπον. **διὰ τοῦ πελάγους.** δηλ. μὴ προσορμιζόμενοι εἰς νήσους, πρᾶγμα τὸ ὅποῖον παρεῖχεν ἀσφάλειαν καὶ εὐκολίαν εἰς τὰ πλοῖα. **αὐτοῖς ἔπρασσον** = διεπραγματεύοντο μετ' αὐτῶν.

5. **"Ιμβριοι καὶ Δήμινοι"** διότι οὗτοι, κληροῦχοι τῶν Ἀθηναίων ὄντες, ἥσαν πιστοὶ εἰς αὐτούς. **δλίγοι τινές** ίσως οἱ Τενέδιοι, διότι ὑπώπτευον τοὺς Μυτιληναίους. **ἔπι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον.** δηλ. τὸ ἐν Μαλέᾳ. **οὕτε ἐπηυλίσαντο** = οὕτε διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. **ἐκ Πελοποννήσου...** κινδυνεύειν = διότι ἥθελον νὰ διεξάγουν τὸν ἀγῶνα μαζὶ μὲ τὴν Πελοποννησιακὴν βοήθειαν καὶ μὲ ἄλλην δύναμιν, ἐὰν ἀπὸ κανὲν μέρος προσήρχετο. **φθάσαι τὸν ἐπίπλουν** = νὰ φθάσουν πρὸ τῶν ἐπερχομένων πλοίων.

6. **ἐπιρρωσθέντες** = λαβόντες θάρρος. **οὐδὲν ἴσχυρὸν** = οὐδε-
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Ιστολογίας

μίαν σοβαρὰν ἀντίστασιν. **περιορμισάμενοι** = ἀποκλείσαντες διὰ πλοίων. **τοὺς ἐφόρμους ἐποιοῦντο** = ἐφόρμουν, ἤτοι ἔχοντες τὰ πλοῖα ἡγκυροβολημένα πλησίον τῶν λιμένων ἀπέκλειον αὐτούς· **τῆς θαλάσσης...** **εἰργον τοὺς Μυτιληναίους** = ἀπέκλειον τῆς θαλάσσης τοὺς Μυτ. ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν αὐτήν. **ναύσταθμον πλοίων** πλεονασμὸς = ναύσταθμος. **ἀγορὰ** = τόπος ἀγορᾶς. **τὰ περὶ Μυτ...** οὗτως ἐπολεμεῖτο = ὁ περὶ τὴν Μυτ. πόλεμος τοιουτοτρόπως διεξήγετο.

8. ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς· **Ιδὲ Γ, 4. 'Ολυμπίαζε παρεῖναι**· ἐκεῖ ἐπ' εὐκατιρίᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων θὰ παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμ. καὶ θὰ συνεζήτουν μετ' αὐτῶν οἱ Σπαρτιάται. **Δωριεὺς 'Ρόδιος**· υἱὸς τοῦ περιφήμου Ὀλυμπιονίκου Διαγόρου. **Την δὲ 'Ολυμπίας**. ἵτο ἡ 88η Ὀλυμπίας, ἤτοι 428 π.Χ. **κατέστησεν ἐς λόγους** = συνῆλθον εἰς σύσκεψιν.

15. **τοῖς δύο μέρεσι**· τὸ ἄλλο τρίτον ἔμενεν, ἵνα φυλάττῃ ἐκάστην πόλιν. **δλκούς**· δργανα, διὰ τῶν ὅποίων τὰ πλοῖα εἰλκοντο ἐπὶ τῆς Ἑηρᾶς. 'Η ύπερνεώλκησις πλοίων διὰ τῶν ἴσθμῶν ἵτο συνήθης παρὰ τοὺς ἀρχαίοις. **ὑπεροίσσοντες**· δηλ. τὰς ναῦς = ἵνα μεταφέρουν τὰ πλοῖα (ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς τὸν Σαρωνικόν). **ἐν καρποῦ ξυγκομιδῆς** **ἥσαν** = ἡσχολοῦντο μὲ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. **ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν** = ἐν ἀπροθυμίᾳ εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

16. **αὐτούς**· τοὺς Λακ. **διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν** = διότι ἐθέωρουν αὐτοὺς ἀσθενεῖς, ἀνισχύρους. **ἀναγαγόντες** = ἀναγαγόμενοι = ἀποπλεύσαντες. **ἢ δοκοίη αὐτοῖς** = εἰς ὅποιον μέρος ἐνόμιζον αὐτοὶ κατάλληλον. **πολὺν τὸν παράλογον** = ἐντελῶς ἀπροσδόκητα. Διότι οἱ 'Αθην. παρὰ τὰς πληροφορίας τῶν Μυτιλ. ἐν 13, 4 ἐνίσχυσαν τοὺς στόλους των εἰς τὰ διάφορα μέρη. **ἄπορα νομίζοντες** = νομίζοντες ἀκατόρθωτα. **περιοικίδα**· = τὴν χώραν τῶν περιοίκων ἐν τῇ Λακωνίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ. **ἐπ' οἴκου** = οἰκαδε. **ὅ τι πέμψουσι** = ἵνα τοῦτο πέμψωσι.

18. **ώς προδιδομένην** = νομίζοντες ὅτι διεξήγοντο συνεννοήσεις ἐν τῇ πόλει (Μηθύμην) περὶ παραδόσεως αὐτῆς. **ἐπίκουροι**· δηλ. οἱ μισθοφόροι (πρβλ. Γ, 2, 2). **οὐ προυχώρει**, **ἢ προσεδέχοντο** = δὲν ἐπήγαιναν καλὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἐπερίμενον. **'Αντισσα, Πύρρα,**

"Ερεσος· ίδè χάρτην τῆς Λέσβου εἰς τὸ τέλος. καταστησάμενοι βεβαιότερα = καταστήσαντες πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀσφαλέστερων. κρατύναντες = ἐνισχύσαντες. ἐκβοήθεια = ἔξοδος ἐναντίον (τῶν ἐχθρῶν). πληγέντες = κατὰ κράτος ἡττηθέντες. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες = οἱ ἴδιοι (δηλ. οἱ δπλῖται) πλεύσαντες καὶ ὡς κωπηλάται. ἔστιν οὖ = εἰς τινα μέρη. καρτερὰ = ὄχυρὰ σημεῖα.

Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους.

Μυτιληναίων παράδοσις.

(Γ, 25 - 33)

25. κατὰ χαράδραν = διὰ χαράδρας. ἢ ὑπερβατὸν ἦν = ὅπου ἥτο δυνατὸν νὰ ὑπερβαθῇ (πατηθῇ) τὸ τεῖχος. προέδροις = τοῖς ἀρχουσὶ τῶν Μυτιληναίων. ἡσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ἔμβαίνειν = ἡσαν διλιγώτερον διατεθειμένοι νὰ συνθηκολογῶσι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

26. ἄρχοντα προστάξαντες = διορίσαντες ἄρχοντα. ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι = περιπίπτοντες εἰς σύγχυσιν λόγῳ τῆς συνδυασμένης ἐπιθέσεως. δπως ἡσσον ἐπιβοήθησασι = ἵνα μὲ μικροτέραν ἰσχὺν (δύναμιν) σπεύδουν πρὸς καταδίωξιν (τῶν 40 πλοίων). Κλεομένης. οὐδὲς τοῦ Παυσανίου τοῦ νικητοῦ τῶν Περσῶν ἐν Ηλαταιαις. ὑπὲρ Παυσανίου = ὡς ἐπίτροπος τοῦ (βασιλέως) Παυσανίου. Οὕτος ὡς νέος ἐπετροπεύετο ὑπὸ τοῦ θείου του Κλεομένους. δὴ = ὡς γνωστόν. μετὰ τὴν δευτέραν· καθ' ἦν μόνον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου. ἐπιμένοντες = ἀναμένοντες. ἔργον = κατόρθωμα. ὡς ἤδη πεπεραιωμένων = μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶχον πλέον φθάσει, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες = διέτρεξαν λεγλατοῦντες τὸ περισσότερον μέρος τῆς χώρας. οὐδὲν ἀπέβαινε = τίποτε δὲν ἐπραγματοποιεῖτο (ὡς πρὸς τὰς ἐκ Λέσβου εἰδήσεις). δ σῖτος = τὰ τρόφιμα.

27. ἐνεχρόνιζον = ἐβράδυνον. καὶ αὐτός· δηλ. ὡς καὶ οἱ Μυτιληναῖοι δὲν ἐπερίμεναν τὰς ναῦς πλέον. δπλῖζει. ἐνν. δίδει τὸν βαρὺν ὄπλισμόν, δν ἔφερον μόνον οἱ ἀριστοκρατικοί, ἐνῷ αἱ κατώτεραι τάξεις ὑπηρέτουν ὡς ψιλοί. ψιλὸν δντα = ἐλαφρῶς ὄπλισμένον. κατὰ ξυλλόγους γιγνόμενοι = συναθροιζόμενοι καθ' ὅμαδας. δυνατούς = διλιγαρχικούς. ξυγχωρήσαντες = ξυμβάντες = συνθηκολογήσαντες. Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Μολιτικής

28. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι = οἱ ιθύνοντες, οἱ δλιγαρχικοί. εἰ ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως = ἀν ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὴν συνθήκην (δηλ. ἐὰν γίνη αὕτη ὑπὸ μόνου τοῦ δήμου ἄνευ τῶν δυνατῶν). κοινῇ = ἀπὸ κοινοῦ δηλ. μετά τῶν δημοκρατικῶν. στρατόπεδον = στρατός. ὥστε = ἐπὶ τῷ ὅρῳ. αὐτούς· δηλ. τοὺς Μυτιληναίους. ἐν δοσῷ δ' ἀν ἔλθωσι πάλιν = μέχρι δὲ τῆς ἐπανόδου. αὕτη ἐγένετο = ἦτο αὐτή. οἱ πράξαντες = οἱ διαπραγματευθέντες. μάλιστα· εἰς τὸ πράξαντες. οὐκ ἡνέσχοντο = δὲν ἔμειναν ἥσυχοι. δύως· δηλ. ἀν καὶ ἡσαν ἀσφαλεῖς κατὰ τὴν σύμβασιν. καθίζουσι ἀμτβ. = καταφεύγουν ώς ίκέται. ἀναστήσας... ὥστε μὴ ἀδικῆσαι = (πείσας) αὐτοὺς νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τοὺς βωμούς μὲ τὴν ὑπόσχεσιν (ὅρον) ὅτι δὲν θὰ τοὺς βλάψῃ. 'Ανόσιον ἐθεωρεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις ίκέτου ἀπὸ τοὺς βωμούς. κατατίθεται = θέτει πρὸς ἀσφάλειαν. τοῖς Ἀθηναίοις δόξῃ τι = λάβουν ἀπόφρασίν τινα οἱ Ἀθηναῖοι. καθίστατο = ἐτακτοποίει.

29. σχολαῖοι = βραδέως. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐν Λέσβῳ προσκαθημένους. πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον = ἔως οὖ τέλος προσωριμίσθησαν εἰς τὴν Δῆλον. Ἐρυθραία· χερσόνησος τῆς Ἰωνίας ἀπέναντι τῆς Χίου. μάλιστα = ἀκριβῶς. τῇ Μυτιλήνῃ ἑαλωκυίᾳ = ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Μυτιλήνης, ἐκ τῶν παρόντων = ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

30. πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι = πρὶν μᾶς πάρουν εἴδησιν. ὥσπερ ἔχομεν = ἀμέσως. ἀνδρῶν νεωστί... εὑρήσομεν = θὰ εὕρωμεν μεγάλην ἔλλειψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ δοποῖοι πρὸ δὲλίγου ἔχουν καταλάβει πάλιν. κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ = καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ θάλασσαν. ή = ὅπου. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι... ἀν πολέμιον = ἐλπίζουν ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον των ἔχθρός τις. καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ οὖσα = καὶ ἡμεῖς (κατὰ θάλασσαν) κυρίως συμβαίνει νὰ εἴμεθα ἰσχυροί. προσπίπτω = ἐπιτίθεμαι. τῶν ἔνδον· δηλ. τῶν δλιγαρχικῶν. καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα = ὅτι δυνάμεθα νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς καταστάσεως. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον = ἀς μὴ διστάσωμεν νὰ ἀναλάβωμεν τὸν κίνδυνον. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου = τὰ ἀπρόοπτα τοῦ πολέμου. δ (κοινὸν) εἰ τις... δρθοῖτο = ἀπὸ τὸ ὅποιον (δηλ. τὸ ἀφρων καὶ νυκτὸς ἀπροσδοκήτους προσπεσεῖν) ἐάν τις στρατηγὸς ήθελε προφυλάσσεται, δσάκις τὸ παρατηρεῖ εἰς τὸν ἔκυτόν του (= τὸ) θεωρεῖ

ένδεχόμενον διὰ τὸν ἔχοτόν του) καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἔχθρῶν, ὁσάκις παρατηρεῖ, ὅτι συμβαίνει (τὸ τοιοῦτο, δηλ. τὸ προσπεσεῖν αὐτοῖς ἀφρων) εἰς τοὺς ἔχθρους, πάρα πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ (νὰ κατορθώσῃ).

31. οὐδενὶ ἀκουσίως ἀφῆθαι = ὅτι ἔχομεν ἔλθει ἀρεστοὶ εἰς ὅλους. τὴν πρόσοδον ταύτην· τὸν συμμαχικὸν φόρον τὸν ἀπὸ τῶν Ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πόλεων προερχόμενον. Ὁ φόρος οὗτος ἐπὶ Ἀριστείδου ἀνήρχετο εἰς 460 τάλαντα καὶ βραδύτερον εἰς 600 καὶ πλέον. ἵνα, ἦν ἐφορμῶσι... γίγνηται = ἵνα, ἐὰν (οἱ Ἀθηναῖοι) ἀναγκάζωνται νὰ ἀποκλείσωσιν αὐτοὺς (τοὺς Πελοποννησίους), δαπανῶσι χρήματα (οἱ Ἀθην.). Πισσούθην· σατράπην τῆς Λυδίας. ἐνεδέχετο = ἀπεδέχετο, τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν = ἀπέκλινε μᾶλλον πρὸς τὴν γνώμην. τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει = εἶχεν ἔλθει ὕστερον ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης. προσμείγνυμι = προσεγγίζω.

32. ἄρας (τὰς ναῦς) = ἀποπλεύσας. παρέπλει· δηλ. παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰωνίας. προσσχῶν (προσίσχω) = προσεγγίσας. Τήιων· κατοίκων τῆς ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Ἰωνικῆς πόλεως. Τέω. Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων. Σάμιοι ὀλιγαρχικοί, οἱ ὅποιοι ἐκβληθέντες τῆς πόλεως ἰδρυσαν πλησίον τῆς Σάμου πόλιν, τὰ Ἀναια. εἰ = δηλ. = διότι. οὔτε χείρας ἀνταιρομένους = οἱ ὅποιοι δὲν ἐσήκωσαν χέρι (ἐναντίον του). ἐς φιλίαν προσάξεσθαι = ὅτι θὰ κάμη φίλους. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην... παραβαλεῖν = δὲν ἥλπιζόν ποτε, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θὰ διεπεραιοῦντο εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἤσαν κύριοι τῆς θαλάσσης.

33. Σαλαμινία καὶ Πάραλος· δύο πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ταχέα χρησιμεύοντα εἰς διαφόρους σπουδαίας δῆμοσίας ὑπηρεσίας. Κλάρος· πόλις τῆς Ἰωνίας πλησίον τῆς Κολοφῶνος. δρμῶν (όρμέω) = ἀραγμένος. ὡς γῇ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλη = μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ προσεγγίσῃ ἐκούσιως εἰς ἄλλην γῆν. εἰ καὶ ὡς διενοοῦντο μένειν = μολονότι καὶ ὑπ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς συνθήκας (μολονότι δηλ. ἡ ἀτείχιστος Ἰωνία ἤδυνατο νὰ προκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο) δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ μένουν. ὡς· ἐπίρρ. τροπικὸν = οὔτως. αὐτάγγελοι = αὐτόπται ἀνήγγειλαν. ὡς οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο ἐπανεχώρει = ἐπειδὴ δ (ὑπὸ τὸν Ἀλκίδαν) στόλος δὲν ἐφαίνετο πλέον εἰς

ἀπόστασιν, ἐντὸς τῆς ὅποιας ἡδύνατο νὰ τὸν προφθάσῃ, ἐπέστρεφεν ὀπίσω (δὶς Πάχης). οὐ μετεώροις περιέτυχε (ταῖς ναυσὶ τοῦ Ἀλκίδου) = δὲν συνήντησεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. ἔφορμησις = ὁ διὰ πλοίων ἀποκλεισμός. κέρδος ἐνόμισε... ἔφορμησιν παρασχεῖν = κέρδος ἐνόμισεν, δτι εἰς οὐδὲν μέρος ἀποκλεισθεῖσαι (αἱ νῆες τοῦ Ἀλκίδου) δὲν εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ στρατοπεδεύσουν (προσορμισθοῦν) καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς (τοὺς Ἀθην.) νὰ τὰς φυλάττουν καὶ νὰ τὰς πολιορκοῦν.

*Αθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων.

(Γ, 35 - 50)

35. παρίσταμαι τι = ἵστημι τι παρ' ἔμαυτῷ = ὑποτάσσω. οὖς κατέθετο· ἵδε Γ, 28. καθίστατο τὰ περὶ Μυτιλήνην = ἐτάκτοποί εἰς τὰ (πολεμικὰ) πράγματα τῆς Μυτιλήνης. ὑπομένων = μένων εἰς τὴν θέσιν του. ἢ ἔδοκει αὐτῷ ἐνν. καθίστασθαι.

36. ἔστιν... ἀ ἀπάξειν Πελοποννησίους = ἀν καὶ ὑπέσχετο, δτι θὰ κάμη καὶ ἄλλα τινὰ καὶ ἔκτὸς αὐτῶν δτι θὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς Πελ. ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν πρβλ. Γ 68. γνώμας ἐποιοῦντο = ἐσκέπτοντο. ὑπὸ δργῆς = ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δργῆς, δσοι ήβῶσι = δσοι διανύουν τὴν ἐφριβικὴν ἡλικίαν, δηλ. 18 ἑτῶν καὶ ἄνω. ἐπικαλοῦντες = κατηγοροῦντες. ἀρχόμενοι = πιεζόμενοι. προσξυνεβάλετο... παρακινδυνεῦσαι = συνετέλεσε προσέτι ὅχι δλίγον εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς δρμῆς (= τοῦ ἐρεθισμοῦ) τὸ δτι ἐτόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κινδύνους τὰ πλοῖα τῶν Πελ. πλεύσαντα εἰς τὴν Ἰωνίαν πρὸς βοήθειαν αὐτῶν. Υποκείμ. τοῦ ῥῆμ. εἶναι τὸ αἱ Πελοπ. νῆες... παρακινδυνεῦσαι. τὸ δὲ ἐλάχιστον τῆς δρμῆς (= οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν δρμῆς) ἀντικείμενον. οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας = ὅχι κατόπιν ἐπιπολαίας σκέψεως, κατόπιν ὡρίμου σκέψεως. διαχρῶμαί τινα = φονεύω τινά. μετάγοια ἦν... ἢ τοὺς αἰτίους = μετενόυσιν καὶ ἀνελογίζοντο ἡρέμως, δτι ἢ ἀπόφασίς των ἤτο σκληρὰ καὶ φοβερὰ (πρωτάκουστος), δηλ. νὰ καταστρέψουν ὀλόκληρον πόλιν μᾶλλον καὶ ὅχι τοὺς πρωταιτίους (μόνον), τοὺς ἐν τέλει. δηλ. τοὺς πρυτάνεις ἢ στρατηγούς, οἵτινες εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλοῦν τὴν ἐκκλησίαν. αὐθις γνώμας προθεῖναι = νὰ προτείνουν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν = καὶ ἐκεῖνοι ἔβλεπον. βουλόμενον τὸ πλέον... βουλεύσασθαι = δτι οἱ περισσότεροι πο-

λῆται ἐπεθύμουν νὰ δώσωσι τινες εἰς αὐτοὺς (τοὺς πολίτας) ἀφορμὴν νέας συσκέψεως. ἀφ' ἑκάστων = ἀπὸ διαφόρους. πιθανώτατος = πει-στικώτατος.

Δημηγορία τοῦ Κλέωνος.
(Γ, 37 - 40)

37. Ηδη... καὶ ἄλλοτε = σήμερον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. ἀδύ-νατος = ἀνίκανος. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν... πρὸς ἄλλήλους = ἐπειδή οἱ πολῖται εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις δὲν φοβεῖσθε οὔτε ἐπιβου-λεύεσθε δὲν ἔνας τὸν ἄλλον. τὸ αὐτό· δῆλος. ἀδεές καὶ ἀνεπιθυόλευτον. καὶ ὅ τι ἀν... ἀμάρτητε = καὶ εἰς ὅποιον σφάλμα ὑποπέσετε. οὐχ ἡγεῖσθε = δὲν στοχάζεσθε, ἔννοεῖτε. ἐπικινδύνως ἐς ἡμᾶς μαλα-κίζεσθαι = δτι ἡ μαλακία σας (= ἡπιότης, ἐπιείκεια) αὐτὴ δημιουρ-κεῖ νίνδυνον εἰς σᾶς. οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν = ὅχι ἵνα σᾶς χρεωστοῦν χάριν (εὐγνωμονοῦν) οἱ σύμμαχοι, δτι τυραννίδα ἔ-χετε τὴν ἀρχὴν = δτι ἡ ἀρχή, τὴν ὅποιαν ἔχετε, εἶναι τυραννική. οὐκ ἐξ ὧν ἀν χαρίζησθε... περιγένησθε = ἀκροδινταὶ ὑμῶν (ὑπα-κούουν εἰς ὑμᾶς) ὅχι ἔνεκα τῶν εὐεργεισῶν, τὰς ὅποιας κάμνετε εἰς αὐ-τοὺς μὲ βλάβην σας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ὑπεροχῆς, τὴν ὅποιαν ἥθελετε ἀπο-κτήσει διὰ τῆς ἰσχύος σας μᾶλλον παρὰ διὰ τῆς καλῆς πρὸς ὑμᾶς δια-θέσεως ἔκείνων (διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς εύνοίας ἔκείνων). 'Η ἔννοια : οἱ σύμμαχοι ὑπακούουν εἰς σᾶς ἐκ φόβου μᾶλλον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως σας παρὰ ἐξ εύνοίας πρὸς ὑμᾶς. εἰ βέβαιον... δόξῃ πέρι = ἀν δὲν θὰ μείνη τίποτε σταθερὸν ὡς πρὸς ὅσα τυχὸν ἀποφασίσωμεν. χείροισι νόμοις... ἀκύροις = προτιμοτέρα (ἴσχυροτέρα) εἶναι ἡ πο-λις ἡ ἔχουσα χειροτέρους νόμους, ἀλλ' ἀμεταβλήτους, ἀπὸ τὴν ἔχουσαν καλούς μέν, ἀλλ' ἀνεφαρμόστους. 'Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται βέβαια περὶ ἀναιρέσεως νόμου, ἀλλὰ περὶ καθαιρέσεως ψηφίσματος μόνον. δὲν Κλέων δύως ἐπιτηδεῖς συγχέει αὐτά, ἵνα διεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δήμου. σωφροσύνη = ἀπλότης, μετριοφροσύνη. ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ἀκολασία = ἀπειρότητος ἐλευθερία. δεξιότης = σοφία, πολυμάθεια. οἱ τε φαυ-λότεροι... οἰκοῦσι τὰς πόλεις = οἱ ἀμαθέστεροι (= οἱ ἀπλούστε-ροι) τῶν ἀνθρώπων συγκρινόμενοι (= πρὸς) πρὸς τοὺς πολυμαθε-στέρους καλύτερον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, κυβερνοῦν τὰς πόλεις, τῶν τε αἱεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι = καὶ νὰ φαίνωνται ἀνώ-τεροι (νὰ ἐπικρατῇ πάντοτε ἡ ἀτομική των γνώμη), ὡς ἐν ἄλλοις...

τὴν γνώμην = ώσαν νὰ μὴ ἡδύναντο τάχα νὰ δεῖξωσι τὴν σοφίαν των (εὐφυτῶν) εἰς ἄλλας σπουδαιοτέρας περιστάσεις. ἐκ τοῦ τοιούτου = τοιαῦτα πράττοντες. τὰ πολλὰ = ως ἐπὶ τὸ πολὺ. σφάλλουσι = γίνονται αἴτιοι νὰ δυστυχοῦν (νὰ κάμνουν σφάλματα) αἱ πόλεις. τῇ ἔξ έσωτῶν ξυνέσει = εἰς τὴν σοφίαν των. ἀξιοῦσι = παραδέχονται. ἀδυνατώτεροι μέμψασθαι = ὀλιγώτερον ἵκανοι (ἢ οἱ ξυνετώτεροι) νὰ ἐπικρίνωσι τὸν λόγον (τοῦ καλῶς εἰπόντος). ἀπὸ τοῦ Ἰσου = ἀμερόληπτοι. ἀγωνισταὶ = ἀνταγωνισταί. δρθεῦνται τὰ πλείω = ἐπιτυγχάνουν (εὐδοκιμοῦν) εἰς τὰ περισσότερα. δεινότητι· ἐνν. ρήτορικῇ ξυνέσεως ἀγῶνι = ἀπὸ ἄμιλλαν περὶ τοῦ ποῖος νὰ φανῇ σοφώτερος. παρὰ δόξαν = παρὰ τὰς πεποιθήσεις μας.

38. ὁ αὐτός είμι τῇ γνώμῃ = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω (ἢ δῆλ. καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ). προτιθέναι λόγον (γνώμας, διαγνώμην) λέγεται περὶ τῶν ἀρχόντων (πρυτάνεων καὶ προεδρῶν) τῶν συγκαλούντων τὰς ἐκκλησίας καὶ παρεχόντων τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς πολίτας νὰ ὅμιλοῦν περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως. χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων = οἱ ὅποιοι ἔγιναν πρόξενοι χρονοτριβῆς. δὲστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον = πρᾶγμα τὸ ὅποιον συμφέρει (ῳφελεῖ) μᾶλλον ἐκείνους, ποὺ ἔχουν διαπράξει ἀδίκημα. ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ· δῆλ., ἢ ἂν ἐξεδικεῖτο ἀμέσως = μὲ διλιγωτέραν δργήν. ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν... ἀν λαμβάνοι· ἡ ἄμυνα (ἐκδίκησις), ὅταν ἀκολουθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ πάθημα (τὴν προσβολήν), ἐπειδὴ εἶναι ἰσοδύναμος κατὰ μεγίστην προσέγγισιν, ἡμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ ὅπίσω τὴν (προσήκουσαν) τιμωρίαν. ἀξιώσων ἀποφαίνειν... καθισταμένας = ὁ ὅποιος θὰ τολμήσῃ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν Μυτιληναίων (ἀδικία) εἶναι ὡφέλιμος εἰς ἡμᾶς, αἱ δὲ συμφοραὶ ἡμῶν καθίστανται βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους. 'Ο Κλέων ἐνταῦθα θέλει νὰ δεῖξῃ τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὴν ὅποιαν νομίζει ὅτι θὰ περιπέσῃ ὁ ἀντίθετος ρήτωρ. 'Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δὲ νὰ ἀποδείξῃ τις τὸ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν Μυτιλ. εἶναι ὡφέλιμος, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν 'Α. εἶναι βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους, προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς αὐστηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων. τῷ λέγειν πιστεύσας... ἀγωνίσαit' ἀν = πεποιθῶς εἰς τὴν ρήτορικήν του δεινότητα ἡμπορεῖ νὰ προσπαθήσῃ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀποφασισθὲν δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ. κέρδει ἐπαιρόμενος = ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κέρδους κινούμενος (δωρο-

δοκήσας). τὸ εύπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας = μετὰ κόπου παρασκευάσας εύπρεπη (ώραϊον) λόγον (μὲν ὅλα τὰ ρήτορικὰ κοσμήματα). παράγειν πειράσεται = θὰ προσπαθήσῃ νὰ σᾶς ἔξαπατᾷ. ἀθλα = ὠφέλεια, τιμή. αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει = αὐτὴ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος τῶν κινδύνων. κακῶς ἀγωνιθετοῦντες = κακῶς διειθύνοντες καὶ κρίνοντες τοὺς ἀγῶνας. θεαταὶ λόγων· ὅπως εἰς τὰ θέματα, ἐνδιαιφέρεσθε διὰ τὴν τέχνην τῶν ρήτορων καὶ ὅχι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, περὶ τῶν ὅποιων πρόκειται· ἀκροαταὶ τῶν ἔργων· κρίνετε τὰ πράγματα ὅχι ὅπως πραγματικὰ ἔχουν, ἀλλ' ὅπως τὰ παριστάνουν οἱ ρήτορες. σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι = κρίνοντες ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. εὖ = πιθανῶς, εὐγλώττως. τὰ δὲ πεπραγμένα· ἐνν. σκοποῦντες = κρίνοντες τὰ πράγματα. καλῶς = μὲν ὠραῖον λόγους. οὐ τὸ δρασθέν... ἀκουσθὲν = πιστεύσαντες ὅχι εἰς τὸ πραχθὲν πρὸ τῶν δρθαλμῶν σας, ἀλλ' εἰς τὸ ἀκουσθὲν = ὅχι εἰς ὅσα λαμβάνουν χώραν ἐνώπιόν σας, ἀλλ' εἰς ὅσα ἀκούετε λεγόμενα ὑπὸ τῶν ρήτορων. ἐπιτιμάω = ἐλέγχω, κατακρίνω. μετὰ καινότητος λόγου... ἄριστοι = εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶσθε ὑπὸ λόγου νέου (ἀσυνήθους) εἰσθε ἐπιτηδειότατοι. μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ = ὑπὸ λόγου δὲ ἐκ πείρας ἀποδειχθέντος δρθοῦ (ἀληθοῦς). δοῦλοι ὄντες τῶν αἵει ἀτόπων = ἀκολουθοῦντες δουλικῶς τὰ ἔκαστοτε ἀσυνήθη (παράδοξα). ὑπερόπται τῶν εἰωθότων = καταφρονηταὶ τῶν συνηθισμένων. μὴ ὕστεροι... τῇ γνώμῃ = νὰ μὴ φαίνησθε ὅτι ἀργότερα παρηκολουθήσατε αὐτοὺς μὲ τὴν διάνοιάν σας (ἢ ὅτι καθυστερεῖτε εἰς τὴν κατανόησιν τῆς προταθείσης γνώμης). δξέως δέ τι... πρόθυμοι = ἐὰν κανεὶς λέγῃ κάτι εὑφυῶς, εἰσθε πρόθυμοι νὰ ἐπιδοκιμάσετε τὰ λεγόμενα, πρὶν τελειώσῃ καὶ νὰ προεκάσετε αὐτά. ζητοῦντες... ζῶμεν = ἐπιζητοῦντες ἄλλον τινὰ κόσμον, ἵνα εἴπω οὕτω, παρὰ τὸν πραγματικόν. ἀπλῶς = ἐν συντομίᾳ. ἀκοῦς ἥδονῇ ἥσσωμενοι = ἥττωμενοι ὑπὸ τῆς τέρψεως τῆς ἀκοῆς. σοφιστῶν θεατοῖς... βουλευομένοις = ὅμοιάζοντες μὲν ἀνθρώπους, οἱ όποιοι κάθηνται ὡς θεαταὶ (σοφιστῶν διδασκάλων ρήτορικῶν λόγων) μᾶλλον, παρὰ μὲν ἀνθρώπους σκεπτομένους περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως.

3. μάλιστα δὴ μίαν πόλιν = περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην πόλιν. καὶ αὐτοὶ... οὐκ ἄφρακτοι ἥσαν = οὐ μόνον ἐπροστατεύοντο ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι ἥσαν ἀπροφύλακτοι ὡς πρὸς τὴν πα-

ρασκευήν τριήρων ἀπέναντι αὐτῶν. ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα, ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν· τὸ μὲν ἐπανίστασθαι (= ἀνίστασθαι ἐπὶ τινα) δηλοῦ τὴν ἐπιθετικὴν ἐπανάστασιν, τὸ δὲ ἀφίστασθαι τὴν ἀμυντικὴν, τὴν γενομένην μετὰ πολλὴν καταπίεσιν. Ὁμοίως ἐπανάστασις καὶ ἀπόστασις. στάντες = συμμαχήσαντες. ἔχειρωθῆσαν· ἔννοεῖ τοὺς Αἰγαίητας. Ποτειδαιάτας, Ναξίους, παρέσχεν δκνον = ἔκαμε νὰ διστάσουν. δεινὰ = εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως = κατώτερα τῆς θελήσεως των· διότι ἐπεθύμουν τὴν ἐντελῆ καταστροφήν, εἰ δυνατόν, τῆς δυνάμεως ἡμῶν. ἀξιώσαντες... προθεῖναι = ἀφοῦ ἄπαξ ἀπεφάσισαν νὰ προτιμήσουν τὴν βίαν ἀντὶ τοῦ δικαίου. εἴωθε τῶν πόλεων... ἐς ὕβριν τρέπειν = ἢ ἀπροσδόκητος (ἀνέλπιστος) εύτυχίκια συνήθως παρεκτρέπει εἰς ἀλαζονείαν (καθιστᾷ ὑπεροπτικάς) ἐκείνας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὄποιας ἥθελεν ἔλθει (ἢ εύτυχία αὕτη) εἰς ἀνώτατον βαθμὸν καὶ εἰς βραχύτατον χρόνον. τὰ πολλὰ... ἢ παρὰ δόξαν = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ σύμφωνοι πρὸς τὸν ὄρθδον λόγον, τὴν τακτικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἐπισυμβαίνουσαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους εύτυχίαι εἶναι ἀσφαλέστεροι παρὰ αἱ ἀπροσδόκητοι. χρῆν δὲ... τετιμῆσθαι = ἔπερπε δὲ οἱ Μυτιλ. καὶ πρὸ πολλοῦ νὰ μὴ ἀπολαύωσι ποσῶς ἔξαιρετικῆς τιμῆς παρ' ἡμῶν. οὐκ ἀν ἐς τόδε ἔξύβρισαν = δὲν θὰ ἔφθινον εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς ὑπεροψίας (δὲν θὰ ἔφεροντο τόσον ὑπεροπτικῶς). καὶ ἄλλως· δηλ. ἐκτὸς τῆς προκειμένης περιστάσεως, ἐν γένει. θεραπεύον = τοὺς θεραπεύοντας. τὸ μὴ ὑπεῖκον = τοὺς μὴ ὑποχωροῦντας. ἀπολύω = ἀθωῶ. νῦν πάλιν... εἶναι = τώρα πάλιν νὰ ἀποκατασταθῶσιν (εἰς τὴν πόλιν). τῶν δλίγων = τῶν δλιγαρχικῶν. κίνδυνος = ἀγών. Οἱ Μυτιλ. ἐπρόκειτο νὰ ἀγωνισθοῦν ἢ μετὰ τῶν δλιγαρχικῶν κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ μετὰ τῶν Ἀθ. κατὰ τῶν δλιγαρχικῶν. Οὗτοι ἐπροτίμησαν τὸ πρῶτον. ἀνήκεστος = ἀθεράπευτος. ἡμῖν ἀποκεκινδυνεύσεται... ψυχαῖ = ἢ περιουσία ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ εὐθὺς θὰ περιέλθουν εἰς ἔσχατον κίνδυνον. τῆς ἔπειτα προσόδου... στερήσεοθε = θὰ στερηθῆτε τοῦ λοιποῦ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι προσόδου, ὡς ἐκ τῆς ὄποιας εἴμεθα ἴσχυροί.

40. οὔκουν δεῖ... ὧνητὴν = δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν ἐλπίδα (νὰ τοὺς κάνωμεν νὰ ἐλπίζουν) ὅτι δύνανται εἴτε εἰς λόγον πειστικὸν νὰ στηρίζωνται εἴτε διὰ χρημάτων νὰ ἔξαγοράσουν ἡμᾶς. Ἐνταῦθα ὑπαινίσσεται τοὺς ἀντιπάλους δήτορας. ξυγγνώμην... λή-

Φονται = ως ἀφορμὴν συγγνώμης (ως ἐλαφρυντικὸν) θὰ ἔχωσι (κρινόμενοι) τοῦτο, δτι ἡμαρτον ἀνθρωπίνως (= δτι ως ἀνθρωποι ἔπταισαν). **ξύγγνωμον** = ὅξιον συγγνώμης. **τότε· δηλ.** ἐν τῇ θεσινῇ ἐκκλησίᾳ (διεμαχόμην). **διαμάχομαι** μὴ μεταγνῶναι **ὑμᾶς** τὰ προδεδογμένα = διατείνομαι δτι δὲν πρέπει νὰ μεταβάλετε τὰ προαποφασισθέντα (ἴσχυρῶς ἀνθίσταμαι κατὰ πάσης μεταβολῆς τῆς γνώμης σας). **ἡδονῇ λόγων** = ή ἐκ τῶν λόγων τέρψις. **οὗτ'** ἀντοικιοῦτας (ἀντοικίζω) = οἴτινες δὲν θὰ ἀνταποδώσουν τὸν οἰκτον. **ἔξ** ἀνάγκης **τε· διότι** ησαν ὑπήκοοι. **ἔξουσιν ἀγῶνα** = θὰ ἔχωσιν εὐκαιρίαν (εἰς ἀλλην περίστασιν) νὰ δείξωσι τὴν ίκανότητά των (τὴν δητορικήν των δεινότητα). **βραχέα ησθεῖσα** = ἐπ' δλίγον εὐχαριστηθεῖσα. **ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν... εὗ ἀντιλήφονται** = ἐκ τοῦ καλοῦ λόγου κέρδος καλὸν θὰ λάβουν ως ἀμοιβήν. Καὶ ἐνταῦθα διαβάλλει τοὺς ἀντιπάλους δήτορας ως δωροδοκοῦντας. **ἡ ἐπιείκεια... ὑπολειπομένους** = ή ἐπιείκεια δίδεται μᾶλλον εἰς ἔκεινους, οἱ ὅποιοι μέλλουν νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον χρόνον πιστοί, παρὰ εἰς ἔκεινους, οἱ ὅποιοι μένουν πάντοτε (καὶ μετὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐπιείκειαν ὥμῶν) ἀμεταβλητοί · δηλ. ὄμοιώς ἔχθροι (ὅπως καὶ πρότερον) **οὐ χαριεῖσθε** = δὲν θὰ τύχετε τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν. **ὑμᾶς αὐτούς... δικαιώσεσθε** (= καταγνώσεσθε) = θὰ καταδικάσετε τὸν έαυτόν σας δικαίως (δτι τυραννικῶς ἀρχετε). **οὐ χρεών ἀν ἄρχοιτε** = ὑμεῖς δὲν ἥμπορεῖτε νὰ ἀρχετε κατὰ τὸ προσῆκον (πρέπον), δηλ. ἀρχετε αὐτῶν, ἐνῷ δὲν πρέπει. **ξυμφόρως δηλ ὑμῖν αὐτοῖς** = πρὸς τὸ συμφέρον σας. **οὐ προσῆκον· αἵτιατ. ἀπόλ.** = ἐνῷ δὲν ἐπρεπεν. **ἀνδραγαθίζομαι** = ἐπιδεικνύω ἀνδραγαθίαν, γενναιοφροσύνην, **ἐκ τοῦ ἀκινδύνου** = ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. **τῇ αὐτῇ ζημίᾳ** · ἐνν. ή ἀν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς περιγενόμενοι ὥμῶν = μὲ τὴν ίδίαν τιμωρίαν, τὴν ὅποιαν θὰ σᾶς ἐπέβαλον αὐτοί, ἀν σᾶς ἐνίκων. **ἀναλγητότεροι** = ἀναισθητότεροι. **διαφεύγοντες· δηλ.** τὸν κίνδυνον. **προϋπάρξαντας** = ἀφοῦ πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν τῆς ἀδικίας. **οἱ μὴ ξὺν προφάσει...** **ὑπολειπομένου ἔχθροῦ** = οἱ ἀνευ ἀφορμῆς κακοποιοῦντές τινα καταδιώκουσι μέχρις ἐσχάτων καὶ προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν αὐτὸν ἐντελῶς, διότι φοβοῦνται τὸν ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου (ἐὰν διασωθῇ) ἔχθρον κίνδυνον. **ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ...** **τοῦ ἀπὸ τῆς ἵσης ἔχθροῦ** = ὅποιος, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀφορμήν, πάθη κάτι, αὐτὸς εἶναι σκληρότερος, ἐὰν διασωθῇ, ἀπὸ ὅτι θὰ ἥτο, ἐὰν εὑρίσκετο ἐν ἵσῃ μοίρᾳ (δηλ. ἀν ἔβλα-

πτεν ἐπίσης τὸν ἀντίπαλον, ὅπως καὶ αὐτὸς ἔβλαψεν αὐτὸν). γενόμενοι δτι... πάσχειν = ἐλθόντες μὲ τὸν νοῦν σας ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα εἰς τὴν στιγμὴν τῶν παθημάτων. νῦν ἀνταπόδοτε... ἀμνη. μονοῦντες = νῦν ἀνταποδώσατε τὰ ἵσα (ὅ, τι ἡθέλετε πάθει), χωρὶς νὰ δείξετε ἀδυναμίαν ἀπὸ τὴν παροῦσαν αὐτῶν τύχην καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσετε τὸν ἐπαπειλήσαντα ὑμᾶς ποτε (πρὸ μικροῦ) κίνδυνον. τῶν πολεμίων· δηλ. τῶν κυρίως ἔχθρῶν, τῶν Πελοποννησίων.

Δημηγορία Διοδότου

(Γ, 42 - 48)

42. οὔτε τοὺς προθέντας... αἴτιῶμαι = οὔτε τοὺς προτείναντας τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως κατηγορῶ. τοὺς μεμφομένους = ἐκείνους, οἱ μεμφόμενοι παραίνουσι (ἀξιοῦσι). μεγίστων· δηλ. συμφερόντων. εὑβουλία = ὅρθη σκέψις. φιλεῖ γίγνεσθαι μετ' ἀνοίας = ἡ ὁργὴ συνηθίζει νὰ ἐμφανίζεται μὲ ἀπερισκεψίαν. τὸ δέ· δηλ. τάχος μετὰ βραχύτητος γνώμης = μετὰ περιωρισμένου νοῦ. Ἡ διάρκεια δηλ. τῆς ὁρθῆς σκέψεως εἶναι βραχέα, δταν ἐπείγεται τις. τοὺς λόγους· τοῦτο λέγεται σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν 38,4 « θεαταί... λόγων ». διαμάχεται μή... γίγνεσθαι = δισχυρίζεται δτι οἱ λόγοι δὲν γίνονται διδάσκαλοι τῶν πραγμάτων (δτι δὲν ἐκφράζονται τὰ πράγματα διὰ λόγων). ίδια τι αὐτῷ διαφέρει = ἔχει κάποιο ίδιαίτερον (προσωπικόν) συμφέρον. εἰ βουλόμενος... ἀκουσομένους. Ἡ σύνταξις καὶ ἀνάλυσις ἔχει οὕτω : εἰ ἡγεῖται δτι, εἰ μὲν βούλοιτο πεῖσαι αἰσχρόν τι, οὐκ ἀν δύναιτο εὗ εἰπεῖν περὶ τοῦ μὴ καλοῦ (= τοῦ αἰσχροῦ), εἰ δ' εὗ διαβάλοι, δτι ἐκπλήξειν ἀν τοὺς ἀντεροῦντας καὶ ἀκουσομένους. εὗ διαβαλών· ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τοῦ Κλέωνος « ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων ». Ἐνταῦθα θέλει ὁ ῥήτωρ νὰ δείξῃ, δτι ἡ διὰ τοῦ εὗ διαβαλεῖν ἐκπληξίς, δι' ἡς οὕτοις ἀπατῶνται, εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ πεῖσαι αἰσχρόν τι. Ὅπαινισσεται δὲ δτι ὁ Κλέων δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα τοῦ εὗ πεῖσαι, ἀλλὰ τοῦ εὗ διαβαλεῖν, δπερ εἶναι τὸ αὐτὸ κατ' ἄλλον τρόπον κατορθούμενον, δι' οὖ ὁ λέγων ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον του. χαλεπώτατοι δέ... ἐπίδειξίν τινα = ἐπικινδυνότατοι δὲ εἶναι καὶ οἱ κατηγοροῦντες τοὺς ἀντιπάλους τῶν ῥήτορας, πρὶν ὀμιλήσουν (οὕτοι), δτι χάριν χρημάτων θὰ εἴπουν ἐπιδεικτικόν τινα λόγον. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 38,2 « κέρδει ἐπαιρόμενος ». ἀπεχώρει· δηλ. τῆς ἐκκλησίας ἡ τοῦ

βήματος. ξυνετώτερος ή ἀδικώτερος = ἀσύνετος μᾶλλον ή ἀδικος. ἀδικίας ἐπιφερομένης = ὅταν προσάπτεται ἀδικία (δωροδοκία). μὴ τυχῶν = ἀν δὲν ἐπιτύχη (τὸν σκοπόν του) ἀδικος· δηλ. εἰς τὴν πόλιν ὡς λαβὼν δῶρα. ἐν τῷ τοιῷδε = ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. φόβῳ· δηλ. μὴ κατηγορηθοῦν ὡς δωροδοκοῦντες. πλεῖστ' ἀν δρθοῖτο... πολιτῶν = πάρα πολλὰ ἥδυνατο νὰ ἐπιτύχῃ (η πόλις), ἐὰν εἴχεν ἀνικάνους εἰς τὸ λέγειν τοὺς τοιούτους πολίτας (τοὺς φιλοκατηγόρους). ἀπὸ τοῦ ἵσου = ἐπὶ ἵσοις ὄροις, ἵσος πρὸς τοὺς ἀντιπάλους (μὴ ὄντας δηλ. ὑπόπτους δωροδοκίας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον τοὺς θέτει εἰς κατωτέραν μοῖραν). τῷ πλεῖστα εὗ βουλεύονται = εἰς τὸν δίδοντα πλείστας δρθάς συμβουλάς. προστιθέναι τιμήν· ἐκ τοῦ χρῆ = νὰ μὴ δίδῃ νέαν (ἔξαιρετικὴν) τιμὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ. τὸν μὴ τυχόντα γνώμης = τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύσαντα. οὐχ δπως = οὐ μόνον μὴ ζημιοῦν. ὁ κατορθῶν = ὁ ἐπιτυγχάνων εἰς τὰς προτάσεις του. μειζόνων = μεγαλυτέρων τιμῶν. δρέγοιτο (καὶ ἐνταῦθα τὸ ἥκιστα ἀν) τῷ αὐτῷ = τῷ παρὰ γνώμην καὶ πρὸς χάριν τι λέγειν.

43. τάναντία· δηλ. ἐλασσοῦμεν τὸν εὗ βουλεύοντα καὶ ζημιοῦμεν τὸν τῆς γνώμης μὴ τυχόντα. φθονήσαντες... κερδῶν = φθονήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν ἀβέβαιον (ἀναπόδεκτον) ὑποψίαν διὰ τὰ ὑποτιθέμενα κέρδη. καθέστηκε... τῶν κακῶν = κατήνησαν δὲ τὰ ἀγαθὰ ἀπ' εὐθείας (ἀνευ ρήτορικοῦ κάσμου) λεγόμενα νὰ είναι ἐξ ἵσου ὑποπτα πρὸς τὰ κακά. τὰ δεινότατα = τὰ κάκιστα, τὰ φαυλότατα. ψευσάμενον = διὰ ρήτορικῆς ἀποπλανήσεως. διὰ τὰς περινοίας = διὰ τὴν ὑπερβολὴν ὅξυνοιαν. Ἡ ἐννοια είναι : διότι δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὴν ἀπλῆν παραδοχὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐξετάζετε κύττα καὶ τὰ ἔξονυχίζετε κατὰ ποικίλους τρόπους. ἀνθυποπτεύεται = ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ (εἰς ἀνταμοιβὴν) καθίσταται ὑποπτος. ἀφανῶς πη = δι' ἀφανοῦς τινος τρόπου. πρὸς τὰ μέγιστα = προκειμένου περὶ μεγίστων συμφερόντων. χρῆ ἀξιοῦν... σκοπούντων = πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ἡμεῖς οἱ ρήτορες ὅμιλωμεν βλέποντες ὀλίγον « πιὸ μακριὰ » ἀπὸ ὑμᾶς, οἱ διόποιοι κρίνετε μετὰ βραχεῖαν σκέψιν. ἐν τῷ τοιῷδε = εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν. ὑπεύθυνον· ὑπεύθυνος ἦτο πᾶς ὁ προτείνων γνώμην τινά, διότι ἥδυνατο νὰ κατηγορηθῇ διὰ τῆς γραφῆς παρανόμων, ἐνῷ δ ἀκούων, δ δῆμος, ἦτο ἀνεύθυνος. δ ἐπισπόμενος = ὁ ἀκολουθήσας τὴν γνώμην του (δ πεισθεῖς). πρὸς δργῆν ἥντινα... ζημιοῦτε = ἐὰν

ποτε περιπέσητε εἰς κανέν σφάλμα, παρασυρθέντες ἀπὸ τὴν ἔξαψιν, τὴν ὅποιαν τύχη νὰ ἔχετε, τιμωρεῖτε τὴν μίαν γνώμην τοῦ πείσαντος. Τὸ ἥντινα τύχητε εἰς τὸ ζημιοῦτε. Τὸ πλῆρες δὲ εἶναι : πρὸς δργὴν (πρός), ἥντινα τύχητε (ζημιοῦντες) = εἰς πρώτην τυχαίαν ἔξαψιν σας.

44. παριέναι καὶ πάροδον ποιεῖσθαι · λέγεται ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ ὅποιοι ἀναβαίνουν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ ὁμιλήσουν. **ἀντερῶν** · δηλ. τῶν Κλέωνι. **ὅ ἀγών** = ὡς συζήτησις (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ). **καὶ τοῦτο** · ἐτέθη ἐν ἀρχῇ χάριν ἐμφάσεως = καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοῦτο, τὸ ὅποιον ἴσχυρίζεται κυρίως ὁ Κλέων (εἰς τὸ ὅποιον πρὸ πάντων ἐπιμένει ὁ Κλέων). **ἔαν· ἔξαρταται ἐκ τοῦ** : οὐ κελεύσω. **ἔς τὸ λοιπὸν** = εἰς τὸ μέλλον. **τάναντία γιγνώσκω** = ἔχω ἀντίθετον γνώμην, τῷ εὐπρεπεῖ λόγῳ = διὰ τὸν εὐλογοφανῆ λόγον. **δικαιότερος γάρ... τάχ'** ἀν ἐπισπάσαιτο = ἐπειδὴ δ λόγος αὐτοῦ εἶναι συμφωνότερος πρὸς τὸ αὐστηρὸν δίκαιον (περιέχει περισσότερα ἐπιχειρήματα), ἐὰν τὸ κρίνετε σύμφωνα μὲ τὴν δργήν σας κατὰ τῶν Μυτιληναίων, ἵσως ἥθελε σᾶς παρασύρει (δελεάσει). **ώστε τῶν δικαίων δεῖ** = ὡστε νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ ἀποδείξωμεν τὰ δικαιώματά μας. **δπως χρησίμως ἔξουσι=** τίνι τρόπῳ θὰ εἶναι χρήσιμοι εἰς ἡμᾶς.

45. οὖν = βεβαίως. πρόκεινται = ἔχουν θεσπισθῆ. τῷδε· δηλ. τῇ ἀποστασίᾳ τῶν Μυτ. τῇ ἐλπίδι... ἐπαιρόμενοι = οὔδεις μέχρι σήμερον κρίνας περὶ ἔαυτοῦ (ἔχων τὴν γνώμην) ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπιχείρημά του, ἔξετέθη εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἐπιχειρήσεως. **ἥσσω τῇ δοκήσει = κατωτέρων κατὰ τὴν ἰδέαν της (ἀνεπαρκῆ κατὰ τὴν γνώμην της). **τούτῳ· δηλ.** τῷ ἀφίστασθαι. **πεφύκασι =** εἶναι ἐκ φύσεως πλασμένοι. **ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ** = ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ των. **διεξεληγύθασι γε... προστιθέντες** = ἔχουν δοκιμάσει κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς ποινὰς οἱ ἄνθρωποι, ἐπακεξάνοντες αὐτὰς κατὰ μικρόν. **εἴ πως... ἔξαρταται ἐκ τοῦ ἐνν.** πειρώμενοι. **παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ** = ἐπειδὴ δὲ μὲ τὸν καιρὸν γίνονται παραβάσεις. **ἔς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι** = καταλήγουν (κατέληξαν) αἱ περισσότεραι εἰς τὸν θάνατον. **καὶ τοῦτο· δηλ.** ἡ θανατικὴ ποινή, οἱ νόμοι οἱ ἐπιβάλλοντες θανατικὴν ποινὴν (παραβαίνονται). **δέος = φόβητρον.** οὐδὲν ἐπίσχει = δὲν κωλύει καθόλου. **ἡ πενία ἀνάγκη...** **ἡ δὲ ἔξουσία...** καὶ φρονήματι = ἐνῷ ἡ μὲν πενία**

ἔνεκα τῆς ἀνάγκης (τῆς στερήσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν) γεννᾷ (δίδει) τὴν τόλμην, ἡ δὲ αὐθαίρετος εὐπορία (ὁ πλοῦτος)· ἔξουσία· κυρίως = τὸ ἔξεῖναι ποιεῖν, ὃ ἂν τις βούληται) ἔνεκα τῆς ὑπεροφίας καὶ αὐτοπει- θῆσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν. αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχίαι... ἐς τοὺς κινδύνους = αἱ δὲ ἄλλαι, περιπτώσεις τοῦ βίου ἔνεκα ἐμπαθοῦς τινος ὅρμῆς γεννῶσιν ἄλλο τι, καθ' ὃν λόγον (ὅπως) ἐκάστη τις κυριεύεται ὑπὸ ἀκαταγωνίστου τινὸς δυνάμεως (ἀμύνης, τιμῆς, ἕρωτος), ἔξωθοῦ- σα (ἡμᾶς) εἰς τοὺς κινδύνους. Κατ' ἔννοιαν : ἄλλοι μὲν παρακινοῦνται εἰς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴν πενίαν, ἡ δόποια τοὺς ἀναγκάζει νὰ εἶναι τολμηροί, ἄλλοι ἀπὸ τὸν πλοῦτον, ὁ ὅποιος ἔνεκα τῆς ὑπεροφίας καὶ αὐτοπει- θῆσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν, ἄλλοι δὲ ἀναλόγως τῶν ἀκαταμαχήτων παθῶν, τὰ ὅποια κυριεύουν αὐτοὺς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν. ἐν παντὶ = εἰς πᾶσαν περίστασιν. ὁ μὲν (ἔρως) τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντί- ζων, ἡ δὲ (ἐλπὶς)... Θλάπτουσι = ὁ μὲν ἔρως μετὰ κόπου καὶ φροντίδος ἐπινοῶν τὸ σχέδιον, ἡ δὲ ἐλπὶς τὴν εὐπορίαν (τὴν συνδρομὴν τῆς τύχης, τὴν εὐμένειαν) προϋποθέτουσα, πλεῖστα βλάπτουσι. καὶ ἡ τύχη... ἐπαίρειν = καὶ ἀληθῶς (= καὶ) ἡ τύχη ἐκτὸς κυτῶν (τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ ἔρωτος) οὐδόλως δλιγάτερον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ παρα- σύρῃ αὐτοὺς εἰς ἐπιχειρήσεις. ἀδοκήτως γάρ... προάγει = διότι ἀ- προσδοκήτως ἐνίστε παρουσιάζομένη παρακινεῖ τινα νὰ ἐκτίθεται εἰς κινδύνους καὶ μὲ μικρότερα μέσα (= ἐξ ἐλάσσονος παρασκευῆς) [ἀπὸ ὅσα ἔχουν οἱ ἀντίταλοι]. καὶ οὐχ ἥσσον = καὶ μάλιστα. ὅσῳ = καθ- ὅσον, διότι. ἄλλων ἀρχῆς = εἰς τὸ νὰ ἀρχῇ ἄλλων. ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασε = φαντάζεται τὸν ἑαυτόν του κάμποσο (= τι) ἴσχυ- ρότερον παρ' ὅσον πραγματικῶς εἶναι. ἀλογίστως = ἀπερισκέπτως. πολλῆς εὐθείας, διτις οἰεται = πολὺ ἀφελῆς εἶναι, διτις (= εἴ τις) νομίζει. τῆς ἀνθρωπίνης... πρᾶξαι = ἐνῷ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις αἰσθά- νεται ὅρμην (ὡθεῖται ἐνδοθεν) νὰ πράξῃ τι προθύμως. ἀποτροπὴν ἔχειν = νὰ ἀποτραπῇ (διὰ τῆς δυνάμεως τῶν νόμων ἡ δἰ ἀλλου τινὸς φοβεροῦ πράγματος). Τὴν πρὸς τὰς στάσεις ὅρμην ὁ Διόδοτος ἀνάγει εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀκαταγώνιστοι.

46. καταλύω = ἔξαλείφω, παύω. ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν = δύ- ναται νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. τὴν δαπάνην = τὰ ἔξοδα τοῦ πολέ- μου, τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν. καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν = καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ πληρώνῃ φόρον. ἔκεινως δὲ = κατ' ἐκεῖνον ὅμως

τὸν τρόπον (τὸν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὑποδεικνυόμενον)· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ νῦν μέν. **τίνα οἰεσθε...** ἐξ τούσχατον = ποία πόλις νομίζετε ὅτι δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ παρατείνῃ διὰ τῆς πολιορκίας τὸν χρόνον μέχρι τῆς ἐσχάτης ἔξαντλήσεως (μέχρις ἐσχάτων). **εἰ τὸ αὐτό...** ξυμβῆναι = ἐὰν ἡ βραδεῖα ἡ ταχεῖα συνεννόησις εἶναι τὸ ἔδιον πρᾶγμα. **καθημένοις** = πολιορκοῦσι. **διὰ τὸ ἀξύμβατον** = διότι οὐδένα συμβιβασμὸν δεχόμεθα. **τῷδε δηλ.** τῇ προσόδῳ. **μετρίως** = μὲν μετριοπάθειαν ὥπως ἔξομεν... **χρῆσθαι...** καὶ μὴ ἀξιοῦν = πῶς θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα (ἔχωμεν) τὰς πόλεις ἀκμαζούσας λόγῳ χρημάτων. **τὴν φυλακήν...** **τῆς ἐπιμελείας** = νὰ φυλάσσωμεν τὰς πόλεις (ὅρμώμενοι) ὅχι ἀπὸ τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν πράξεων ἡμῶν (τῆς διαγωγῆς ἡμῶν, τῆς καλῆς δηλ. διοικήσεως). **ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον** = φαινομενικῶς ἐλεύθερον καὶ ἀρχόμενον ἀκουσίως κατὰ τὰς συνθήκας. **εἰκότως** = εὐλόγως. (ἐπειδὴ ἀρχεται βίᾳ). **μηδ'** **ἐξ ἐπίνοιαν τούτου ἔωσι** = ὥπως ὅχι μόνον μὴ ἀποστῶσιν, ἀλλὰ μηδὲ νὰ διανοηθῶσι τὴν ἀποστασίαν (κοινῶς : μήτε νὰ τὸ βάλουν καν στὸ νοῦ τους). **ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον...** **ἐπιφέρειν** = εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν διλγωτέρους νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐνοχὴν (νὰ θεωρήσωμεν ἐνόχους).

47. ὁ δῆμος = ἡ δημοκρατικὴ μερίς. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 3,5 « τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσετε ». **ἀντικαθισταμένης** = ἀντιπάλου. **καταστῆσετε** = θὰ παράσχητε (εἰς τοὺς διλγαρχικοὺς). **προδειξάντων...** **κεῖσθαι** = ἀφοῦ προηγουμένως ἐδείξατε, ὅτι ἡ αὐτὴ τιμωρία περιμένει (τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μή)· **μὴ προσποιεῖσθαι**· δηλ. μὴ (ἀδικῆσαι αὐτούς). **προσποιεῖσθαι** = νὰ ὑποκρινῷμεθα τὸ ὅχι, δηλ. ὅτι δὲν ἡδίκησαν. **καὶ τοῦτο** · δηλ. ἐκόντας ἀδικηθῆναι ἡ διαφθεῖραι. **κάθεξις** = κατοχή, διατήρησις καὶ τὸ **Κλέωνος...** ἐν αὐτῷ (ἐν τῷ διαφθεῖραι αὐτούς) **ἄμα γίγνεσθαι** = καὶ ἡ κατὰ τὸν ισχυρισμὸν τοῦ Κλέωνος συνένωσις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ἐν τῇ τιμωρίᾳ (τῶν Μυτιλ.) ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ συγχρόνως ἐν τῇ καταστροφῇ τῶν Μυτ. **Ἄλλως** : δίκαιον καὶ συμφέρον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρχουν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῶν Μυτ. Διὰ τούτων ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐν κεφ. 40,4 «πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ».

48. γνόντες μετ' ἀπαρμφ. = κρίνοντες. **ἀμείνω** · ἐνν. τῶν βου-

λευμάτων τοῦ Κλέωνος. οἰκτῷ πλέον νείμαντες = ἀποδώσαντες περισσοτέραν σημασίαν εἰς τὸν οἰκτὸν. οἰς οὐδὲ ἐγὼ ἐώ προσάγεσθαι = ἀπὸ τὰ ὄποια οὐδὲ ἐγὼ ἀξιῶ (θέλω) νὰ παρασύρεσθε (καὶ δχι μόνον ὁ Κλέων), ἀπ' αὐτῶν = ἐξ αὐτῶν (τὰ ὄποια ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παραινοῦνται ὑπ' ἐμοῦ) δρυμώμενοι (= ἀπό). δστις εὗ βουλεύεται... ἀνοίᾳ ἐπιών = δστις σκέπτεται δρθῶς ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον μετὰ βιαίων μέτρων ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπερισκέπτως.

49. μάλιστα ἀντιπάλων = ἐξ ἵσου πειστικῶν. ήλθον ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης = ἐφιλονίκησαν παρὰ πᾶσαν τὴν δια τὸ προηγούμενον ψήφισμα μετάνοιάν των. (= ὅμως) τίνα τῶν δύο γνωμῶν νὰ προτιμήσωσι (περὶ τῆς ἀποφάσεως, τὴν ὄποιαν ὀφείλον νὰ λάβουν). ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι = ήλθον σχεδὸν ἵσοι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν. κατὰ σπουδὴν = ἐν σπουδῇ. μάλιστα = ἀκριβῶς. ἀλφιτα = ἀρτον ἀπὸ ἀλευρα κριθῆς. ἔλαιον = καρπηλατῶ. ἀλφιτα... πεφυρμένα = ἀρτοὺς ζυμωμένους μὲ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὑπνον ἥροιντο = ἔπαιρνον ὑπνον. κατὰ μέρος = διαδοχικῶς. πνεῦμα = ἀνεμος. ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον = πρὸς πρᾶξιν ἀσυνήθη, ἀποτρόπαιον. ή μὲν ἔφθασε τοσοῦτον δσον... (= ὡστε) ...ψήφισμα = ή μὲν ἐπρόλαβε καὶ ήλθεν τόσον πρωτύτερα, δσον ἥρκει, διὰ νὰ ἔχῃ ἀναγνώσει (μόνον) ὁ Πάχης τὸ ψήφισμα. ίστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται = φθάνει κατόπιν αὐτῆς. παρὰ τοσοῦτον ήλθεν ή Μυτ. κινδύνου = τόσον πλησίον τοῦ κινδύνου ηλθεν ή Μυτιλ. (τόσον πολὺ ἐκινδύνευσε).

50. γνώμη = προτάσει. κλήρους ποιήσαντες = διαιρέσαντες τὴν γῆν εἰς τμήματα. Αἱ κληρουχίαι είχον διτὸν λόγον, ἀφ' ἐνδὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπηκόων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων. τοῖς θεοῖς ἔξειλον ιεροὺς = ἔξεχώρισαν διὰ τοὺς θεούς, ὡστε νὰ εἶναι ιεροί. τοὺς λαχόντας = τοὺς ἐκλεγέντας διὰ κλήρου· ταξάμενοι... φέρειν = ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσουν· οἱ λαβόντες δηλ. τοὺς κλήρους ἐμίσθωσαν, αὐτοὺς εἰς τοὺς πρότερον κυρίους των ἀντὶ δύο μνῶν ἐτησίως. ὑπήκοον = ήσαν ὑπήκοοι.

III. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 40).

34. χειμῶνι· τοῦ 431 π.Χ. νόμος = ἔθιμον. πρῶτον· οὗτοι εἶναι οἱ πεσόντες κατὰ τὰς ἐν κεφ. 1 καὶ 22 ἀναφερομένας μάχας, κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν Ποτειδαίᾳ. δοτᾶ· οἱ νεκροὶ ἐν πάσῃ μάχῃ ἐκαίοντο ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ δοτᾶ αὐτῶν ἀνεκομίζοντο εἰς τὴν πατρίδα χάριν ἐπισήμου ταφῆς. προτίθενται = ἐκβέτουν (ἵσως ἐν τῇ ἀγορᾷ). ἀπογενόμενοι = οἱ ἀποθανόντες. πρότριτα· ἐπίρρ. = ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. σκηνὴ = παράπτημα. ἐπιφέρω = φέρω καὶ θέτω ἐπάνω· τὰ ἐπιφερόμενα ἥσαν ἄνθη, στέφανοι, ἀρώματα καὶ σκεύη ποικίλα. λάρναξ = τεφροδόχος κάλπη. κυπαρισσίνας· διὰ τὸ ξύλον τὸ στερεὸν καὶ εὔσμον. οὐλίνη = φέρετρον. φέρεται· δηλ. διὰ τῶν χειρῶν. ἐστρωμένη = σκεπασμένη διὰ νεκρικῆς σινδόνος. ἀφανεῖς· ἐκεῖνοι, τῶν δόποιων τὰ πτώματα δὲν ἀνευρέθησαν. ἀναίρεσις = τὸ σήκωμα· ἰδίως ἐπὶ τῶν νεκρῶν καὶ δοτῶν πρὸς ταφήν, ἀνακομιδή. ξυνεκφέρει = συμπαρακολουθεῖ. διὰ προσήκων = συγγενής. πάρειστ· αἱ γυναικεῖς δὲν συνοδεύουν τὴν ἐκφοράν, ἀλλὰ μόνον παρευρίσκονται εἰς τὸν τάφον, καὶ ἐκ τούτων μόνον αἱ συγγενεῖς. τιθέασι· δηλ. τὰς λάρνακας. σῆμα = νεκροταφεῖον. προσαστίου = τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ παρὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα. αἰεὶ· ἀφ' ὅτου δηλ. καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦτο, πάντως πρὸ τῶν Περσικῶν. αὐτοῦ· ἐν Μαραθῶνι, ὅπου σφέζεται μέχρι σήμερον. γνώμη = νοῦς. προήκω = ὑπερέχω. ἀξιώσις = ὑπόληψις. ἐπ' αὐτοῖς = πρὸς τιμὴν αὐτῶν, δοπότε ξυμβαίη αὐτοῖς· δηλ. χρῆσθαι τῷ νόμῳ = ὁσάκις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία. οὖν = τέλος πάντων. καιρὸς ἐλάμβανε = ἔφθασεν ἡ κατάλληλος στιγμή. ὡς ἐπὶ πλείστον τοῦ ὁμίλου = εἰς ὃσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος τοῦ συνηθροισμένου πλήθους, διὰ νὰ τοὺς ἀκούουν οἱ περισσότεροι.

35. τὸν προσθέντα· καὶ ὁ Περικλῆς πιθανῶς ἡγνόει αὐτόν· ἀλ-

λοι οὐ πέθετον τὸν Σόλωνα, ἄλλοι τὸν Θεμιστοκλέα, ἄλλοι τὸν Ἀριστείδην. οἴα· δῆλον. ή μεγαλοπρεπῆς προπομπή, οἱ θρῆνοι τῶν γυναικῶν καὶ ή σεμνὴ σαφής. **τάφος** = ταφή. καὶ μή... κινδυνεύεσθαι... πιστευθῆναι = καὶ νὰ μὴ διατρέχουν κινδυνον αἱ ἀρεταὶ (αἱ διακεκριμέναι οὐ πηρεσίαι) πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνδρὸς (νὰ δοθῇ δῆλον πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς διμιλήσῃ). **μετρίως** = προσηκόντως, ἐπιτυχῶς. **ἐν** **ῷ** = ἐν ζητήματι, ἐν τῷ δότοιῷ. ή δόκησις τῆς ἀληθείας = ή ίδεα περὶ τοῦ ὅτι ὁ βῆτωρ λέγει τὴν ἀληθειαν. **βεβαιούσται** = ἔξασφαλίζεται (ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀκροατῶν). **ξυνειδώς** = ὁ γνωρίζων, αὐτόπτης μάρτυς (τῶν πράξεων τῶν ἐπαινουμένων). **ἐνδεεστέρως** = ἐλλιπέστερον. **ἀπειρος**· δῆλον. τῆς δράσεως τῶν πεσόντων. **πλεονάζεσθαι** = λέγεσθαι ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον (ὅτι ἔξογκώνονται). **ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν** = ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του. **μέχρι τοῦδε...** εἰσί... ὡν **ἥκουσε** = ἐφ' ὅσον ἔκαστος φαντάζεται ὅτι καὶ ὁ Ἱδίος εἶναι ίκανὸς νὰ πράξῃ τι ἔξι ἔκεινων, τὰ δόποια **ἥκουσε**, τῷ δὲ **ὑπερβάλλοντι αὐτῶν** (ὡν **ἥκουσε**) = εἰς πᾶν δὲ ὅτι **ὑπερβαίνει** τὰς δυνάμεις του. **τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν** = ὑπὸ τῶν παλαιῶν (ἐκ πείρας) εὐρέθη δρθὸν ὅτι ταῦτα οὕτω γινόμενα ἔχουν καλῶς. **χρὴ καὶ ἔμε...** **δόξης τυχεῖν** = πρέπει καὶ ἔγων νὰ προσπαθῶν^{ν'} ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ προσδοκίαν ἔκαστου. **ώς** ἐπὶ **πλείστον** = ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

36. **ἐν τῷ τοιῷδε** = ἐν ἐπικηδείῳ τελετῇ, οἴα ή προκειμένη. ή **τιμὴ τῆς μνήμης** = ή· κατὰ προτίμησιν μνημόνευσις, ή τιμὴ νὰ μνημονεύωνται πρῶτοι. **διαδοχῇ** = διὰ κληρονομικῆς διαδοχῆς (τῶν μεταγενεστέρων). **ἔκεινοι** δῆλον. οἱ μέχρι τῶν Περσικῶν **πάτερες**· δῆλον. οἱ ἀπὸ τῶν Περσικῶν μέχρι τῆς ἐν Κορωνείᾳ μάχης (446 π.Χ.), ως ὁ Ἀριστείδης, Κίμων, Ξάνθιππος. **δῆμην ἔχομεν ἀρχὴν** (= ἐπικράτειαν)· αὕτη ὡρίσθη διὰ τῶν τριακονταετῶν σπονδῶν τῷ 445 π.Χ. **τὰ πλείω**· δῆλον. τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κράτους ὁργάνωσιν, παγίωσιν τῆς ἡγεμονίας, ἐπαύξησιν τῶν φύρων κλπ. **καθεστηκυῖα ἥλικια** = ή ἥλικια, καθ' ἦν ἐπέρχεται στάσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν δυνάμεων (ή ὥριμος ἀνδρικὴ ἥλικια). **μάλιστα** = περίπου. **πᾶσι**· ἐνν. **χρήματα, πεζικὴν** καὶ ναυτικὴν δύναμιν, φρούρια. **ἐπ' αὐτά·** δῆλον. εἰς τὴν παροῦσαν ισχύν. **ἐπιτήδευσις** = διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ, ἀρχαῖ. **πολιτεία** = ὁ δημόσιος βίος, πολιτική.

τρόποι = τρόποι σκέψεως καὶ ἐνεργείας, χαρακτήρ. ἐπὶ τῷ παρόντι = εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. διὰ τὸ διμιλος = ὅλον τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος. **ἐπακοῦσαι** = μετὰ προσοχῆς (= ἐπὶ) ἀκοῦσαι.

37. οὐζηλούσῃ = ἡ ὁποία δὲν ζηλεύει (ὅπως δηλ. ἡ τῶν Δακεδαιμονίων, ἡ ὁποία ἀντέγραψε τοὺς νόμους τῆς Κρήτης). **τισὶν** = εἰς πάντα ἄλλον. διὰ τὸ μή... **οἰκεῖν** = διότι εἴναι συντεταγμένον (τὸ πολίτευμα), οὔτως, ὥστε νὰ στηρίζηται ὅχι ἐπὶ τῶν ὀλίγων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λαοῦ. **μέτεστι...** **πᾶσι τὸ ἴσον** = πάντες κατὰ τοὺς νόμους ἔχουν ἴσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἴδιωτικάς των ὑποθέσεις. **κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν** = ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτίμησιν (κατάλληλον ἐκλογὴν) τῶν προσώπων, τῶν ἐκλεγομένων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. **ὡς ἔκαστος ἐν τῷ εὐδαιμονεῖ,** **οὐκ ἀπὸ μέρους...** **προτιμᾶται** = καθ' ὅσον ἔκαστος ἐν τινι κλάδῳ διακρίνεται μᾶλλον ὡς ἐκ τῆς ἱκανότητός του ἡ ὡς ἐκ τῆς προνομούχου τάξεώς του (προτιμᾶται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν). ἦτοι αἱ δημόσιαι θέσεις καταλαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωπικῆς ἀξίας ἔκαστου καὶ ὅχι τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. 'Ἐν Σπάρτη τούναντίον οἱ βασιλεῖς ἐβασίλευον λόγῳ τῆς καταχωγῆς των ἀπὸ τοῦ 'Ηρακλέους, καὶ ἀν δὲν εἶχον ἀρετήν, τὴν δὲ πόλιν ἐκυβέρνων μόνον οἱ δμοιοι. **κατὰ πενίαν** = πένης ὕν. **ἀξιώματος ἀφανείᾳ** = διὰ τὴν ἀσημότητα τῆς κοινωνικῆς τάξεως. **ἔλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν** = ζῶμεν ὑπὸ τὴν προστασίν τοῦ πολιτεύματος ἀνευ περιορισμῶν εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις ἡμῶν (τὸν δημόσιον βίον). **καὶ ἔς τὴν πρὸς ἀλλήλους...** **ὑποψίαν** = καὶ εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις εἴμεθα ἀπηλαγμένοι τῆς ἀμοιβαίας ὑποφίας (καχυπόπτου ἐπιτηρήσεως) τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν. **Ὑπαινίσσεται καὶ ἐνταῦθα τὴν Σπάρτην,** ὅπου πράττων τις κατὰ βούλησιν ἐπέσυρε τὴν περιέργειαν τῶν ἄλλων, οἵτινες ἔξήταζον τὶ πράττει ὁ ἄλλος καὶ διατί. **οὐδὲ ἀζημίους μέν,** **λυπηρὰς δέ...** **προστιθέμενοι** = χωρὶς νὰ στενοχωρεύμεθα διὰ πράξεις ἄλλων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἴναι μὲν ἀξιαι τιμωρίας, ἀλλὰ προκαλοῦν δυσάρεστον συναίσθημα εἰς ὅσους τὰς βλέπουν. **τὰ δημόσια...** **οὐ παρανομούμεν** = εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις μας ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας ἀπὸ εὐλάβειαν. **τῶν ἐν ἀρχῇ** = τῶν ἀρχόντων. **ἀκροάστει** = δι' ὑπακοήν, πειθαρχοῦντες. **κείνται** = εἴναι νομοθετημένοι. **ἄγραφοι** = οἱ ἡθικοὶ νόμοι (οἱ ὅποιοι ὑπάρχουν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων).

38. καὶ μὴν καὶ = ἀλλὰ πρὸς τούτοις (οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐλευθεριότης, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀναπαύλαις). ἀναπαύλαις τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα = εὔρομεν μέσα πνευματικῆς ἀναπαύσεως (ψυχαγωγίας). διετήσιος = ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος γινόμενος. 'Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε πλῆθος ἑορτῶν. νομίζοντες ἀγῶσι = χρώμενοι. Ἰδιαι κατασκευαῖ· ἴδιωτικαὶ οἰκίαι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος αὐτῶν (ἐπιπλώσεις). ὃν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει = ἡ ἐκ τῶν ὅποιων εὐχαρίστησις ἐκβάλλει τὴν λύπην (διαλύει τὴν δυσθυμίαν). ἐπεσέρχεται = εἰσάγονται πρὸς τούτοις. καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν... ἀνθρώπων = καὶ συμβαίνει εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπολαύωμεν τὰ προϊόντα (ἀγαθὰ) τῶν ἄλλων χωρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς οἰκειότητος (εὐκολίας), μετὰ τῆς δοπίας ἀπολαύομεν τὰ προϊόντα τῆς Ἀττικῆς (= τὰ αὐτοῦ γιγνόμενα).

39. τῶν πολεμικῶν μελέταις = ἐν τῷ κύκλῳ τῆς πολεμικῆς ἐκπαιδεύσεως. οὐκ ἔστιν ὅτε = οὐδέποτε. ξενηλασίαι = ἀπελάσεις ξένων· ὅπως δηλ. ἐγίνοντο ἐν Σπάρτη διὰ τὸν φόβον ἐπιδράσεως ξενικῶν τρόπων εἰς τὰ ἥθη των. ἀπάταις· ὅπως δηλ. ἐδιδάσκοντο οἱ νέοι τῆς Σπάρτης διὰ νὰ γίνωνται πολυμήχανοι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἔχθρούς. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχω = (πιστεύοντες) εἰς τὴν ἔμφυτον (προσωπικὴν) ἡμῶν γενναιοψυχίαν ἐν τῷ πολέμῳ (κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως). παιδεῖαι = τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα. τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται = ἐπιδιώκουν τὴν ἀνδρείαν (ὡς σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς). ἀνειμένως = ἀνέτως. ισοταλής = ισοδύναμος. καθ' ἔσυτονς = μόνοι των. τὴν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες = ὅταν ἡμεῖς οἱ Ἰδιοι (= αὐτοὶ) εἰσβάλλωμεν εἰς τὴν χώραν τῶν ἄλλων. οὐ χαλεπώς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ... τὰ πλείω κρατοῦμεν = μαχόμενοι ἐν τῇ ξένῃ γῇ νικῶμεν εὐκόλως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τοὺς ὑπέρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν ἀμυνομένους. διὰ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλά... ἐπίπεμψιν = διότι εἰς πολλὰς κτήσεις ἀποστέλλομεν ἀνδρας ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἰδίους. προσμείγνυμι = ἔρχομαι εἰς χειρας, συμπλέκομαι. αὐχῶ = καυχῶμαι. καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον... κινδυνεύειν = καὶ ὄντως, ἐνῷ κατερχόμεθα εἰς τοὺς κινδύνους μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν ἀνετον δίαιταν (ῥαθυμία = ἀνέτως διαιτώμενοι) μᾶλλον παρὰ τὴν ἐπίπονον δίσκησιν (πόνων μελέτη) καὶ μὲ ἀνδρείαν προερχομένην μᾶλλον ἐκ τῆς ἐλευθερίου μορφώσεως (ἀνατροφῆς ἡμῶν = τρόπων ἀνδρείας) παρὰ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νόμων (= μετὰ νόμων). περιγίγνεται ἡμῖν... μὴ προκάμνειν = ἔχομεν τὸ

πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν (καταπονούμεθα) ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰ μέλλοντα δεινὰ (= ἔνεκα τῶν ἐναγωνίων πολεμικῶν παρασκευῶν, τὰς ὁποίας προκαλοῦν οἱ μέλλοντες κίνδυνοι). αἰεὶ μοχθούντων = τῶν ὑποβαλλομένων εἰς συνεχεῖς ἐπιμόχθους ἀσκήσεις. ἀξίαν εἶναι · ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐνν. φημί.

40. εὐτέλεια = λιτότης. **φιλοσοφῶ** = ἀσχολοῦμαι εἰς τὰ γράμματα. **μαλακία** = τρυφλότης. **φιλοκαλοῦμεν...** ἀνευ μαλακίας = θεραπεύομεν τὰς ὥραιας τέχνας μὲ μικρὰν διπλάνην καὶ καταγινόμεθα εἰς τὰ γράμματα χωρὶς νὰ ἐκθηλυνώμεθα. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς, διότι οἱ Λακ. κατηγοροῦν τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ τρυφῇ. ἐνῷ αὐτοὶ ἐφοβοῦντο μήπως αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα τοὺς ἐκθηλύνουν. **πλούτω** ἔργου... **χρώμεθα** = καὶ τὸν πλοῦτον χρησιμοποιοῦμεν μᾶλλον ὡς ἀφορμὴν (κινητήριον δύναμιν) πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ἢ ὡς ἀφορμὴν πρὸς κομπορρημοσύνην (ἐπίδειξιν). καὶ τὸ πένεσθαι... **αἴσχιον** = τὸ νὰ δομολογῇ κανεὶς τὴν πενίαν δὲν εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ τούναντίον ἐντροπὴ εἶναι τὸ νὰ μὴ ἀποφεύγῃ κανεὶς αὐτὴν διὰ τῆς ἔργασίας (κατὰ λέξιν : ἀλλά, καὶ ἂν νομίζῃ κανείς, ὅτι τοῦτο εἶναι ἐντροπή, μεγαλυτέρα ἐντροπὴ εἶναι (= αἴσχιον)... **ἔνι** = ἔνεστι, εἶναι δυνατόν. **τοῖς αὐτοῖς** · εἶναι οἱ πολιτευόμενοι (κυρίως). **ἔτεροις** · εἶναι οἱ ἐπαγγελματίαι. **πρὸς ἔργα τετραμμένοις** = ἐνῷ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των. **γνῶναι** (ἔνι) = νὰ ἔχουν πλήρη γνῶσιν τῶν ποτικῶν (δημοσίων) ζητημάτων. Ἐν Σπάρτη εἰς μὲν τοὺς Σπαρτιάτας δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀσχολοῦνται εἰς χειρωνακτικὰ ἐπαγγέλματα, οἱ δὲ ἀσκοῦντες τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα Λακεδαιμόνιοι φαίνεται ὅτι δὲν ἦσαν ἔμπειροι εἰς τὰ πολιτικά. **ἀχρεῖος** = ἄχρηστος. καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομέν γε... **τὰ πράγματα** = καὶ ἡμεῖς οἱ ἔδιοι (ὅλοι οἱ πολῖται) ἢ ἐκφέρομεν τούλαχιστον γνώμην ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀλλων (κυρίως πολιτικῶν) προτεινομένων ζητημάτων ἢ συλλαβιβάνομεν ἴδιας ὁρθὰς γνώμης καὶ ὑποβάλλομεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν κρίσιν ἀλλων (ὡς μέλη τῆς βουλῆς). ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι... **ἔργῳ ἐλθεῖν** = ἀλλὰ μᾶλλον (βλάβην ἥγούμενοι) τὸ νὰ μὴ φωτισθῶμεν διὰ λόγων πρότερον, πρὶν ἐκτελέσωμεν (πραγματοποιήσωμεν) ὅσα πρέπει νὰ γίνουν, **διαφερόντως** καὶ τόδε **ἔχομεν** = ὑπερέχομεν καὶ κατὰ τὸ ἔξῆς. **ώστε τολμᾶν** = ὅτι τολμῶμεν. **οἱ αὐτοὶ** = συγχρόνως. **ἐκλογίζομαι** = ὑπολογίζω ἀχριβῶς. **μάλιστα** ἀναφ. εἰς τὰ δύο ἀπαρέμφατα. **δ** = τοῦτο δὲ =

τούναντίον δμως. ἀμαθία = ή τῶν κινδύνων ἄγνοια. θράσος = ἀλογος τόλμη. λογισμὸς = ὄρθη (μελετημένη) σκέψις. ιράτιστοι τὴν ψυχὴν = γενναιοψυχότατοι. τὰ δεινὰ = οἱ κίνδυνοι. διὰ ταῦτα = διὰ τοῦτο (τὸ γιγνώσκειν). καὶ τὰ ἔς ἀρετὴν ἐνηθτιώμεθα τοῖς πολλοῖς= καὶ ως πρὸς τὴν εὐεργετικὴν διάθεσιν διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. βεβαιότερος δ δράσας... σώζειν = σταθερώτερος φίλος εἰναι δ εὐεργετήσας οὕτως, ὥστε νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῆται ζωντανὴ πάντοτε ή ἀνάμνησις τῆς ὁφειλῆς του διὰ τὴν εὐεργεσίαν (νὰ διατηρῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετηθέντος διὰ τῆς διαρκοῦς πρὸς αὐτὸν εὔνοίας του). δ δ' ἀντοφείλων... ἀποδώσων = ἐνῷ δ ὑποχρεωμένος εἰναι ὅχι τόσον πρόθυμος (εἰναι ψυχρὸς) νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος του, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι θὰ ἀποδώσῃ εὐεργεσίαν, ὅχι διὰ νὰ τοῦ χρεωστῆται εὐγνωμοσύνη, ἀλλὰ πρὸς ἔξόφλησιν ὑποχρεώσεως. τοῦ συμφέροντος λογισμῷ = ἀποβλέποντες εἰς τὸ συμφέρον. τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ= τὴν πεποίθησιν, τὴν ὅποιαν ἐμπνέει ή εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων. ἀδεῶς = χωρὶς νὰ φοβούμεθα (ἀγνωμοσύνην ἢ ζημίαν). Παραδείγματα ἀνιδιοτελοῦς συνδρομῆς τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἄλλους ἀναφέρει ή ιστορία, ως τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀποστατήσαντας ἀπὸ τοῦ Δαρείου "Ιωνας, τὴν ὑπὸ τὸν Κίμωνα πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας βοήθειαν κατὰ τὸν τρίτον Μεσσηνιακὸν πόλεμον.

41. ξυνελών = συντόμως, παίδευσιν τῆς Ἐλλάδος= σχολεῖον, κέντρον πάσης πνευματικῆς μορφώσεως. καθ' ἕκαστον δοκεῖν... αὕταρκες παρέχεσθαι = νομίζω ὅτι εἰς καὶ διὰ τὸ πολίτης ἔχει τὴν ἴκανότητα νὰ μορφώσῃ (παρέχεσθαι ἀν) τὸν ἔχυτόν του ἴκανὸν εἰς πλεῖστα καὶ ποικιλότατα εἰδὴ ἀσχολιῶν (= ἐπὶ πλεῖστα εἰδὴ) μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδεξιότητα καὶ χάριν (= μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως). κόμπος λόγων = κομπορρημοσύνη. ἔργων ἀλήθεια = ζωντανὴ ἀλήθεια. ή δύναμις τῆς πόλεως· περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς δυνάμεως τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἔγινε λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ. τρόπων· οὓς προεῖπεν ἐν 37. μόνη τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἔς πειραν ἔρχεται = μόνη ἔξ δλων τῶν σημερινῶν δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται ἀνωτέρα (τῆς περὶ αὐτῆς ἐπικρατούσης γνώμης). τῷ πολεμίῳ... ὑφ οἶων κακοπαθεῖ = δίδει εἰς τὸν ἔχθρὸν ἀφορμὴν νὰ ἀγανακτῇ, ὅτι ὑπὸ τοιούτων (ἀναξίων ἀντιπάλων) κακοπαθεῖ. κατάμεμψιν = ἀφορμὴν παραπόνων. σημεῖα = σημεῖα (τὰ ὅποια

σωζόμενα μέχρι σήμερον μαρτυροῦν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Περικλέους λεγομένων). οὐδὲ δὴ = δχι δά. τοι = βεβαίως. ούδεν προσδεόμενοι... οὔτε δστις ἐπεσι... ή ἀλήθεια βλάψει = χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην οὔτε τοῦ 'Ομῆρου ὡς ὑμνητοῦ οὔτε ἄλλου τινός, δὲ δόποιος θὰ τέρψῃ μὲν πρὸς στιγμὴν διὰ στίχων, ἀλλ' η πραγματικὴ ἀλήθεια (η ἐπισκόπησις αὐτῶν τῶν ἕργων τῶν ὑμνουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ) θὰ καταδείξῃ φευδῆ τὴν περὶ τῶν πραγμάτων ἰδέαν (τὴν ποιητικὴν παράστασιν τῶν πράξεων = τὴν ὑπόνοιαν). ἐσβατὸς = προσιτός. ξυγκατοικίσαντες = ἴδρυσαντες ἐκτὸς τῶν ἀποικιῶν μνημεῖα. κακῶν τε κάγαθῶν· παρὰ τὴν Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου πανωλεθρία τῶν Ἀθηναίων μαρτυρεῖ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως ὅμοίως, ὅπως καὶ αἱ περιφανεῖς τοῦ Κίμωνος νῦκαι περὶ τὸν Εύρυμέδοντα. δικαιῶ = ἀναγνωρίζω ὡς καθῆκον. λειπόμενοι = οἱ ἐπιζώντες. εἰκός (ἐνν. ἐστιν) ἔθέλειν. ὑπέρ... κάμνω = κοπιάζω.

42. τῶνδε δὴ. τῶν πλεονεκτημάτων τῶν Ἀθηναίων. δμοίως = ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. εὐλογία = ἔπαινος, ἐγκώμιον. σημείοις = δι' απτῶν ἀποδείξεων. αὐτῆς· δὴ. τῆς εὐλογίας. τὰ μέγιστα = τὰ πλεῖστα καὶ σπουδαιότερα σημεῖα. οὐκ ἂν πολλοῖς... φανείη = δι' ὀλίγους "Ελληνας δύναται νὰ φανῇ (θὰ εύρεθῇ) ὁ λόγος ἀνάλογος τῶν ἕργων, ὅπως ὁ διὰ τοὺς προκειμένους νεκροὺς (= ὀλίγοι "Ελλήνες ὑπάρχουν, ὅπως οἱ προκείμενοι, εἰς τοὺς ὅποιους ἀρμάζει τοιοῦτος ἔπαινος). δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν... καταστροφὴ = μοῦ φαίνεται δεῖστι ὁ τῶν προκειμένων νεκρῶν θάνατος, εἴτε οὗτος εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους), εἴτε εἶναι η τελευταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους), εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀνδραγαθίας των. καὶ γάρ τοις τάλλα χείροσι... προτίθεσθαι = διότι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως φαῦλοι, δικαιοῦνται νὰ προβάλλουν πρὸς ὑπεράσπισίν των τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ὑπέρ πατρίδος ἀνδραγαθίας των. ἀγαθῶ = διὰ γενναίας, πατριωτικῆς πράξεως. κακὸν = ήθικὸν σφάλμα. κοινῶς = πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον. ἐκ τῶν ἴδιων = διὰ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν τοῦ ἴδιωτικοῦ των βίου. μαλακίζομαι = ἐπιδεικνύω δειλίαν. τὴν ἔτι = τὴν μικροτέραν, ὡς κανὲν ἔτι δαφυγάνω... πλουτήσειν = διὰ διαφυγῶν τὴν πενίαν ἥτο ἐνδεχόμενον νὰ πλουτήσῃ. τοῦ δειγοῦ = τοῦ κινδύνου. αὐτῶν· δὴ. τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐλπίδος

νὰ διαφύγουν τὴν πενίαν. λαβόντες = ἐκλαβόντες, κρίναντες. μετ' αὐτοῦ· δηλ. τοῦ κινδύνου = κινδυνεύοντες. ἔβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ... τῶν δὲ ἔφιεσθαι = ἀπεφάσισαν ὑπομένοντες τὸν κίνδυνον τοὺς μὲν ἔχθρούς νὰ τιμωροῦν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐκεῖνα (τὴν περαιτέρω ἀπόλαυσιν καὶ τὸν πλοῦτον) νὰ ἐπιθυμοῦν (νὰ διατηρήσουν δηλ. τὸν πόθον, διότι ὁ ἀγών ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ καὶ εὔτυχῆς δ' αὐτούς). ἔλαπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες = ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν ἐλπίδα τὸ ἄδηλον (τὴν ἀβεβαιότητα) τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως. ἔργω δὲ περί... ἀξιοῦντες πεποιθένται = ἐν τῇ πράξει δὲ θεωροῦντες καθῆκον τῶν νὰ ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν προσωπικήν τῶν ἐνδρείαν ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν τῶν ὑπάρχοντα ἥδη κίνδυνον. ἐν αὐτῷ· δηλ. τῷ κινδύνῳ. τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου = τὴν ἐπὶ δειλίᾳ κακὴν φήμην, κατηγορίαν. τὸ ἔργον = τὴν μάχην. καὶ δι' ἔλαχίστου καιροῦ... ἀπηλλάγησαν = καὶ ἐν βραχυτάτῃ κρισίμῳ στιγμῇ (τῆς τύχης), ὅτε ἥλπιζον νίκην μᾶλλον παρὰ ἤτταν, ἀπέθανον.

43. τοὺς δὲ λοιπούς... διάνοιαν ἔχειν = οἱ δὲ ἐπιζῶντες πρέπει νὰ εὕχεσθε μὲν εἰς τοὺς θεούς νὰ σᾶς δίδωσι τύχην ἀκινδυνοτέραν, ἀλλὰ νὰ μὴ θεωρῆτε ἀξιοῦντος τοῦ ἔχυτοῦ σας (καταδέχεσθε) νὰ ἔχετε ποσῶς ἀτολμότερον τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἔχθρῶν. λόγω σκοπεῖν τὴν ὠφελίαν = κρίνειν (ἔξετάζειν) κατὰ τὸν λόγον (τῶν ῥητῶν) τὴν ὠφέλειαν (μὴ περιορισθῆτε νὰ ἀκούετε τὰ καλὰ ἀπὸ τὴν λόγον μου μόνον). ἔργω θεώμενοι = παριστάμενοι θεκταὶ ἐμπράκτως (τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως, ὅπως παρουσιάζεται αὕτη ἀπὸ τὰ πράγματα). ἐν τοῖς ἔργοις = ἐν ταῖς μάχαις. διπότε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖεν = εἴ ποτε καὶ πειρώμενοί τινος σφαλείησαν (συνέβη νὰ ἀποτύχωσι). οὐκ οὖν = δυμως διὰ τοῦτο δέν... καλλίστον ἔρανον τῇ πόλει προϊέμενοι = τὴν καλλίστην συνεισφορὰν προσφέροντες εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. ίδιᾳ = προσωπικῶς. παρὰ τῷ ἐντυχόντι... καιρῷ = εἰς πᾶσαν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου (ὅταν δηλ. εἰς πανηγύρεις ἐκφωνοῦνται λόγοι, θὰ μνημονεύωνται αὐτοὶ) καὶ ἔργον (διπάντες τὴν μάχην θὰ προτρέπουν τοὺς μαχομένους νὰ μιμοῦνται αὐτούς). σημαίνει = σημεῖόν ἐστι, διατηρεῖ τὴν μνήμην τῶν. οἰκείᾳ δηλ. γῆ. μὴ προσήκουσα = ή ξένη. ἄγραφος μνήμη = ή ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγγεγραμμένη, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ : στηλῶν ἐπιγραφή. ἄγραφος μνήμη... ἐνδιαιτᾶται = ή ἄγραφος ἀνάμνησις τῆς διαθέσεως Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

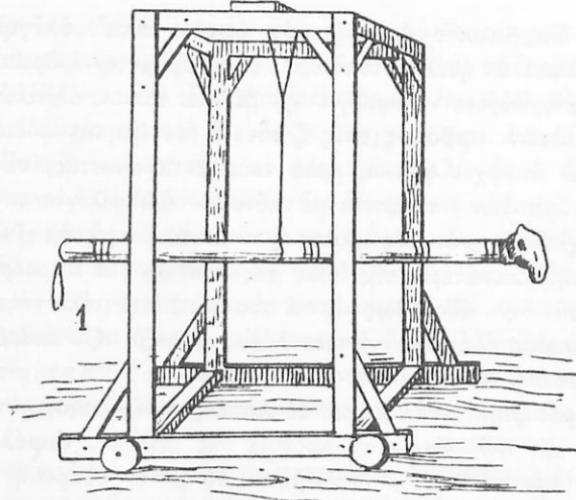
μᾶλλον (τῶν πεσόντων) παρὰ τοῦ ἔργου αὐτῶν μικροῦ ἢ μεγάλου κατοικεῖ μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἑκάστου. καὶ τὸ εὑδαιμον... κρίνοντες = καὶ ἔχοντες τὴν ἴδιαν ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία, ἡ δὲ εὐψυχία εἶναι ἡ ἐλευθερία. περιορῶμαι = πτοοῦμαι; ἀποδειλιῶ. κακοπραγῶ = δυστυχῶ. ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία... κινδυνεύεται = ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διατρέχουν τὸν κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χείρων ἐν τῷ μέλλοντι (= ἔτι) βίῳ των. καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα ἐν. ἔσται = καὶ εἰς τοὺς ὅποιους ἡ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν των κατάστασιν) θὰ εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. ἀλγεινοτέρα γάρ... κάκωσις = διότι δι' ἄνδρα βέβαια εὐγενῆ καὶ ὑπερήφανον (μὲ φιλότιμο) εἶναι πικροτέρα ἡ ταπείνωσις ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς δειλίας. ἀναίσθητος = ἀνώδυνος.

44. τοκεὺς (γονεύς). ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες = γνωρίζουν ὅτι ἀνετράφησαν ἐν μέσῳ ποικίλων περιπετειῶν. εὐπρεπεστάτης τελευτῆς = ἐνδοξοτάτου θυνάτου. οἷς ἐνευδαιμονῆσαι... ξυνεμετρήθη = τῶν ὅποιων ὁ βίος ωρίσθη (ἐδόθη) ἐν συμμέτρῳ ἀναλογίᾳ, ὥστε νὰ περάσουν αὐτὸν ἐν εὐδαιμονίᾳ, καὶ νὰ ἀποθάνουν ἐν τῷ αὐτῷ βίῳ εὐδαιμονίας (: τοὺς ὅποιους συνώδευσεν ἡ αὐτὴ εὐτυχία καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον). Ὡν ἀναφ. αἰτιολ. = διότι αὐτῶν. λύπη οὐχ ἀν... στερίσκηται = λυπεῖται τις ὅχι δι' ἀγαθά, τὰ ὄποια στερεῖται, χωρὶς νὰ τὰ δοκιμάσῃ. ἔθας τινος = συνηθισμένος μέ τι. ἴδια = κατ' ἴδιαν, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. τῶν οὐκ ὄντων... ἔσονται = οἱ κατόπιν γεννώμενοι εἰς τινας παῖδας θὰ τοὺς κάμουν νὰ λησμονήσουν τοὺς ἀποθανόντας. ξυνοίσει. ὑποκ. τὸ ἐπιγίγνεσθαι παῖδας. οὐ γάρ οἴόν τε ἵσον... κινδυνεύωσι = διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτωνται περὶ τῶν κοινῶν ὄμοιώς ὁρῶς καὶ δικαιώς (ἐν ἰσότητι ὑποχρεώσεων καὶ δικαιοσύνη) μὲ τοὺς ἔχοντας τέκνα εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μὴ συνεισφέροντες τέκνα (= εἰς τὸν πόλεμον) δὲν διατρέχουν κίνδυνον νὰ τὰ χάσουν. παρηθῶ = γίνομαι παρηλιξ. τόνδε· ἐνν. τὸν ὑπόλοιπον βίον. κουφίζομαι = παρηγοροῦμαι. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον = ἡ φιλοτιμία (φιλοδοξία) μόνον δὲν γηράσκει. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμάσθαι = δὲν εὐχαριστεῖ τόσον τὸ κέρδος, ὅσον ἡ δόξα. ἀχρεῖος = ἄχρηστος.

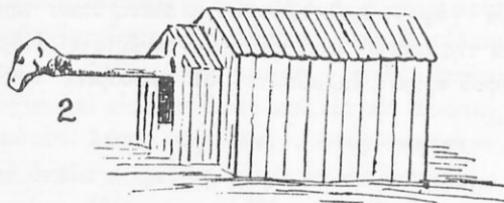
45. μέγαν = δυσχερῆ. καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς

(= καὶ εἰ ὑπερβάλοιτε ἀρετῇ) οὐχ ὁμοῖοι ἀλλ᾽ ὀλίγῳ χείρους
 κριθεῖτε = καὶ ἂν ἡθέλετε ἐπιδείξει δλως ἔξαίρετον ἀνδρείαν καὶ τότε
 μόλις θὰ κατορθώνετε νὰ κριθῆτε δχι βέβαια δμοῖοι, ἀλλὰ ὡς κατά τι
 κατώτεροι αὐτῶν. φθόνος τοῖς ζῶσι... τετίμηται = διότι μεταξὺ^ν
 τῶν ζώντων ὑπάρχει φθόνος πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστάς, οἱ δὲ νεκροὶ^ν
 (= τὸ μὴ ἐμποδὼν) τιμῶνται μὲ εὔνοιαν ἀδιαφιλονίκητον. τῆς τε
 γάρ ὑπαρχούσης φύσεως κλέος ή = μεγάλη τιμὴ θὰ εἶναι εἰς σᾶς,
 ἂν δὲν φανῆτε κατώτεροι τῆς ἴδιας σας φύσεως (τοῦ προορισμοῦ σας,
 ἂν ἀσχολησθε δηλ. ἀθορύβως εἰς τὰ οἰκιακὰ) καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνην,
 περὶ τῆς δόποιας ἐλάχιστα γίνεται λόγος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν (ἐν τῇ
 ἀγορᾷ) εἴτε διὰ τὸ καλὸν εἴτε διὰ τὸ κακόν.

46. πρόσφορα = ἐπίκαιρα. οἱ θαυτόμενοι κεκριμηνταὶ δηλ. τῇ
 συμπαθείᾳ τῶν πολιτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς πόλεως. ὠφέλιμον στέ-
 φανον... προτιθεῖσα = ὠφέλιμον (οὐ μόνον εὑπρεπῆ, δπως ητο
 εἰς τοὺς κυρίως ἀγῶνας) ἀμοιβὴν τῶν τοιούτων ἀγώνων (ὑπέρ πα-
 τρίδος) προβάλλουσα εἰς τοὺς προκειμένους νεκροὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπι-
 ζῶντας. δθλα γάρ... πολιτεύουσι = διότι, δπου προβάλλονται μέ-
 γιστα βραβεῖα τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖ πολιτεύονται δριστοὶ ἀνδρες. ἀπολοφυ-
 ράμενοι = ἀφοῦ ἀρκετά ἐκλαύσατε. δν προσήκει = τὸν προσήκοντα
 τὸν ἴδικόν του.

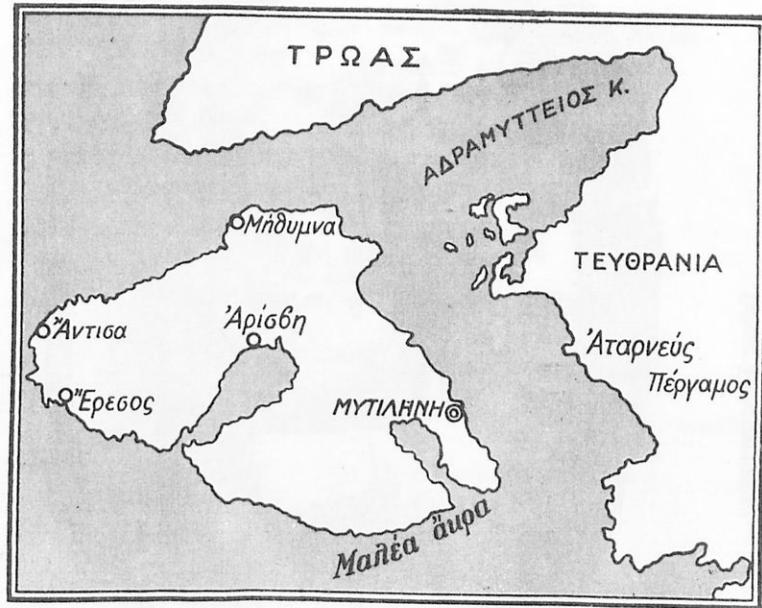
1. Κριός κρεμαστός.

2. Κριός προκεκαλυμμένος ἐντὸς χελώνης (χελώνη κριοφόρος).
Καὶ τὰ δύο εἴδη τοῦ κριοῦ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς κατακρήμνισιν τειχῶν.

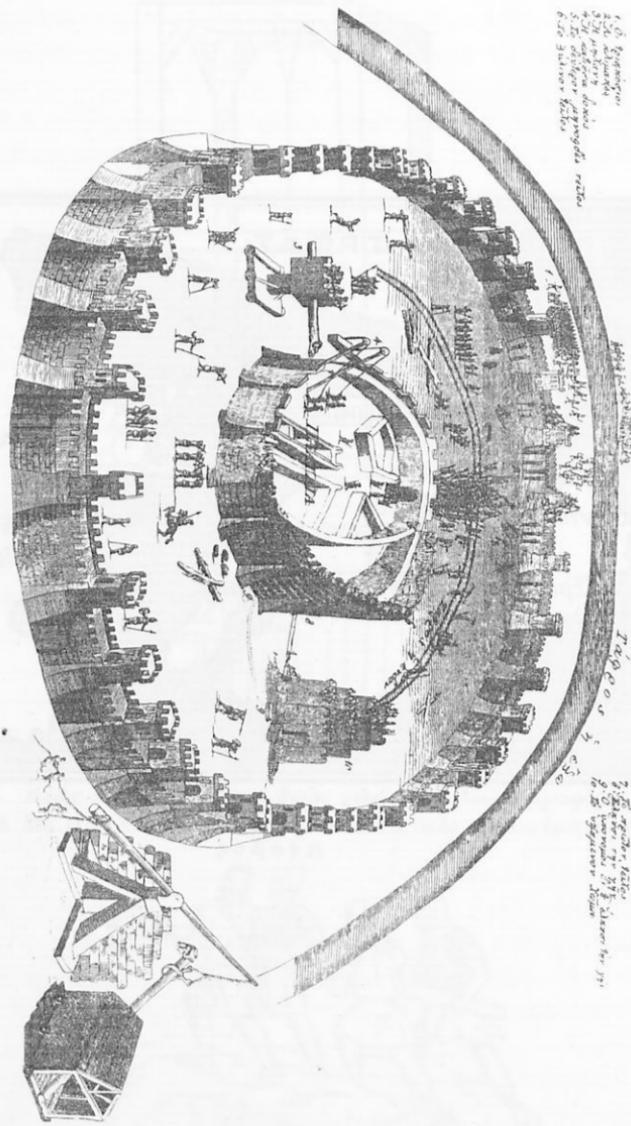

3. Κριός φορητός (πρὸς παραβίασιν κυρίως πυλῶν)

Λέσβος

Τεχνο-Πλευρωνήσια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Εἰκὼν τοῦ Θουκυδίδου	5
Εἰσαγωγὴ	6
I. Ὁ Θουκυδίδης	7
II. Ἡ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κατάστασις ἐν Ἑλλάδι	10
ΜΕΡΟΣ Α'	
I. Πλαταιαῖς	
α) Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς (Β, 1 - 6)	15
β) Πλαταιῶν πολιορκία (Β, 71 - 78)	20
γ) Πλαταιέων ἔξοδος (Γ, 20 - 24)	25
δ) Πλαταιέων παράδοσις (Γ, 52)	29
ε) Δημηγορία Πλαταιέων (Γ, 53 - 59)	30
ζ) Δημηγορία Θηβαίων (Γ, 61 - 67)	36
ζ) Πλαταιέων καταδίκη (Γ, 68)	41
II. Λεσβιακά	
α) Μυτιληναίων ἀποστασία (Γ, 1 - 18)	43
β) Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους. Μυτιληναίων παράδοσις (Γ, 25 - 33)	43
γ) Ἀθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων (Γ, 35 - 50)	53
δ) Δημηγορία Κλέωνος (Γ, 37 - 40)	54
ε) Δημηγορία Διοδότου (Γ, 42 - 48)	59
III. Περικλέους ἐπιτάφιος (Β, 34 - 46)	65
ΜΕΡΟΣ Β'	
Ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις	75

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τὸ κάτωθι βιβλιόσημον εἰς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

³ Αντίτυπον στερούμενον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψύτυπον. 'Ο διαθέτων, πωλῶν ἢ χρησιμοποιῶν αὐτὸν διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἔρθρου 7 τοῦ Νόμου 1129 τῆς 15)21 Μαρτίου 1946 ('Εφ. Κυβ. 1946, Α' 108).

"Έκδοσις ΙΙΙ', 1967 (IV) - ANT. 50.000 — ΣΥΜΒ. 1507/28-3-67 - 1513/4-4-67
·Εκτέπ. Ν. ΘΩΜΑ·ΓΛΟΥ - Χ. ΒΛΑΧΟΥ - Βιβλιοδεσία Ι. ΚΑΜΠΑΝΑΣ Ο.Ε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

0020556492

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής